

[1972 மார்ச் 24]

இணைப்பு 8

[265 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்கள் 1971-72 ஆய்வு.

இந்த அறிக்கையில் ஆய்வு செய்யப்படும் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் வருமாறு :—

- I பணியாளர்மைப்புச் சட்டம்.
- II ஊதியங்கள் பற்றிய சட்டம்.
- தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.
- IV சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம்.
- V தொழிலாளர் நல ஏற்பாடுகள்.

இவைகளுடன் எடைகள்-அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதுபற்றியும் வேலைவாய்ப்புப் பணிகுறித்தும் தனித்தனி அத்தியாங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

I பணியாளர்மைப்புச் சட்டம்.

1. தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1948—ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் பட்டியலில் 6,365 தொழிற்சாலைகள் இருந்ததற்கு மாறாக, 410 தொழிற்சாலைகள் சேர்க்கப்பட்டன ; 363 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. ஆக, ஆண்டு முடிவில் இருந்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 6,412. விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

பதிவேட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை.

	1970.	1971.
	(4)	(2)
பிரிவு 2 (m) (i)	5,968	5,989
பிரிவு 2 (m) (ii)	397	423
	6,365	6,412
வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	4,22,640	4,32,488

1970 ஆம் ஆண்டில் உரிமக் கட்டணமாக ரூ. 17,42,254.70 வசூலிக்கப்பட்டிருக்கையில், 1971 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 19,45,320 உரிமக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு

1972 மார்ச் 24]

தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்துப் பணியாளர்கள் 1970 ஆம் ஆண்டில் 10,443 ஆய்வுகள் நடத்தியதற்கு மாறாக, 1971 ஆம் ஆண்டில் 10,574 முறையான ஆய்வுகள் நடத்தியுள்ளனர். இவை தவிர, பதிவு செய்யப்படாத நிறுவனங்களில் இவ்வாண்டில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் 669 தொழிற்சாலைகளில் ஆய்வு செய்யப் பட்டன. 268 முறை திடீர் ஆய்வுகளும், 1,037 முறை சிறப்பு ஆய்வுகளும், 277 முறை இரவு நேர ஆய்வுகளும் செய்யப்பட்டன. 638 முறை பார்வையிடப்பட்டன. தொழிற்சாலை மேற்பார்வை ஆய்வாளர்கள் செய்த சோதனை ஆய்வுகள் 2,356 ஆகும்.

தொழிற்சாலைச் சட்டம், தொடர்பான சட்டங்கள், இவற்றின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காகத் தொழிற்சாலைகள் நிர்வாகங்கள் மீது 1970 ஆம் ஆண்டில் 909 வழக்குகள் தொடரப் பட்டிருக்கையில், அறிக்கை ஆண்டில் 1,069 வழக்குகள் தொடரப்பட்டுள்ளன.

1970, 1971 ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்துள்ள விபத்துக்கள்பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு.				மரணத்தில் முடியாத விபத்துக்கள்.	மரண விபத்துக்கள்.
1970	..	..	..	29,721	32
1971	..	..	..	28,818	42

விபத்துக்கள் நிகழ்வதைக் குறைக்கும் பொருட்டு, 21 நாட்களுக்கு மேல் தொழிலாளர் பணி செய்ய இயலாமல் போன கடுமீ விபத்துக்கள்பற்றி ஆய்வாளர்கள் புலன் விசாரணை செய்துள்ளனர். இத்தகைய விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கு அவசியமான மாற்று ஏற்பாடுகள் குறித்து ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. 311 தொழில் நிறுவனங்கள் நிர்வாகப் பிரதிநிதிகளையும் தொழிலாளரின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்டு அந்தந்தத் தொழிற்சாலை பாதுகாப்புக் குழுக்களை அமைத்துள்ளன. தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாப்பதற்காக இக் குழுக்கள் செவ்வையாகச் செயல்படுகின்றன.

இயந்திரங்களுக்கு வேலிபோட்டு, காத்து வருவது குறித்து ஆய்வாளர்கள் தொடர்ந்து ஆழ்ந்த நாட்டம் செலுத்தி வருகின்றனர். வேலிகள் போட்டுப் பேணி வருவதற்கும், காவல்

[1972 மார்ச் 24]

வைப்பதற்கும் தொழிற்சாலை நிர்வாகிகளுக்கு ஆய்வாளர்கள் போதிய ஆலோசனைகளும், அறிவுரைகளும் கொடுத்துள்ளனர். சட்டப்படிக்கான விதித்துறைகளுக்கு இணங்கி நடக்குமாறு நிர்வாகங்களுக்கு அவசியமான அறிவுரைகள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

தொழிற்சாலைகளில் அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு, விபத்துத் தடுப்பு உத்திகளைத் தொழிலாளர்கள் தெரிந்து கொள்ளச் செய்ய வேண்டியதன் தேவையையொட்டி, பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. நிதி ஆண்டில், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்பு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. மேலும் இரண்டு பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் மதுரை, திருச்சி ஆகிய இடங்களில் 1972, மார்ச் திங்கள் முடிவடைவதற்கு முன்பு நடத்தப்படத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளன.

தொழிலாளர்களுக்கு அறிவுரைகள் புகட்டி, தொழிற்சாலையில் விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் நோக்கத்துடன், மூன்று வித பாதுகாப்புச் சுவரொட்டிகளை அச்சிட்டுத் தொழிற்சாலைகளுக்கு வழங்குவதற்காக அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் பாதுகாப்பு குறித்த திரைப்படங்கள் வாங்கப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டின் இறுதியில் 21 திரைப் படங்கள் இருக்கும். இவை, இலவசமாகத் தொழிலாளர்களுக்குக் காட்டுவதற்கு எந்தெந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவைப் படுகிறதோ அவற்றிற்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும்பொருட்டும், 1960-ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் நடைபெற்ற தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்களது மாநாட்டுப் பரிவுரைகளையொட்டியும், தமிழ் நாட்டில், மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம், உழைப்பு வீரர் (சிரம்வீர்) பரிசுத் திட்டம் என்ற இரு திட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. விபத்துக்கள் அடிக்கடி ஏற்படுவதைக் கணிசமான அளவு குறைத்துள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு அல்லது நீண்ட காலமாக விபத்துக்கள் எதுவும் நிகழாத தொழிற்சாலைகளுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1972 மார்ச் 24]

2. மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம்.—தொழிற்சாலையில் விபத்துத் தடுப்பு வேலையில் நிர்வாகம், தொழிலாளர்கள் ஆகிய இரு தரப்பினருக்கும் போதிய அக்கறை ஏற்படுத்தி அதைத் தொடர்ந்திருக்கச் செய்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதன்படி, துணிகள் உலோகங்கள், சிமிட்டி, காகிதம், ரசாயனங்கள், பொறியியல், போக்குவரத்து போன்ற 10 பெரிய தொழில் தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் () விபத்துக்கள் அடிக்கடி நேர்வது மிகப் பெரிய அளவில் குறைந்துள்ளது, (b) விபத்துக்கள் மிகக் குறைவாக ஏற்படுவது, (c) விபத்துக்கள் தில்லாத மிக அதிகக் கால அளவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், தொழிற்சாலைகள் எய்தியுள்ள சிறந்த பாதுகாப்புச் சாதனைகளை அறிந்து பாராட்டிப் பரிசளிப்பது இத் திட்டத்தின் பணியாகும். ஒரு காலண்டர் ஆண்டில் 5 லட்சம் உழைப்பு மணி நேரங்களுக்கு மேல் வேலை செய்த தொழிற்சாலைகள் இத் திட்டத்தில் கலந்து கொள்ளலாம். இத் திட்டம் இரு பகுதிகளில் செயல்படுகிறது. (1) ஓராண்டில் 5 லட்ச உழைப்பு மணி நேரத்திற்கும் 10 லட்ச உழைப்பு மணி நேரத்திற்கும் இடையே வேலை செய்துள்ள தொழிற்சாலைகள், (2) 10 லட்சத்திற்கும் அதற்கும் மேற்பட்ட உழைப்பு மணி நேரங்களுக்கு வேலை செய்த தொழிற்சாலைகள், தொடர் கோப்பைகள் சான்றிதழ்கள் வடிவில் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

3. “உழைப்பு வீரர்” பரிசுகள் திட்டம்.—பொதுவாகத் தொழில் திறமையை வளர்ப்பதற்குத் தனிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஆற்றிய பணிக்குச் சிறப்பு உட்கம் அளிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். “மேம்பாட்டுக்குக் கருத்து கூறும் திட்டம்” செயலில் உள்ளதும், ஏற்கெனவே தொழிற்சாலை அளவில் பரிசு பெறத் தகுதியுள்ளதுமான தொழிற்சாலைகளில், சிறந்த பாதுகாப்பு, உயர் உற்பத்தித் திறன், தரமேம்பாடு, குறைந்த உற்பத்திச் செலவு, இறக்குமதி செய்வதற்குப் பதிலாக உள்நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துவது ஆகியவை குறித்துத் தொழிலாளரிடமிருந்து வரக்கூடிய சிறந்த கருத்துக்கள் ஆலோசனைகளுக்கு அரசு நிலையில் பரிசு வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். “A”, “B”, “C” ஆகிய மூன்று வகைகளுக்கு முறையே ரூ. 500, ரூ. 250, ரூ. 100 ரொக்கப் பரிசுகள் வடிவில் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

மேற்சொன்ன இரு திட்டங்களின்கீழ், 1969 ஆம் ஆண்டில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குத் தொடர் கோப்பைகள், ரொக்கப் பரிசுகள், சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன.

(1970-ஆம் ஆண்டிற்கான விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன. அவை ஆய்வில் உள்ளன). 1967 முதல் 1969 வரையிலான ஆண்டுகளில் பரிசு பெற்றவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பரிசுகளின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

மாநில பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம்.

ஆண்டு.	வரப்பெற்ற விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	பரிசு பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.	ரொக்கப் பரிசுகள் குறித்துச் செலவிட்ட தொகை.
1967	68	..	ரூ. 13,000
1968	130	60	19,500
1969	179	81	19,500

“சிரம் வீர்” மாநிலப் பரிசுத் திட்டம்.

ஆண்டு.	வரப்பெற்ற விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	பரிசு பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.	ரொக்கப் பரிசுகள் குறித்துச் செலவிட்ட தொகை.
1967	8	8	ரூ. 1,500
1968	24	14	3,050
1969	32	24	4,500

4. சுகாதாரம்.—தொழிற்சாலை சூழ்நிலைகளில் ஈயத்தால் ஏற்படும் நச்சு விளைவு, ஸிலிகோஸிஸ் (Silicosis) டெர்மாடைடிஸ் (Dermatitis) போன்ற நோய்களும் மற்றும் அவை போன்று நச்சுப் பொருளால் ஏற்படும் நோய்களும் தோன்றுவதற்கான மூல காரணங்களைக் கண்டறியவும், வெப்பம், இரைச்சல் முதலானவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் பற்றித் தெரிவிக்கவும், மாநிலத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில் இணைந்த தொழிற் சுகாதார துப்புரவுப் பிரிவு ஒன்றையும் ஆய்வுக்கூடத்தையும் நிறுவுவதற்கு 1971-ல் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

இணைப்பு

1972 மார்ச் 24]

5. உற்பத்தித் திறன்.—இந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்த திரைப்படக் காப்பகம், உற்பத்தித் திறன் பற்றிய திரைப்படங்களைக் கொண்டதாகும். திரைப்படங்களைப் போட்டுக் காட்டுவதற்கு வேண்டுமோ விடுப்பதன்பேரில், உற்பத்தித் திறன் குறித்த உள்நூர் மன்றங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் முதலியவற்றிற்குத் திரைப்படங்கள் கட்டணமின்றி கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்தத் திரைப்படங்களுக்கு மிகுந்த தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. கருத்துக்களைப் பரப்புவதில் அவற்றின் பயனை மக்கள் பெரிதும் பாராட்டுகின்றனர்.

உள்நூர் உற்பத்தித் திறன் மன்றங்களுக்கு இத்துறை நிதியுதவி அளிக்கிறது. இத்துறையின் அதிகாரிகள் அவற்றின் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்றுகின்றனர். உற்பத்தித் திறன் மன்றங்களுக்கு 1970-71-ஆம் ஆண்டு வரை படிப்படியாகக் குறைந்து வரும் பொது மானியம் வழங்கப்பட்டது. நிதி இடர்ப்பாடுகள் காரணமாக, இம்மானியத்தைத் தொடர்ந்து வழங்க வேண்டுமென்று முறையீடுகள் வரப்பெற்றதன் மேல், ரூ. 5,000 என்ற பேரளவுக்குப்பட்டு, முந்திய ஆண்டில் மன்றங்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட பங்குத் தொகையின் 50 சதவீதத்திற்கு இந்த மானியம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 50 சதவீதப் பொது மானியத்திற்குக் கூடுதலாக மன்றங்களால் நியமிக்கப்பட்ட தொழில் பொறியாளர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்குவதற்காகத் துறையில் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 51,200 (ரூபாய் ஐம்பத்தோராயிரத்து இருநூறு மட்டும்) (பொதுமானியம் + தொழில் பொறியாளர் மானியம்) வழங்கப்பட்டது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 62,220 வழங்கப்படுகிறது.

இந்த ஆண்டில், மன்றங்கள் 181 வகுப்புகள் நடத்தியுள்ளன. 6,280 பேர்கள் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளனர். தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தித் திறனை அதிகப்படுத்துவதில் இப்பயிற்சித் திட்டங்கள் பாராட்டத்தக்க மதிப்பை அடைந்துள்ளதைக் காணலாம். வேளாண்மைத் துறை மற்றும் எழுது பொருள்—அச்சுத்துறை ஆகியவற்றினால் மன்றங்களின் பணிகள் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுகின்றன.

பொதுமக்களிடையேயும், தொழிலகிபர்களிடையேயும் உற்பத்தித் திறன் இயக்கம் குறித்த அறிவிப்பைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன், இந்த ஆண்டில், ஆசிய உற்பத்தித் திறன் ஆண்டைக் கொண்டாடுவது தொடர்பாக ரூ. 25,000 அரசு

[1972 மார்ச் 24]

வழங்கியது. பல்வேறு உள்ளூர் உற்பத்தித் திறன் மன்றங்களால் நடப்பாண்டில் ஆசிய உற்பத்தித் திறன் ஆண்டு குழுக் கூட்டங்கள், பொருட்காட்சிகள் மற்றும் பிற நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவை நடத்தப்பட்டன.

சென்னை, தொழிற்சாலை மேற்பார்வை இன்ஸ்பெக்டர் (உற்பத்தித் திறன்) உற்பத்தித் திறன் தொடர்பான மேம்பாட்டுப் பணிகளைக் கவனித்து வருகிறார்.

6. தமிழ் நாடு கடைகள்—நிறுவனங்கள் சட்டம், 1947.—இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகள் இம் மாநிலத்தில் தொடர்ந்து செயலில் உள்ளன. 1971-ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல்வேறு மாவட்டங்களிலுள்ள 110 புதிதாக அறிவிக்கப்பட்ட பட்ட பேரூராட்சிகளுக்கு இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை அரசு நீடித்துள்ளது.

1970-விருந்து 1972 வரை மூன்று ஆண்டுக் காலத் தொடக்கத்தில் இச் சட்டத்தின் ஆட்சிக்குட்பட்ட கடைகள் நிறுவனங்கள் எண்ணிக்கை அவற்றில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.		இச் சட்டத்தின் வேலைக்கமர்த்தப் பட்ட நிறுவனங்களின் தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை.	
		கீழ்வரும்	பட்ட
	ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை.
1970		209,260	197,695
1971		211,190	215,155
1972		215,887	215,816

இச் சட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட இன்ஸ்பெக்டர்கள் 266,548 முறையான ஆய்வுகளையும், 1,585 திடீர் ஆய்வுகளையும், 13,758 விடுமுறை ஆய்வுகளையும், 675 சிறப்பு ஆய்வுகளையும், 4,693 இரவு ஆய்வுகளையும் செய்தனர்.

338 வழக்குகள் இவ்வாண்டின் தொடக்கத்தில் முடிவுறாமல் இருந்தன. 1,494 வழக்குகள் தொடர ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டன (1970-ஆம் ஆண்டில் தொடரப்படுவதற்கு ஒப்பளிக்கப் பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 1,103 ஆகும்). இதில் 1,505 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிவுற்றன. 11 வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. (1970-ஆம் ஆண்டில் வசூலிக்கப்பட்ட ரூ. 20,552 தொகைக்கு மாறாக) 1971-ல் ரூ. 31,942 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது.

1972 மார்ச் 24]

1971-ஆம் ஆண்டில் வரப்பெற்று, மேற்படி சட்டத்தின் 41-வது பிரிவின்படி தொழிலாளர் நலத்துறைத் துணை ஆணையாளர்களால் முடிவு எடுக்கப்பட்ட மேல் முறையீடுகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் வரை முடிவாகாமல் உள்ள மேல் முறையீடுகள்.	170
இவ்வாண்டில் வரப்பெற்ற மேல் முறையீடுகள்.	284
மொத்தம் ..	454
முடிவு செய்யப்பட்ட மேல் முறையீடுகள்	272
இவ்வாண்டு முடிவில் முடிவு செய்யப்படாமலுள்ள மேல் முறையீடுகள்.	182

1971-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் மேற்படி சட்டத்தின் 51-வது பிரிவின்படி இரண்டு விண்ணப்பங்கள் முடிவாகாமல் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 4 விண்ணப்பங்கள் வரப்பெற்றன. இவ்வாண்டில் நான்கு விண்ணப்பங்கள் மீது தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளரால் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டு முடிவில் இரு விண்ணப்பங்கள் முடிவு பெற நிலையில் இருந்தன.

1971-ஆம் ஆண்டில் ஒரு நேர்வில் அரசு நிரந்தர விதிவிலக்கு அளித்தது. அரசு 10 நேர்வுகளில் (பொருட்காட்சிகள் திரு விழாக்கள் நீங்கலாக) தற்காலிக விதிவிலக்கு அளித்தது.

தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர் தமிழ்நாடு கடைகள்— நிறுவனங்கள் விதிகளின் 16- A விதியின்கீழ், ஒரு நேர்வுக்கு விதிவிலக்கு அளித்தார். 10 நேர்வுகளில் (பொருட்காட்சி உட்பட) இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகள் செயல்படுவதைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்க இவர் ஆணையிட்டார். தொழிலாளர் நலத் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள் 31 நேர்வுகளில் தற்காலிக விதிவிலக்கு அளித்துள்ளனர்.

இம் மாநிலத்திலுள்ள பொதுக்கேளிக்கை அல்லது பொழுது போக்கு அரங்கு அல்லது இடம் எதுவும் ஒரு நாளில் காலை 9.00 மணிக்கு முன்பு திறந்திருக்கவோ அல்லது விடியற்காலை 1.30 மணிக்குப் பிறகு மூடப்படவோ கூடாது என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இது 1971, செப்டம்பர் 1 ஆம் நாள் முதல் கொண்டு செயலிலுள்ளது.

[1972 மார்ச் 24]

7. தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு உணவு நிறுவனங்கள் சட்டம்—1971 ஆம் ஆண்டில் இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளும் விதிகளும், தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு மாவட்டங்களிலுள்ள புதிதாக அமைக்கப்பட்ட 116 பேரூராட்சிகளுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டன.

நகர்ப் பகுதிகளில் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கும் உணவுப் படியை நாளொன்றுக்கு ரூ. 1-50-லிருந்து ரூ. 2.75 வரையிலும், கிராமப் பகுதிகளில் ரூ. 1.25-லிருந்து ரூ. 2.50 வரையிலும் உயர்த்தி தமிழ்நாடு உணவு நிறுவனங்கள் விதிகளைச் சேர்ந்த 21-வது விதிக்கு வரைவு அறிவிப்பு ஒன்று 1970-ல் பிறப்பிக்கப்பட்டு இவ்வாண்டில் அரசு அதனை உறுதி செய்தது.

1972 ஜனவரி 1 ஆம் நாளன்றுள்ளபடி இச் சட்டத்தின்கீழ் 19,811 நிறுவனங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. இவற்றில் 9,111 நிறுவனங்களில், வெளித் தொழிலாளர்களே கிடையாது. (1971, ஜனவரி 1 ஆம் நாளன்றுள்ளபடி, 19,776 நிறுவனங்கள் 70,069 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ளதற்கு மாறாக) இந் நிறுவனங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 70,996 ஆக இருந்தது.

1970 ஆம் ஆண்டில் 9,399 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதற்கு மாறாக, இவ்வாண்டில் 11,181 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1,487 நிறுவனங்கள் பதிவேட்டிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. 1970 ஆம் ஆண்டில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 1,39,452 வசூலிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக 1971-ம் ஆண்டில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 1,52,275 வசூலிக்கப்பட்டது.

1971 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 334 வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன. இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆய்வின்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல்வேறு வகையான விதி மீறல்களுக்காக (1970 ஆம் ஆண்டில் 928 வழக்குகள் தொடரப்பட்டதுடன் ஒப்பிடுகையில்), இவ்வாண்டில் 858 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவற்றில் 838 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிவடைந்தன. 6 வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. 1970 ஆம் ஆண்டில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 19,867 வசூலிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக, அறிக்கை ஆண்டில் ரூ. 16,814 வசூலிக்கப்பட்டது.

தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து அகற்றியதற்கு அல்லது வேலையினின்று நீக்கியதற்கு எதிராக, மேற்படி சட்டத்தின் 19-வது பிரிவின்படி செய்து கொண்ட 73 மேல் முறையீடுகள், 1971 ஆம்

1972 மார்ச் 24]

ஆண்டு தொடக்கத்தில் மேல்முறையீட்டு அதிகாரிகளாகிய தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் முன்பு முடிவுறாமல் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 160 மேல் முறையீடுகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1970 ஆம் ஆண்டில் செய்துகொண்ட 167 மேல் முறையீடுகளுக்கு மாறாக, இவ்வாண்டில் 163 மேல்முறையீடுகள் மீது தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் முடிவு எடுத்துள்ளனர். 1971 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 70 மேல்முறையீடுகள் முடிவுறாமல் உள்ளன.

1970 ஆம் ஆண்டில், தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முடிவு எடுக்க வேண்டி, தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு உணவு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் 27-வது பிரிவின்கீழ் ஒரு விண்ணப்பம் வந்தது.

இவ்வாண்டில், மேற்படி சட்டத்தின்கீழ், இன்ஸ்பெக்டர்கள் 29,342 முறையான ஆய்வுகளையும், 299 திடர் ஆய்வுகளையும், 486 விடுமுறை ஆய்வுகளையும், 166 சிறப்பு ஆய்வுகளையும், 96 இரவு ஆய்வுகளையும் செய்தனர்.

8. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம், 1951.—இவ்வாண்டுத் தொடக்கத்தில், 307 மலைத்தோட்டங்கள் உள்ளன. இவற்றில் 85,528 தொழிலாளர்கள் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். 26 புதிய மலைத்தோட்டங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. (1,353 தொழிலாளர்கள் இவற்றில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.) 14 மலைத் தோட்டங்கள் நீக்கப்பட்டன (இவற்றில் 1,298 தொழிலாளர் பணி புரிகின்றனர்). இவ்வாறாக, அந்த ஆண்டின் இறுதியில் 1951 ஆம் ஆண்டு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின்கீழ் 319 மலைத் தோட்டங்கள் உள்ளன. இவற்றில் 85,583 தொழிலாளர்கள் பணிக் கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்வாண்டில், மலைத்தோட்ட இன்ஸ்பெக்டர்கள், 623 முறையான ஆய்வுகளைத் தவிர, 163 சிறப்பு ஆய்வுகளையும், 85 ஞாயிறு ஆய்வுகளையும், 80 திடர் ஆய்வுகளையும் செய்தனர். நடப்பாண்டில் பதிவு செய்யப்படாத 38 மலைத் தோட்டங்களுக்கும் அவர்கள் சென்று பார்வையிட்டனர்.

சென்னை, மலைத்தோட்டத் தலைமை இன்ஸ்பெக்டரின் இசைவு பெற்று இவ்வாண்டில் தனிப்பட்ட தயாரிப்பாளர்கள் மூலமாக மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பணியிடக் கம்பளிகளும், படுக்கை ஜமக்காளங்களும் வழங்கப்பட்டன.

[1972 மார்ச் 24]

தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் 1951 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 10-வது பிரிவின்படி மலைத்தோட்ட அதிபர்கள் இலவச மருத்துவ வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். மருத்துவ வசதிகள் அளிக்கும் காரியத்திற்காக, மலைத் தோட்டங்கள் மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வகைத் தோட்டங்களும் ஏற்பாடு செய்து வைக்க வேண்டிய மருத்துவ வசதிகளின் தரங்கள் தமிழ்நாடு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளின் 21-வது விதியின்படி வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன—

வகை I—

1,000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மலைத் தோட்ட அதிபர்கள், சொந்த தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள். { மலைத் தோட்ட அதிபர்கள், சொந்த மாக மலைத் தோட்டப் பகுதியில் மருத்துவமனை வைத்து வருவ தற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

வகை II—

1,000-க்குக் குறைவான ஆனால், 200-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள். { இம்மலைத் தோட்டங்களில் இணைந்த மருத்துவமனைக்கும், தனி மருந்தகத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

வகை III—

200 தொழிலாளர்களையும் அதற்குக் குறைந்த தொழிலாளர்களையும் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள். { அவை, தனித் தனியாகவோ தொகுதிகளாகவோ, அவசியமான சாதனங்களுடனும், மருத்துவர்கள் வருகைக்கான ஏற்பாடுடனும் மருந்தகங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

1951 ஆம் ஆண்டு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 10-வது பிரிவின்படியும், தமிழ்நாடு 1955 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளின் 26-வது விதியின்படியும் மருத்துவ வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கான திட்டங்கள் மலைத் தோட்ட அதிபர்கள் அரசுக்குப் பணிந்தனுப்ப வேண்டும். தற்போது உள்ள 319 மலைத்தோட்டங்களில் 253 மலைத்தோட்டங்கள் மருத்துவ திட்டங்களுக்கு ஒப்புதலைப் பெற்றுள்ளன.

1972 மார்ச் 24]

தமிழ்நாடு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளின் 22-வது விதிக்கிணங்க, மலைத்தோட்டத் தொழிலதிபர்கள் 1,000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியிருக்கும் தேர்வில் தொகுதி மருத்துவமனைகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தொழிலாளர் நலத் துறையில் 27—1—71 ஆம் நாளிட்ட 105 ஆம் எண் அரசு ஆணையில், தொகுதி மருத்துவ மனைகள் அமைப்பதற்கு 26—6—1971 வரை கால அளவை அரசு அனுமதித் துள்ளது. 1971, ஆகஸ்ட் திங்களில் நடந்த மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் சிறப்புக் கூட்டத்தில் இது குறித்து விவாதிக்கப்பட்டது. தொகுதி மருத்துவ மனைகளைக் கட்டுவதற்கு பெருமளவு செலவு ஏற்படுகிறது. அதனால் ஏற்கனவே உள்ள தோட்ட மருத்துவமனைகள் மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் களுக்கு தேவையான மருத்துவ வசதிகளை பொதுவாக அளிக்கின்றன. எனவே, சிறப்பு சிகிச்சை அளிப்பதற்காக அரசு மருத்துவமனைகளுக்கு, அச்சிகிச்சைக்காகும் செலவுக்காக பாதி மருத்துவமனை கட்டணங்களை செலுத்த மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தயாராக உள்ளதாகவும் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தனர். இப்பொருள் குறித்து சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்பநலத் திட்டத் துறை இயக்குநருடன் கலந்தாலோசிக்கும் நோக்கத்துடன், இப்பொருள்பற்றி மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் அடுத்தக் கூட்டத்தில் விவாதிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

வழக்குகள்.—1971-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதிமன்றத்தில் 9 வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 10 வழக்குகள் தொடர ஒப்பளிக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டில் 14 வழக்குகள் குறித்து முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இவற்றில் 12 வழக்குகளுக்கு எல்லாக் குற்றச்சாட்டுகள் குறித்தும் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 2 வழக்குகளுக்கு சில குற்றச் சாட்டுக்களுக்கு மட்டுமே தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. 1971-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் நீதிமன்றத்தில் 5 வழக்குகள் முடிவுறாமல் உள்ளன.

[1972 மார்ச் 24]

மேல்முறையீடுகள்.—கீழ் நீதி மன்றத் தீர்ப்புக்கு எதிராக அரசு செய்து கொண்ட இரண்டு மேல்முறையீடுகள் உயர்நீதி மன்றத்தில் முடிவுறாமல் உள்ளன.

விதிவிலக்கு.—1951-ஆம் ஆண்டு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 19 முதல் 22-வரை உள்ள பிரிவுகளினின்று மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் மருத்துவமனை-மருத்துவப் பணியாளர்கள், வீட்டுப் பணியாளர்கள், பண்ணையாட்கள், காவலாட்கள், கால்நடை, காப்பாளர்கள், அப்புரவுப் பணியாளர்கள், குப்பைக் காரர்கள் ஆகியோருக்கு 14-9-1971-ஆம் நாளிட்ட 1164-ஆம் எண் அரசு ஆணையில் 26-12-1970 வரை அரசு விலக்களித்தது.

பேறுகால உதவி.—1970-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 1-ஆம் நாளிலிருந்து பெண் தொழிலாளர்களுக்குப் பேறுகால உதவி 1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளால் முறைப்படுத்தப்படுகிறது. கொழும்பு, தொழிலாளர் நலன், வீட்டுவசதிக் குறை, 16-8-1967-ஆம் நாளிட்ட 2610-ஆம் எண் அரசாணையில் 1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டத்தின்படி மாநில அரசு விதிகள் தயாரித்துள்ளது. இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளும், விதிகளும் இப்பொழுது செயலில் உள்ளன.

மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு, தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரின் தலைமையில், இரண்டு சிறப்புக் கூட்டங்கள் நடத்தியது. 1971 மே திங்களில் உதகையில் ஒரு கூட்டமும், 1971 ஆகஸ்ட் திங்களில் ஏற்காட்டில் ஒரு கூட்டமும் கூட்டப்பட்டது. ஆலோசனைக் குழுவின் முக்கிய பரிவுரைகளில் சில வருமாறு:—

1. தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள், தற்காலிக, தினக்கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு பணிப் புத்தகங்கள் (Service Books) வழங்கவேண்டும்.

2. தற்போது வழங்கப்பட்டுவரும் போர்வைக்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நல்ல தரமான கம்பளிப் போர்வை வழங்கப்படவேண்டும்.

3. முறையான மலைத் தோட்டப் பணியில் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை ஈடுபடுத்தக்கூடாது.

1972 மார்ச் 24]

4. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம், விதிகள் ஆகியவற்றின் விதித்துறைகளைச் செவ்வனே செயற்படுத்துவதற்காக அரசு மலைத்தோட்டங்களில் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும்.

9. பீடி சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம், 1966 தமிழ்நாடு பீடித் தொழில் வளவுகள் (வேலை நிபந்தனைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டம் 1968.

1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் 3-வது பிரிவைத்தவிர அச்சட்டத்தின் ஏனைய விதித்துறைகள் யாவும் 1968 ஜூலைத் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்தன. அச்சட்டத்தின் 3-வது பிரிவு மட்டும் 1968 செப்டம்பர் 1-ஆம் நாள் முதல் கொண்டு செயலுக்கு வந்தது.

1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளை எதிர்த்து இம்மாநிலத்தின் பீடித் தொழில் அதிபர்களில் சிலர் உயர் நீதி மன்றத்தில் 1968-ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 1-ஆம் தேதியன்று “ரிட் மனுக்கள்” தாக்கல் செய்தனர். அந்த நிறுவனங்கள் குறித்து, மேற்படி சட்டமும், அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும் செயல்படுவதை நிறுத்தி வைத்து சென்னை உயர் நீதி மன்றம் ஆணை பிறப்பித்தது. ஆனால், திருநெல்வேலி மாவட்டம், முக்கூடல் சோக்கலால் ராம் சேட் பீடிக் கம்பெனி தாக்கல் செய்த “ரிட் மனுக்கள்” பேரிலே தான், மேற்படி சட்டம் செயல்படுவதைப் பொதுவாக உயர் நீதி மன்றம் நிறுத்தி வைத்தது. இதன் பின்னர், இச் சட்டமும், விதிகளும், 1968-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 19-ஆம் தேதி முதல் இம்மாநிலத்திலுள்ள எந்த பீடி நிறுவனம் குறித்தும் செயல்படுத்த முடியவில்லை. நிறுத்தி வைப்பு ஆணையை அந்த நிறுவனத்துக்கு மட்டிலும் கட்டுப்படுத்துமாறு கோரி உயர்நீதி மன்றம் முன்பு அரசு மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்துள்ளது. இந்த “ரிட் மனுக்கள்” மீது மாநில அரசும் மத்திய அரசும், எதிர்வாக்குமுலங்களைத் தாக்கல் செய்துள்ளன. இவ்வழக்கு உயர்நீதிமன்றத்தில் இன்னும் முடிவுறா நிலையிலுள்ளன.

மேற்கூறியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு 1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்திற்கு முன்னாயிராத தமிழ் நாடு சட்டத்தின் விதித்துறைகளின்படி,

[1972 மார்ச். 24]

உரிமங்கள் புதுப்பிக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்குமாறு தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரை அரசு கேட்டுக்கொண்டது. ஆனால், வேலூர்-6, விருதம்பட்டு, யு. கே. அப்துல் ஜஃபார் ஸாகிப் சன்ஸ், எடையம்பட்டி, ஜோலார்பேட்டை ஏ. ரத்தினவேல் கவுண்டர் சன்ஸ், கதர்க்கொடி பீடி கம்பெனி—ஆகியோர் உயர்நீதி மன்றத்தில் அரசு ஆணையை எதிர்த்து வழக்கிட்டனர். மேற்சொன்ன அரசு ஆணைகள் செயல்படுவதை நிறுத்திவைத்து சென்னை உயர்நீதி மன்றம் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இவ்வழக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தில் முடிவுறு நிலையில் உள்ளது.

தொழிலாளர் துறை (ஆய்வுகள்) துணை ஆய்வாளர், மேற்படிச் சட்டத்தின் 6(2) பிரிவின்படித் தலைமை ஆய்வாளராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். எடைகள், அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின்கீழ் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மேற்படி சட்டத்தின்படி, பொருத்தமான அதிகாரியின் அலுவல்களை நிறைவேற்றி தொழிலாளர் உதவி ஆய்வாளர்கள் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மேற்படி சட்டத்தின் 5-வது பிரிவின்படி மேல் முறையீடுகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரிகளாகத் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் துணை ஆணையாளர்கள், தொழிலாளர் துறை ஆய்வாளர்கள், துணை ஆய்வாளர்கள், உதவி ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் மேற்சொன்ன சட்டத்தின்படி அவரவர்க் குரிய அதிகார வரம்புக்குள் ஆய்வாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியங்கள் கொடுத்தல் சட்டத்தின் விதித் துறைகளும் (மத்தியச் சட்டம் IV/1936) அவற்றின்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும், பீடி, சுருட்டுத் தொழில் நிறுவனங்களின் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும், இச்சட்டம் பொருந்துகிற தொழில் வளவுகளுக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு 1968-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) விதிகளைச் சேர்ந்த 3(2) விதியின்கீழ் பணித் தணுப்பப்படுகிற தொழில் வளவு, கட்டிட வரை படங்களை ஆய்ந்து பார்க்கையில், பொருத்தமான அதிகாரி, மேற்படி சட்டத்தின்படி

1972 மார்ச் 24]

வளவுகளாகப் பயன்படுத்துவதற்கு அந்த வளவும், கட்டிடமும், தகுந்தனவையாக உள்ளனவா என்றும், மேற்படி சட்டத்தின் 8 முதல் 16 வரையுள்ள, பிரிவுகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்துக் கொள்ளத்தக்கவையா என்றும் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய திருவிழா விடுமுறைகள்) சட்டத்தின் விதித் துறைகள், 10 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள பீடி, சுருட்டுத் தொழில் நிறுவனங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் நீட்டிக்கப் பட்டுள்ளது, இவ்வரசுக்கு உயர்நீதி மன்றம் தடை ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

இச்சட்டத்தின் கீழ் 1970-71-லிருந்து 1971-72 வரையுள்ள காலத்தில் உரிமத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகளில் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது :—

	1970-71.	1971-72.
உரிமங்களுக்காக விண்ணப்பித்துக் கொண்ட பீடித்தொழில் வளவுகள்.	909	623
வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ள உரிமம் கேட்டுள்ள தொழிலாளர்கள்.	1,183	5,031

1971-ல் உரிமக் கட்டணமாக ரூ. 15,720.50 வசூலிக்கப்பட்டது. ஆனால், 1970-ல் ரூ. 12,517 தான் வசூலாகியது.

இவ்வாண்டில், பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகளை வேலைநாட்களில் 861 முறையும், விடுமுறை நாட்களில் 4 முறையும் சோதனை செய்தனர்.

10. மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், 1961.

அறிக்கை ஆண்டில், சென்னைத் தொழிலாளர் நலத் துறை (ஆய்வுகள்) துணை ஆய்வாளர் மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் தலைமை ஆய்வாளராகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்தார்.

1961-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், தமிழ்நாடு 1965-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் விதிகள் ஆகியவற்றின் விதித் துறைகள் 30-10-1971 வரை 10 தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், 18 தொழிலாளர்கள் நல துணை ஆய்வாளர்கள், 156 தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரால் செயற்படுத்தப்பட்டன. பின்னர், 1971 ஆகஸ்ட் 10, 11-ஆம் தேதிகளில் குற்றாலத்தில் நடத்தப்பட்ட தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் மகாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளையொட்டி, ஆய்வு, 1961-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல் ஆகிய பணிகள் 1-11-1971-லிருந்து தொழிலாளர் நலத் துணை அதிகாரிகளுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர் நலத் துணை ஆய்வாளரினால் செய்யப்பட்ட மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் ஆய்வில் 5 சதவீதத்தை சோதனையிடும்படி தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களுக்கு ஆணையிடப்பட்டுள்ளன.

1971 ஆம் ஆண்டில் தொடக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் 1,138 இருந்தன. புதிதாக 96 நிறுவனங்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டதனால் அந்த எண்ணிக்கை 1,234 ஆக உயர்ந்தது. இந்த 1,234 மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களில், இவ்வாண்டில் 79 நிறுவனங்கள் பதிவேட்டிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. ஆண்டின் இறுதியில் பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 1,155 ஆகும். இந்த நிறுவனங்களில் 41,705 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகின்றனர். அறிக்கை ஆண்டில் விண்ணப்பிக்கப்பட்ட 111 விண்ணப்பங்களுக்கு ரூ. 1,89,250 பதிவுக் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது. 910 நேர்வுகளில் பதிவுச் சான்றிதழ்களை புதுப்பிப்பதற்காக தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் ரூ. 35,141.25 திரட்டினார். இரண்டாம்படி பதிவுச் சான்றிதழ்கள் வழங்குவதற்காக கட்டணமாக ரூ. 200 வசூலிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் இவ்வாண்டு 40 இரண்டாம்படி பதிவுச் சான்றிதழ் வழங்கியுள்ளார்.

தொழிலாளர் நலத் துறை, 5-4-1971 ஆம் நாளிட்ட 406 ஆம் எண் அரசாணையில் அரசு, 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துப் பணியாளர்கள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளிலிருந்து, 1970 செப்டம்பர் 22 ஆம் நாள் தொடங்கி மேலும் மூன்றாண்டுக் காலத்திற்கு அல்லது மேற்சொன்ன நிறுவனங்களில் பணிபுரிகின்ற போக்குவரத்து பணியாளர்கள், 1951 ஆம் ஆண்டு தோட்டத் தொழிலாளர்

1972 மார்ச் 24]

நலச் சட்டத்தின்கீழ் பயன்கள் அனைத்தையும் அனுபவித்து வருகின்ற வரையில் இவற்றில் எது குறைவோ அது வரையில் மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரிகின்ற போக்குவரத்துப் பணியாளர் அனைவருக்கும் 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளிலிருந்து அளிக்கப்பட்ட விதி விலக்கின் கால அளவை நீட்டித்துள்ளது.

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 15 வழக்குகள் முடிவுறு நிலையில் இருந்தன. 1971-ல் 75 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. மொத்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 91 ஆகியது. விதிகளுக்கு இணங்க பின்னர் நடந்து கொண்டமையால், ஒரு வழக்கு ரத்து செய்யப் பட்டது எஞ்சிய 90 வழக்குகளில், 74 வழக்குகள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு முடிக்கப்பட்டன. தண்டனை மூலம் ரூ. 3,106 வசூலிக்கப் பட்டது. ஒரு வழக்கு விடுதலையில் முடிந்தது. எஞ்சியுள்ள 15 வழக்குகளின் முடிவுகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. விடுதலையில் முடிந்த ஒரு வழக்கில் தமிழ் நாட்டின் உயர்நீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1965 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துப் பணியாளர் விதிகளின் கீழ் முன்னரே வகைசெய்யப்பட்ட மூன்று சேசிய விடுமுறை நாட்கள் ஐந்து பண்டிகை விடுமுறை நாட்களோடு கூட மே 1 ஆம் நாளையும் சேர்க்க மேற்படி சட்டத்தின் 32-வது பிரிவு இந்த ஆண்டில் திருத்தப்பட்டது (தொழிலாளர் நலத் துறை, 7-7-1971 ஆம் நாளிட்ட 798 ஆம் எண் அரசாணையைக் காண்க).

மோட்டார் போக்குவரத்துப் பணியாளர்கள் சட்டத்தையும் அதன்கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகளையும் செயற்படுத்துவதில் அரசுக்கு ஆலோசனை நல்குவதற்கான முத்தரப்பு நிலைக்குழுவின காலம் 6-10-1971 அன்று முடிவடைந்தது. இக்குழுவை மீண்டும் அமைக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

11. உழைக்கும் பத்திரிக்கையாளர்கள் (வேலை நிலைமைகளும், பல்வகை விதித்துறைகளும்) சட்டம், 1965.—பத்திரிகை நிறுவனங்களின் ஆய்வாளர்கள் என்னும் தகுதியில் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களால் அறிக்கை ஆண்டில், இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இச் சட்டத்தின்கீழ் 3,357 பணியாளர்களைக் கொண்டு

[1972 மார்ச், 24]

70 நிறுவனங்கள் உள்ளன. அறிக்கை ஆண்டில் ஆய்வாளர்கள் 30 முறையான ஆய்வுகளும் ஒரு தனி ஆய்வும் நடத்தினர்.

12. தொழில் வேலை வாய்ப்பு (நிலை ஆணைகள்) சட்டம், 1946.— இவ்வாண்டில் 29 தொழில் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த நிலை ஆணைகளுக்குச் சான்றளிக்கப்பட்டன. இதனால், சான்றளிக்கப்பட்ட நிலை ஆணைகளின் எண்ணிக்கை 4,850 ஆக உயர்ந்தது. இவ்வாண்டில் 13 நேர்வுகளில் நிலை ஆணைகளுக்குச் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களுக்கும் சான்று அளிக்கப்பட்டது.

13. தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள். (தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டம், 1958.—1971-ம் ஆண்டில் மேற்படி சட்டத்தின் கீழ்வரும் 7,09,029 தொழிலாளர்களைக் கொண்டு 69,869 தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழிற்சாலைகள், மலைத் தோட்டங்கள் உட்பட) இருந்தன. அறிக்கை ஆண்டில், சட்டத்தைத் திருத்து வதன்மூலம், அரசு, 1970-லிருந்து மே 1-ம் நாளை ஒரு தேசிய விடுமுறை நாளாக அறிவித்தது. மேலும், மேற்படி சட்டத்தின் 11-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனையையும் நீக்கியது. இத் திருத்தத்தின் விளைவாக, 25-4-1970 அன்று அல்லது அதற்குப் பின்னர் மே 1ம் நாளன்று அனுமதிக்கப்பட்ட விடுமுறைக்குப் பதிலாக தொழிற்சாலை உரிமையாளர் ஒருவர் ஒரு விடுமுறை நாளைக் குறைப்பது செயல்திறனற்றதாகும்.

மேற்படி சட்டத்தின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காக நிர்வாகத்தினர் மீது 497 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 465 வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 5 வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. 1971-ல் அபராதமாக ரூ. 8,361 வசூலிக்கப்பட்டது.

II ஊதியங்கள் சட்டம்.

அறிக்கை ஆண்டில், கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து குறைந்த அளவு வீதங்களை வரையறை செய்யவும் திருத்தி அமைக்கவும் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன.

1. விசைத்தறியில் வேலை.
2. புகையிலைத் (பீடி தயாரித்தல் உட்பட) தொழிற்சாலையில் வேலை.
3. அரிசி, மாவு அல்லது பருப்பு ஆலையில் வேலை.

1972 மார்ச் 24]

முன்னரே அமைக்கப்பட்ட கீழ்க்காணும் ஆலோசனைக் குழுக்கள், கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து குறைந்த அளவு விதங்களை வரையறுத்தல்/திருத்தி அமைத்தல்பற்றி பரிசீலனையில் உள்ளன.

1. சிறு துறைமுகங்களில் படகுப் பணியில் வேலை.
2. தங்க ஆபரணங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலையில் வேலை.
3. உள்ளாடை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் வேலை.

கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து, குறைந்த அளவு ஊதிய விதங்களை வரையரை செய்யவும்/திருத்தியமைப்பதற்கும் குழுக்கள் அமைப்பதற்கான செயற் குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

1. பொது மோட்டார் போக்குவரத்து, மோட்டார் பணிக் களரியில் வேலை.
2. தாம்பூல வாசனைப் புகையிலைத் தொழிற்சாலையில் வேலை.
3. மலைத் தோட்ட வேலை.
4. ஏதேனும் உள்ளாட்சி மன்றத்தில் வேலை.
5. சாலை போடுதல், அல்லது கட்டடங்கள் கட்டுதல், கல் உடைத்தல், அல்லது கல் நொறுக்குதல், சாலைகளைப் பேணுதல் ஆகியவற்றில் வேலை.
6. கல் வெட்டி எடுக்கும் இடங்களில் கல் உடைத்தல், கல் நொறுக்குதல் ஆகியவற்றில் வேலை.
7. வேளாண்மை, துணை வேளாண்மைப் பணிகளில் வேலை.
8. பொடி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் வேலை.
9. விசைத்தறி, பட்டு நெசவு ஆலையில் வேலை.

அறிக்கையாண்டில், கயிறு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் பணி புரிபவர்களுக்கு, குறைந்த அளவு ஊதியத்தை திருத்தி அமைப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவும், மரத்தொழிற் சாலையில் பணிபுரிபவர்களுக்கு குறைந்த அளவு ஊதியத்தை வரையறுப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவும்,

[1972 மார்ச் 24]

தங்களது அறிக்கைகளை பணிந்தனுப்பியுள்ளன. இந்தத் தொழில் களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய விதங்கரின் திருத்தியமைப்பு/வரையறுப்பு ஆகியவை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

விவர அட்டவணையில் மேலும் சேர்க்கப்பட்டவை.—குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில், “கைத்தறிப் பட்டு நெசவு ஆலை”யில் பணிபுரியும் வேலையையும் சேர்த்து அறிவிப்பு ஒன்றை அரசு வெளியிட்டுள்ளது.

குறைந்த அளவு வித ஊதியச் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில், ‘கைத்தறி நெசவு ஆலை’யில் பணிபுரியும் வேலையையும் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான வரைவு அறிவிப்பு ஒன்றை அரசு வெளியிட்டு உள்ளது. குறைந்த அளவு வித ஊதியச் சட்டத்தின் அட்டவணையில் (i) அச்சகங்கள், (ii) திரைப்பட அரங்குகள், (iii) ஓட்டல்களும் சிற்றுண்டி விடுதிகளும், (iv) கடைகளும் வணிக நிறுவனங்களும், ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் கொள்வது பற்றியும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

விலக்குகள்.—மலைத் தோட்டங்களில், அதாவது சின்கோனா, ரப்பர், தேயிலை அல்லது காபி தோட்டம் ஆகியவற்றை வளர்க்கும் காரியத்திற்காக பேணப்பட்டுவரும் எஸ்டேட்டில் மருத்துவ மனைகள், மருத்துவப் பணியாளர்கள், வீட்டு வேலையாட்கள், செடி பண்ணை ஆணையாட்கள், காவலர், கால்நடை வளர்ப்பவர்கள், துப்புரவுப் பணியாளர்கள், குப்பைக்காரர்கள். ஆகியோருக்கு 26-12-1971 வரையிலும் 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவுகளின் விதித்துறைகளிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருத்தங்கள்.—அறிக்கை ஆண்டில், 1953-ம் ஆண்டு, குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் (தமிழ்நாடு) விதிகளில், அரசு, கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் செய்துள்ளது.

(i) 27-வது விதியின் (5) துணை விதிக்குப் பின்னர், துணை விதி (6) என்னும் புதிய துணை விதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் துணை விதி, வேலையிடம், அல்லது அத்துடன் இணைந்துள்ள முக்கிய அலுவலகத்தில், தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள் ஒவ்வொரு வரும், XI-ம் எண் படிவத்தில் தொழிலாளர்கள் பட்டியல் ஒன்றைப் பேணி வருவதற்கு வகை செய்கிறது.

1972 மார்ச் 24]

(ii) தொழிற்சாலை உரிமையாளர் ஒவ்வொருவரும், தன்னிடப் பணிபுரிகின்ற ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும், சம்பளம் வழங்கும் நாளுக்கு குறைந்தது ஒரு நாளுக்கு முன்னதாகவும் அல்லது நாள்தோறும் சம்பளம் வழங்கப்படுமாயின் சம்பளத் துடனும் ஊதியச் சீட்டுகள் வழங்குவதற்கு வகை செய்து 1953-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் (தமிழ்நாடு) 27 (2)-வது விதி திருத்தப்பட்டது.

இச்சட்டத்தில் அடங்கிய 9,052 நிறுவனங்கள் (தொழிற் சாலைகள், மலைத் தோட்டங்கள் உட்பட) இருந்தன. 2,42,948 பேர் பணிபுரிந்தனர். நடப்பாண்டில் 162 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அவற்றில் 154 வழக்குகள் அபராதத் தண்டனையிலும், 2 வழக்குகள் விடுதலையிலும் முடிந்தன. ரூ. 3,794 அபராதம் விதித்து வசூலிக்கப்பட்டது. ஆனால், முந்திய ஆண்டில், 199 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 192 வழக்குகள், ரூ. 6,508 அபராதத்தோடு தண்டனையில் முடிவுற்றன.

தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், தொழிற்சாலை இன்ஸ்பெக்டர்கள், தொழிலாளர் நல துணை இன்ஸ்பெக்டர், தொழிலாளர் நல உதவி இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆகியோர் நடப்பாண்டில் 11,774 ஆய்வுகள் நடத்தினர். ஆனால், கடந்த ஆண்டில் 14,087 ஆய்வுகளே நடத்தப்பட்டன.

2. 1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்.—தொழிற் சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், தொழிற்சாலைகள் பிரிவுகளாலும் ஏனைய தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர் பிரிவினாலும் இச்சட்டம் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலைகள் உட்பட 18,171 நிறுவனங்கள் இச்சட்டத்தின்கீழ் வருகின்றன. 1971-ம் ஆண்டில் இச்சட்டத்தின்கீழ் வரும் தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை, 5,59,677 (முந்தைய ஆண்டில் இந்த எண்ணிக்கை 5,38,299) ஆகும்.

306 நேர்வுகளில் நிர்வாகத்தினருக்கு எதிராக வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவற்றில் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் முடிவுறாத நிலையில் இருந்த வழக்குகள் உட்பட 295 வழக்குகள் குற்றத் தீர்ப்புத் தண்டனையில் முடிவுற்றன. ஒரு வழக்கு, விடுதலையில் முடிந்தது. அபராதமாக ரூ. 4,891 வசூலிக்கப்பட்டது.

[1972 மார்ச் 24]

ஊதியம் வழங்குதல் தொடர்பாக இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 253 உரிமைக் கோரிக்கைகள் முடிவுறு நிலையிலிருந்தன. ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின்கீழ் அதிகாரியாக உள்ள தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளர் முன்பாக (1970-ம் ஆண்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 407 உரிமைக் கோரிக்கைகளுக்கு எதிராக), நடப்பாண்டில் 360 உரிமைக் கோரிக்கைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. இவற்றில், நடப்பாண்டில், 338 உரிமைக் கோரிக்கைகள் குறித்து முடிவெடுக்கப்பட்டது. 1971-ம் ஆண்டு இறுதியில் 275 வழக்குகள் முடிவுறு நிலையில் இருந்தன.

ஊதியம் வழங்குதல் சட்டத்தின் 11-வது பிரிவின்கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு இரயில்வே, விமானப்போக்குவரத்துப் பணிகள், சுரங்கங்கள் முதலியவை தொடர்பாக, வேலை அளிப்போரால், சிற்றுண்டி விடுதிகளுக்கு செய்து கொடுக்கப்பட்ட வசதிகள் குறித்து, குறைப்புகளைச் செய்ய அதிகாரமளிக்கும் அதிகாரியாக, தலைமைத் தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளரை மத்திய அரசு நியமித்துள்ளது.

1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்குதல் சட்டத்தின் 14 (3) பிரிவுக்கு இணங்க, கீழ்க்காணும் மத்திய அரசு அதிகாரிகளை “இன்ஸ்பெக்டர்களாக” மேற்படி சட்டத்தின் காரியங்களுக்காகத் தமிழ்நாடு அரசு நியமித்துள்ளது. அச்சட்டத்தின் (2) பத்தியின் நிகரான பதிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகைகளைச் சேர்ந்த தொழில் நிறுவனங்களுக்காக அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அந்தத் தொழில் நிறுவனங்கள் குறித்து மேற்கூறிய இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவார்கள்.

அதிகாரிகள்.

தொழில் நிறுவனங்களின் வகுப்புகள்.

(1)

(2)

- 1 சென்னை, வட்டாரத் தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளர்.
- 2 சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்ட தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளர்.
- 3 சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்ட தொழில் விதிகள் செயல்படுத்துதல் (மத்திய) அதிகாரிகள்.

- சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல் துறை, சரக்குத் துறை அல்லது தோணித் துறை.
- சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல் துறை, சரக்குத் துறை அல்லது தோணித் துறை.
- சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல் துறை, சரக்குத் துறை அல்லது தோணித் துறை.

1972 மார்ச் 24]

III. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.

1. 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.— இவ்வாண்டில் எழுந்த தகராறுகளின் எண்ணிக்கையும் அவற்றைத் தீர்த்து வைத்தது பற்றிய விவரங்களும் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :—

	1970	1971
(அ) புலனாய்வு செய்யப்பட்ட குறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	8,579	7,258
(இ) சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளால் தீர்க்கப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	1,343	1,070
(உ) நடுவர் தீர்ப்புக்கு அனுப்பப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	670	461
(எ) சட்ப்படி அமையாத நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	21	32

மேலே கூறப்பட்ட (இ), (உ), (எ) இவற்றின் கீழ் வராத வழக்குகள், சட்டப்படி அமையாத நடுவினாக்கத்தால் முடிவு செய்யப்பட்டன அல்லது அதன்மீது மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தல் அல்லது நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுதல் அவசியமென்று கருதப்படவில்லை.

1970ஆம் ஆண்டில் வந்த 8,523 குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் தகராறுகளுக்கும் எதிராக இவ்வாண்டில் 8,026 குறையீடுகளும் தகராறுகளும் வந்துள்ளன.

2. வேலை நிறுத்தங்கள்.—கடந்த ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, இந்த ஆய்வு ஆண்டில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளன :—

	1970	1971
அ) கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை.	277	308
(இ) விரயமாகிய உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை.	10,33,377	22,86,507

[1972 மார்ச் 24]

1970

தொடர் எண்ணும்
தொழிற்சாலையும்.வேலை நிறுத்
தங்கள், கத
வடைப்புகள்
ஆகியவற்றின்
எண்ணிக்கை.ஈடுபட்ட
தொழிலாள
ரின் எண்
ணிக்கை.விரயமான
உழைப்பு
நாட்களின்
எண்ணிக்கை.

(1)	(2)	(3)	(4)
1. பஞ்சாலைகள் ..	86	41,824	335,454
2. பொறியியல் தொழிற்சாலை.	60	9,384	169,656
3. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை.	3	510	2,969
4. புகையிலை, பீடி தொழிற்சாலை.	23	13,594	129,339
5. மலைத் தோட்டம் ..	12	2,388	25,861
6. ஏனைய தொழிற்சாலைகள்.	93	73,486	320,098
	277	141,186	1,033,377

1971

1. பஞ்சாலைகள் ..	143	67,854	1,100,379
2. பொறியியல் தொழிற்சாலை.	77	22,615	648,201
3. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை.	4	1,850	22,240
4. புகையிலை, பீடி தொழிற்சாலை.	4	335	3,172
5. மலைத் தோட்டம் ..	9	5,962	118,018
6. ஏனைய தொழிற்சாலைகள்.	71	39,178	394,497
	308	137,794	2,286,507*

* இந்தப் புள்ளி விவரம் தற்காலிகமானதே. சிம்ஸன் தொகுதிக்கம்பெனிகளின் பிரிவுகள் ஆணைத்திலிருந்தும் அறிக்கைகள் வராததே இதற்குக் காரணமாகும்.

1972 மார்ச் 24]

1971-ஆம் ஆண்டில் மேலும் முடிவுற்ற வேலைநிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(அ) நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் முடிவுற்றவை 19

(இ) தாமே வேலைக்கு மீண்டும் வருதல் 52

(உ) அரசு/தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளால் சமரசம் செய்யப்பட்டவை 225

(எ) காலவரையறையின்றி 5

(ஐ) இவ்வாண்டில் இறுதியில் நடைபெற்று வந்தவை 7

308

இந்த ஆய்வு ஆண்டில் விரயமான உழைப்பு நாட்களின் கூடுதலுக்குக் காரணம், கீழ்க்கண்ட பெரிய தொழில் நிறுவனங்களில் ஏற்பட்ட தொடர்ந்த வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும், வேலைநிறுத்தங்கள் அல்லது கதவடைப்புகள் ஆகும். அத்தகைய நிறுவனங்களில் சில கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :—

விரயமான உழைப்பு நாட்கள்

1. ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர், சென்னை. 52,589
2. திரு. கணேசர் அலுமினியம் ஒர்க்ஸ், சென்னை. 47,135
3. மைசூர் பிரீமியர் உலோகத் தொழிற்சாலை, சென்னை. 7,920
4. சுந்தரம் பஞ்சாலை லிமிடெட், நாங்குநேரி. 34,450
5. மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட், மதுரை, தூத்துக்குடி. 56,034
6. கோயம்புத்தூர், திருப்பூர் ஆகிய ஊர்களிலுள்ள பஞ்சாலைகள். 332,853
7. சிம்சன் தொகுதி கம்பெனிகள் 232,065

[1972 மார்ச் 24]

1971-ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட சில முக்கியமான இணக்க உடன்பாடுகள்.

1. இந்தியா சிமிட்டி லிமிடெட், சங்கரி—வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட ஐவரை மீண்டும் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு கோரியும், வேறுசில பிரச்சினைகளை எழுப்பியும், சங்கரி சிமிட்டி ஆலைத் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், 8-6-1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலையிட்டதன்பேரில், 1-7-1971-ஆம் நாளன்று உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக, 2-7-1971-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

2. மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட், மதுரை.—மேற்கூறிய மில்லில் 8,700 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகின்றனர். அவர்களில் 7,200 தொழிலாளர்கள், வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வயதை 60-ஆக வரையறுக்குமாறும், பணிக்கொடைத் திட்டத்தை மிகு பயன் அளிக்கும் வண்ணம் தளர்த்துமாறும் கோரி 2-7-1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. இந்த உடன்பாடு, மதுரை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு, மதுரையில் 9-7-1971-ஆம் நாளன்று ஏற்பட்டது. அதன்பயனாக, 19-7-1971-ஆம் நாளன்று வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்றது.

3. மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட், தூத்துக்குடி.—மேற்கூறிய மில்லில் 2,246 தொழிலாளர்கள் வேலை பார்க்கின்றனர். அவர்களில் 1,878 தொழிலாளர்கள், வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வயதை 60 ஆக வரையறுக்குமாறும், பணிக் கொடைத் திட்டத்தை மிகுபயன் அளிக்கும் வகையில் தளர்த்துமாறும் கோரி, 7-7-1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. இந்த உடன்பாடு, மதுரை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு, மதுரையில், 9-7-1971 ஆம் நாளன்று ஏற்பட்டது. அதன்பயனாக, வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்று, 10-7-1971-ஆம் நாளன்று மீண்டும் பணி தொடங்கப் பட்டது.

1972 மார்ச் 24]

4. உட்லாண்ட்ஸ் ஹோட்டல், சென்னை-4.—இலவசமாக வழங்கப் படும் காலை உணவின் அளவு குறித்து எழுந்த தகராறு காரணமாக, 3—8—1971 ஆம் நாளிலிருந்து சுமார் 250 தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். அதன் விளைவாக, கதவடைப்பு செய்யப்பட்டது. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலையிட்டதன்பேரில், தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ், இரு தரப்பினரிடையே 21--8--1971 ஆம் நாளன்று உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன்பயனாக, நிர்வாகத்தினர் 26—8—1971-ஆம் நாளிலிருந்து கதவடைப்பை நீக்கியது. 26—8—1971 ஆம் நாளிலிருந்து பணி மீண்டும் தொடரப்பட்டது.

5. விசைத்தறி ஆலை, மதுரை.—சம்பள உயர்வு முதலிய பிரச்சினைகள் குறித்து 160 விசைத்தறி பிரிவுகளைச் சேர்ந்த சுமார் 1,000 தொழிலாளர்கள் 2—9—1971 ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அவர்கள் மதுரையிலுள்ள மதுரை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் சங்கம், மதுரை மாவட்ட தொழிலாளர்கள் சங்கம், திராவிட பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம் ஆகிய சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களாவர். மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மதுரை தொழிலாளர் நல அதிகாரி ஆகியோர் தலையிட்டதன்பேரில், தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ், இரு தரப்பினரிடையே, 25—9—1971 ஆம் நாளன்று உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதற்கிணங்க, சம்பள உயர்வு குறித்த பிரச்சினை குறித்து, மதுரை தொழிலாளர் நல அதிகாரி- ஆல் முறையின் மரபில் சமரசம் செய்து வைப்பதற்காக, அப்பிரச்சினையை அவரின் முடிவுக்கு விடுவது என்றும், அவருடைய முடிவை ஏற்றுக் கொள்வதென்றும் இருதரப்பினரும் ஒப்புக் கொண்டனர். அந்த உடன்பாட்டின் பயனாக, தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலையைத் தொடங்கினர்.

6. சேலம் பஞ்சாலை, ஆத்தூர், சேலம்.—மேற்கண்ட ஆலையின் தொழிலாளர்கள், சம்பள உயர்வு முதலியன கோரி 4—10—1971 ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதன் விளைவாக, நிர்வாகத்தினர், 5—10--1971 ஆம் நாளிலிருந்து கதவடைப்பு செய்தனர். சேலத்தில், 18—11—1971 ஆம் நாளன்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் நடத்திய பேச்சுவார்த்தையின் பலனாக, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3)-வது பிரிவின்கீழ், சேலம் தொழிலாளர் நல அதிகாரியின்மூன், 19--11—1971 ஆம்

[1972 மார்ச் 24]

நாளன்று உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக, நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பை ரத்து செய்தனர். 20-11-1971-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

7. ஊதியக் கொடை பிரச்சினை காரணமாக, கோயம்புத்தூர், திருப்பூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பஞ்சாலைகளில் பொது வேலை நிறுத்தம்.—குறைந்த அளவு 3.33 சதவீத ஊதியக் கொடை அளிக்குமாறும், 20 சதவீதமென்ற உச்ச வரம்பு கட்டாமல் ஆலைக்குக் கிடைத்துள்ள ஆதாயத்தில் ஊதியக் கொடை வழங்குமாறும் கோரியதோடு, ஏந்த உடன்பாட்டின்கீழ் 1969-ஆம் ஆண்டில் முன்பணம் வழங்கப்பட்டதோ அந்த உடன்பாட்டிற்குத் தாங்கள் கையெழுத்திடாததனால் அந்த ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்ட முன்பணம் பிடித்துக் கொள்ளப்படக்கூடாது எனக் கூறி கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆலைத் தொழிலாளர் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்ட யூனிடெட் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம் ஆகியவை கோயம்புத்தூரிலுள்ள பஞ்சாலை நிர்வாகத்தினருக்கு வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்தனர். 20-10-1971-ஆம் நாளன்று, தொழிலாளர் நல அணையாளர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு கோயம்புத்தூருக்குச் சென்றார். அத்தரப்பினரோடு தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினார். அவருடைய அறிவுரையின் பேரில், வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு அச்சகங்கள் ஒப்புக்கொண்டன. ஆனால், 1969-ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடையைப் பொறுத்தமட்டில் சட்டப்படியான நடவடிக்கையைத் தொடருவதற்கான உரிமையைத் தங்களிடம் வைத்துக்கொள்வதாக கூறினார். 1970-71-ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடையைப் பொறுத்தவரையில் இந்திய அரசு அல்லது முத்தரப்புக் குழு ஆகியவற்றின் சட்டப்படி எவ்வளவு என்று கூறப்படுகிறதோ அதை ஏற்றுக்கொள்வதென்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. இந்த வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்டதற்காக மட்டுமே தொழிலாளர் எவர் மீதும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்வதில்லை என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டது.

8. மகாலட்சுமி பஞ்சாலை லிமிடெட், பசுமலை.—1965-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1969-ஆம் ஆண்டுவரை வழங்கப்பட வேண்டிய ஊதியக் கொடையை வழங்குமாறு, பசுமலை, மகாலட்சுமி பஞ்சாலை லிமிடெட் தொழிலாளர்கள் (800), தங்களது சங்கத்தின் மூலமாகக் கோரினர். இது குறித்து ஊதியக் கொடை வழங்கல்

1972. மார்ச் 24]

சட்டத்தின் கீழ், குறைந்த அளவு ஊதியக் கொடை வழங்குவதிலிருந்து விலக்களிக்குமாறு, நிர்வாகத்தினர் அரசைக் கேட்டுக்கொண்டும், உயர்நீதிமன்றத்திற்கு மனுத் தாக்கல் செய்தும் உள்ளனர். தொழிலாளர் தங்களுது கோரிக்கையை வலியுறுத்தி 20-10-1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3)-வது பிரிவின் கீழ் 27-10-1971-ஆம் நாளன்று உடன்பாடு ஒன்றை மதுரை, தொழிலாளர் நல அதிகாரி-1 ஏற்படுத்தினார். அதன்மூலம், தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய ஊதியக் கொடையைக் கொடுக்க நிர்வாகத்தினர் ஒப்புக் கொண்டனர். அதன் பிறகு, தொழிலாளர்கள் உடனே வேலைக்குச் சென்றனர்.

9. தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம், சென்னை.--மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,600-க்கு மேற்படாத சம்பளம் அல்லது ஊதியம் பெறும் (வேலை நிதி ஊதியம் பெறுவோர், தற்காலிகப் பெயர்ப்பட்டியலிலுள்ளோர், தற்காலிக நாட் கலிப் பணியாளர் ஆகியோர் உட்பட மாதந்தோறும், நாள்தோறும் ஊதியம் பெறுவோர்) இவ்வாரியத் தொழிலாளருக்கு 1970-71 ஆம் ஆண்டிற்கு, 5 சதவீத ஊதியக் கொடை வழங்குவது என்று, 8-10-1971-ஆம் நாள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முன்னிலையில் தீர்மானம் ஒன்று எடுக்கப்பட்டது.

10. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் கழகம், நெய்வேலி.--பெருமளவில் பதவி உயர்வு வழங்கல், அகலிைப்படியை மாற்றி அமைப்பது ஆகியவை அடங்கிய கோரிக்கைப்பட்டியல் குறித்து, நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் கழகத்தில் பணிபுரியும் சுமார் 960 இளநிலைப் பொறியாளர், 500 பொறியியல் கண்காணிப்பாளர் ஆகியோர் 2-10-1971-ஆம் நாளிலிருந்து உள் இருப்பு வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் நடத்தினர். மாண்புமிகு முதலமைச்சர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் ஆகியோர் முன்பு, 8-10-1971-ஆம் நாளன்று சென்னையில் நடந்த பேச்சுவார்த்தையைத் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் ஆகியோர் முன்பு, 30-10-1971-ஆம் நாள் ஒப்பந்தம் ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன்மூலம் தகராறு குறித்த பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டன.

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் கழகத் தொழிலாளர்களுக்கு 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக் கொடை குறித்த தகராறு, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் முன்பு சமாதானமாக

[1972 மார்ச் 24]

தீர்க்கப்பட்டது. ஊதியக் கொடையின் அளவானது, ஆண்டு வருமானத்தில் 5 சதவீதமாகும் என்று வரையறுக்கப்பட்டது.

11. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள பீடித் தொழில் நிறுவனம்.—ஊதிய உயர்வு கோரி, திருச்சி மாவட்ட பீடித் தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த சுமார் 400 தொழிலாளர்கள், 28-10-1971-ஆம் நாளிலிருந்து 30-10-1971-ஆம் நாள்வரை வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதோடு, வேலை செய்யப் போய்க் கொண்டிருந்த பிறரையும் வேலைக்குப் போகவிடாமல் தடுத்தனர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலையிட்டதன் பேரில், வேலை தொடரப்பட்டது. 1-11-1971-ஆம் நாளிலிருந்து 7-11-1971-ஆம் நாள்வரை வேலை நடந்தது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு 8-11-1971-ஆம் நாள் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தை பலனளிக் காததைத் தொடர்ந்து, 9-11-1971-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் தொழிலாளர்கள் (400) வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலையிட்டதன் பேரில், ஊதிய உயர்வு கொடுப்பதற்கு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. 18-11-1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை தொடங்கப்பட்டது. அமைதி நிலவியது.

12. சுந்தரம் பஞ்சாலை லிமிடெட், நாங்குனேரி.—பணிச்சுமை, ஊதியம், 1970-ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக் கொடை ஆகியவற்றை மாற்றியமைத்தல், பணிக் கொடைத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருதல் முதலியவற்றைக் கோரி, 16-10-1971-ஆம் நாளிலிருந்து, தொழிலாளர்கள் (675) வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடர்ந்து, நிர்வாகத்தினர், 17-10-1971-ஆம் நாள் கதவடைப்புச் செய்தனர். இது குறித்து, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர், தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் ஆகியோர் முன்பு விவாதிக்கப்பட்டது. 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு, 16-12-1971-ஆம் நாள், உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன்படி, 20-12-1971-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர் வேலையைத் தொடர்ந்தனர்.

13. அடிசன் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட், சென்னை.—ஊதியக் கொடை, அகவிலைப்படியைத் திருத்தி அமைத்தல் ஆகியவை குறித்த தகராறைத் தொடர்ந்து, சென்னை, அடிசன் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்டிலுள்ள தமிழ்நாடு தேசிய பொறியியல் பணியாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தோர், “வேலையை மெதுவாகச்

1972 மார்ச் 24]

செய்தல்”, “வேலையை ஆவ்வப்போது நிறுத்திவிடுதல்” என்ற வேலை நிறுத்தமுறையைக் கையாண்டனர். அதன் விளைவாக, நிர்வாகத்தினர், 14—10—1971-ஆம் நாளிலிருந்து கதவடைப்பு செய்தனர். (1) 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக் கொடை, (2) அகவிலைப் படியை மாற்றியமைத்தல் ஆகிய இவ்விரு பிரச்சினைகள் குறித்து தீர்ப்பளிக்க நடுவர் தீர்ப்புக்கு அரசு அனுப்பியது. மேலும், தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 10 (3) பிரிவின்கீழ், வேலைநிறுத்தத்தையும், கதவடைப்பையும் தடை செய்தது. இந்த ஆணைக்கு இணங்க, நிர்வாகத்தினர், 29—11—1971-ஆம் நாளிலிருந்து கதவடைப்பை நீக்கினர். ஆனால், தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்லவில்லை. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் முன்பு 8—12-1971-ஆம் நாள் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் பலனாய், 10—12—1971-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் வேலை தொடரப்பட்டது.

14. திரு. கணேசர் அலுமினியம் ஓர்க்ஸ், சென்னை.—வேலையின்மை காரணமாக தற்காலிகமாகப் பணியிலிருந்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது குறித்து, 16—9—1971-ஆம் நாளிலிருந்து, மேற்கூறிய நிறுவனத்தின் 300 தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். இது குறித்து இணக்கப் பேச்சு நடந்த போதிலும், வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து நீடித்தது. முடிவாக, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் வழங்கிய கருத்துரைகளின் அடிப்படையில், 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், 22—12—1971-ஆம் நாள், சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன்பிறகு, வேலைநிறுத்தம் முடிவுற்று 24—12—1971-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

15. மைசூர் பிரீமியர் உலோகத் தொழிற்சாலை, சென்னை.—வேலையின்மையால் தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளோர் குறித்து மேற்கூறிய நிறுவனத்தின் தொழிலாளர்கள் 200 பேர், 3—11—1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இணக்கப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. ஆனால், உடன்பாடு ஏதும் ஏற்படவில்லை. முடிவாக, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தெரிவித்த கருத்துரைகளின் அடிப்படையில், 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு, 22—12—1971-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது.

[1972 மார்ச் 24]

அதற்கிணங்க. வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்று 24-12-1971-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் சென்றனர்.

16. ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.—பணி மதிப்பீடு முதலிய கோரிக்கைகளை வைத்து, சென்னை, ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட்டில் பணி புரியும் சுமார் 400 தொழிலாளர்கள் 8-11-1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இது குறித்து, சென்னை, தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் இணக்கப் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தினார். சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் மேற்கொண்டும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டன. ஆனால், உடன்பாடு ஏதும் ஏற்படவில்லை. 1971-ஆம் ஆண்டு இந்திய பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ், இந்த வேலை நிறுத்தத்தை, 9-12-1971-ஆம் நாளிட்ட 5374-ஆம் எண் ஆணையின் மூலம், இந்திய அரசு தடை செய்தது அதன் விளைவாக, தொழிலாளர் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

17. வட ஆற்காடு மாவட்ட பீடித் தொழிலாளர்கள்.—வட ஆற்காடு மாவட்ட பீடித் தொழிலாளர்கள் ஊதிய உயர்வு கோரி வேலைநிறுத்த அறிவிப்புச் செய்தார்கள். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் பயனாக 24-2-1972 அன்று ஒரு உடன்பாடு காணப்பட்டது. அதன்படி நிர்வாகத்தினரும் பீடித் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் 1,000 ஜாடி பீடி சுற்றுவதற்கு ரூ. 2.85 விருந்து ரூ. 3.25, 1,000 சாதா பீடி சுற்றுவதற்கு ரூ. 2.55-விருந்து ரூ. 2.95 என்ற ஊதிய உயர்வுக்கு இணங்கினர்.

18. சிம்ஸன் தொகுதிக் கம்பெனிகள்.—தொடர்ந்து விரயம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டி, எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். லிமிடெட்டில் (சிம்ஸன் தொகுதிக் கம்பெனிகளில் உள்ளது) 98 தொழிலாளர்களை ஆட்குறைப்பு செய்வதாக, அதன் நிர்வாகத்தினர், 30-10-1971-ஆம் நாள் அறிவித்தனர். அதன் விளைவாக, அந்நிறுவனத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1963-ஆம் ஆண்டில் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்பட்ட 24 நாட்களில் ஒரு நாளை ஈடு செய்வதற்காக, ஒரு சனிக்கிழமையன்று பணி புரிய வேண்டுமென்று, அந்நிறுவனத்தில் பணி புரியும் தொழிலாளர்கள் கோரப்பட்டனர். அண்ணு சாலை, சிம்ஸன் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்டின் தொழில் பிரிவிலுள்ள குறிப்பிட்ட சில

1972 மார்ச் 24]

தொழிலாளர்கள் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். இது நடந்ததும் அதே நாளில்தான் (30-10-1971). இது குறித்து, தொழிலாளரின் இரு பிரிவினரிடையே 1-11-1971-ஆம் நாள் கைகலப்பு ஏற்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து வேலை நின்று விட்டது. தொழிலாளர் தலைவர்கள் இதற்கிடையில், செயற்குழு ஒன்றை அமைத்து மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தொழிலாளர் தலைவர்களுடன் 15-11-1971-ஆம் நாள் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் பலனாக, ஒப்பந்தம் ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் பலனாக, வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்கள் 16-11-1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலைக்குத் திரும்ப ஒப்புக் கொண்டனர். ஆனால், செம்பியம் தொழில் பிரிவில் மீண்டும் ஒரு தகராறு எழுந்தது. இத்தகராறுக்குக் காரணம், ஒழுங்கின்மைக் காரணமாகப் பணி இடத்திலிருந்து வெளிச் செல்லுமாறு தொழிலாளர் ஒருவரை, இந்தியா பிஸ்டன்ஸ் நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தினர் 22-11-1971-ஆம் நாளன்று கேட்டுக் கொண்டனர். இதுவே அத்தகராறுக்குக் காரணமாகும். இதன் விளைவாகத் தொழிலாளர்களிடையே தகராறு எழுந்தது. அது குறித்துத் தொழிலாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு நிலவியது. அதன் விளைவாக, அத்தொழில் பிரிவிலிருந்தும், செம்பியம் தொழிற்சாலையின் ஏனைய தொழில் பிரிவுகளிலிருந்தும் தொழிலாளர்கள் வெளியேறினர். அதன் விளைவாக வேலை நின்றுவிட்டது. அண்ணா சாலையிலுள்ள தொழில் பிரிவிலும்கூட வேலை ஸ்தம்பித்து விட்டது. சங்க நிர்வாகிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்துதல், சிம்ஸன் அண்டு தொகுதிக் கம்பெனிகளின் தொழிலாளர்கள், பணியாளர் சங்கங்கள் ஆகியவைகளால் ஊதியம், உற்பத்தி அளவு ஆகியவை குறித்து முன்னரே எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை மாற்றியமைத்தல் ஆகியவையே, தற்போதுள்ள முக்கியக் கோரிக்கைகளாகும். தொழிலாளர்களுக்குக் காவலர் பாதுகாப்பு அளித்தல், எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். தொழில் பிரிவில் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்பட்டோருக்குத் திரும்பவும் வேலை அளித்தல், காவலர் வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறுதல், பழிவாங்கப்படுவதினின்றும் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல் ஆகியவையே ஏனைய கோரிக்கைகளாகும். எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். லிமிடெட்டில் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்பட்ட 94 தொழிலாளர்கள் குறித்துத் தீர்ப்பு வழங்குவதற்காக விடப்பட்ட போதுங்கூட, அத்தொழில் பிரிவின் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பவில்லை.

[1972 மார்ச் 24]

முடிவாக, தொழிலாளர்களுக்கான காவலர் பாதுகாப்பு அளித்தல், சங்கத் தேர்தல்கள் நடத்தல், எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். விமிடெட்டில் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை ஏனைய தொழில் பிரிவுகளில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல், தொழிலாளர்கள் பழிவாங்கப்படுவதனின்றும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல் ஆகியவைக் குறித்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கொடுத்த உறுதி மொழிகளின் பேரில் 16—12—1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலைக்குச் செல்லத் தொழிலாளர்கள் சம்மதித்தனர். ஆனால், தொழிலாளர்களிடையே நடந்த கைகலப்புக் காரணமாக இக்கம்பெனிகளின் தொழிற் பிரிவுகள் அனைத்திலும் வேலை நின்றுவிட்டது. செம்பியத்திலுள்ள இத் தொழிற்சாலையின் வாகனங்களுக்கும், சாதனங்களுக்கும் கணிசமான அளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டது. இந்த இடி பாடுகளை நீக்குவதற்காக ஒரு நாளிலிருந்து ஒரு வார காலம் வரை, செம்பியத்திலுள்ள தொழிற் சாலைகள் மூடப்பட்டன. இந்நிகழ்ச்சிகள் நடந்த போதிலும், முதலமைச்சர் தாம் ஏற்கெனவே கொடுத்திருந்த வாக்குறுதியை 17—12—1971-ல் மீண்டும் வலியுறுத்தினார். ஆனாலும், தொழிலாளர்கள் அதனைச் செவிமடுக்காது, 20—12—1971-ல் சில கிளை நிறுவனங்கள் மீண்டும் திறக்கப்பட்ட போது அவர்கள் பணிக்குத் திரும்பவில்லை. இன்றியமையாத பாதுகாப்புச் சாதனங்கள், பொது மக்களுக்குப் பயனுள்ள பொருள்களைத் தயாரிக்கும் பிரிவுகளில்கூட ஒரு சிலரே வேலைக்கு வந்திருந்தனர். இதன் பின்னரும் அதேநிலை தொடர்ந்து நீடித்ததால், அப்பிரிவுகளிலுள்ள பணிகளுக்கு இந்திய பாதுகாப்பு விதிகளின் 119-வது விதி பொருந்தும் வகையில் 4—1—1972-ல் அரசு அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டது. தொழிலாளர்களின் பணி நிலைமைகள் குறித்து அவர்களுக்குள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றி விசாரணை செய்ய, 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் கீழ் விசாரணை நீதிமன்றம் ஒன்றையும் அரசு அமைத்தது. அமைதியை நிலை நாட்ட மேலும் ஒரு முயற்சியாக, பல்வேறு குற்றச் சாட்டுகள் குறித்து காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள 211 தொழிலாளர்களை விடுதலை செய்யுமாறு அரசு ஆணையிட்டது. அத்துடன் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட 238 தொழிலாளர்களையும், தற்காலிகமாகப் பணியிலிருந்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட 37 தொழிலாளர்களையும் மீண்டும் பணிக்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு

1972 மார்ச் 24]

அதன் நிர்வாகத்தினரையும் அரசு வற்புறுத்தியது. இவ்வாறு அடுத்தடுத்து பெரு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்ட போதிலும், தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பவில்லை. இறுதியாக, 10—1—1972-ல் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முன்னிலையில், மத்தியத் தொழிலாளர் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளுடன் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் பலனாக, ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதன்படி, தகராறுள்ள பிரச்சினைகள் குறித்து நிர்வாகத்தினருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தவும், அவசரமான அன்றாடப் பிரச்சினைகள் குறித்து விவாதிக்கவும், தொழிற் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான தேர்தல்களை நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்யவும், ஆறு உறுப்பினர் கொண்ட குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டின் பயனாக, 12—1—1972-ல் தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பினர். ஆனாலும், அந்தந்தத் தொழிலாளர் தொகுதித் தலைவர்கள் தங்களது வழக்கமான பணியைச் செய்யாததனால் அவர்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்து வேற்றுமைக் காரணமாகச் செம்பியத்தில் சில பிரிவுகளில் 1972 ஜனவரி மாதம் 19, 20, 21-ஆம் நாட்களில் பணி மீண்டும் தடைப்பட்டது. 21—1—1972-ல் அண்ணா சாலையிலுள்ள சிம்ஸன் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த சில பிரிவுகளிலும் பணி நின்று விட்டது. 22—1—1972-ல் சிம்ஸன் தொகுதி நிறுவனங்கள் தொழிலாளர் பணியாளர் சங்கங்களின் தலைவர் திரு. கே. கோபாலும், ஏனைய உறுப்பினர்களும் தொழிலாளர் சங்கங்களிலிருந்து விலகினர். 24—1—1972-ல் செம்பியத்தில், தொழிலாளர்களிடையே மீண்டும் மோதல் ஏற்பட்டு காவலர் அதில் தலையிட வேண்டியதாயிற்று. செம்பியத்திலுள்ள தொழிற் சாலைகள் 1—2—1972 வரை மூடப்பட்டு இருந்தன. 2—2—1972-ல் அவை மீண்டும் திறக்கப்பட்டன. தொழிலாளர்களும் படிப் படியாக வேலைக்குத் திரும்பினர்.

ஆனால் 23—2—1972 அன்று செம்பியத்தில் உள்ள ஒரு பிரிவில் மறுபடியும் தொழிலாளர்களிடையே மோதல் ஏற்பட்டது. 24—2—1972 முதல் செம்பியத்தில் எல்லா பிரிவுகளிலும் அண்ணா சாலையில் உள்ள ஒரு நிறுவனமும் மூடப்பட்டன. அறுவர் குழுவும் கலைக்கப்பட்டது.

இறுதியில் 16—3—1972 அன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் முன் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் உதவியுடன், தொழில் அமைச்சரின் உதவியுடனும் தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகள் நிர்வாகத்தினருடன் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் பயனாக

[1972 மார்ச் 24]

20—3—1972-விருந்து வேலையைத் திரும்ப தொடங்க ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 24—3—1972 அன்று பிப்ரவரி மாத ஊதியத்தை வழங்க நிர்வாகம் இணங்கியது. தொழிலாளர் ஆகஸ்ட் 71 உடன்படிக்கைக்கு முற்பட்ட இயல்பான உற்பத்தியைக் கொடுப்பர் என்று தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் உறுதியளித்தனர். தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் ஒப்புதலோடு தொழிலாளர் துறை உதவித் துணை ஆணையரைத் தேர்தல்களை நடத்தும் அலுவலராக அரசு நியமித்துள்ளது. தேர்தல் விரைவிலேயே எவ்விதத்திலும் வேலை தொடங்கிய நான்கு வாரத்திற்குள் நடத்தப்படும். தேர்தல்கள் நடத்தப்படும்வரை அன்றாடக் குறைகளை நடுவீனக்கம் செய்து தீர்ப்பதற்குச் செம்பியத்தில் ஒருவரும், அண்ணாசாலையில் ஒருவருமாக இரு தொழிலாளர் துறை அலுவலரை அரசு நியமனம் செய்யும். எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலையில்மர்த்துவது பற்றி நிர்வாகம் முதலமைச்சரின் உறுதிமொழியை நிறைவேற்றி உடனேயே 12 மஸ்தார்களை எடுத்துக்கொள்ள இணங்கியது.

தகராறுக்குள்ளான சிம்சன் தொகுதிக் கம்பெனிகளின் பெயர்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

1. சிம்சன் அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட், தொழிற்சாலை I, அண்ணாசாலை, சென்னை-2.
2. சிம்சன் அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட், தொழிற்சாலை II, III, செம்பியம்.
3. இந்தியா பிஸ்டன்ஸ் ரெப்கோ லிமிடெட். (India Pistons-Repeco. Ltd.) செம்பியம்.
4. பைமெடல் பேரிங்ஸ் லிமிடெட், செம்பியம் (Bimetal Bearings, Ltd.).
5. சார்ட்லோ இந்தியா லிமிடெட், செம்பியம் (Shardlow India, Ltd.).
6. தி லீல் அண்டு ரிம் கம்பெனி ஆப் இந்தியா, லிமிடெட், செம்பியம்.
7. எல். எம். வான் மோப்பஸ் டையமண்ட் டூல்ஸ் இந்தியா, லிமிடெட், செம்பியம் (L.M.Van-Moppes Diamond Tools India, Ltd.).

1972 மார்ச் 24]

9. டிராக்டர்ஸ் அண்டு ஃபாம் எக்யூப்மெண்ட், லிமிடெட், செம்பியம்.
9. டிராக்டர்ஸ் ஆண்டு ஃபாம் எக்யூப்மெண்ட், லிமிடெட், செம்பியம். (Tractors and Farm Equipment Ltd.).
10. அசோகியேட்டட் பிரின்டர்ஸ் (சென்னை), பிரைவேட், லிமிடெட், அண்ணா சாலை, சென்னை.
11. ஸ்பீட்-எ-வே (பிரைவேட்) லிமிடெட், [Speed-A-Way (Private), Ltd.], அண்ணா சாலை, சென்னை.
12. எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். லிமிடெட், அண்ணா சாலை, சென்னை.
13. ஹிக்கின்பாதம்ஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட், சென்னை-2.
14. தி சென்னை அட்வர்டைசிங் கம்பெனி (பிரைவேட்), லிமிடெட், சென்னை. [The Madras Advertising Company (Private) Ltd.]
15. ஜார்ஜ் ஒக்ஸ், லிமிடெட், அண்ணா சாலை, சென்னை (George Oakes, Ltd.).
16. இந்தியா பிஸ்டன், லிமிடெட், செம்பியம்
17. ரீச்சோல்டு கெமிகல்ஸ் இந்தியா லிமிடெட், சென்னை-60, (Reichhold Chemicals India, Ltd.).
18. அசோகியேட்டட் பப்ளிசர்ஸ் (பிரைவேட்), லிமிடெட், சென்னை-2.
19. திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலைகள்.—திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர் தங்கள் ஊதிய உயர்வு பற்றிய தகராறில் 7—2—1972 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்திருந்தனர்.

18—3—1972 அன்று சென்னையில் தொழிலாளர் நல ஆணையர் முன் நடந்த பேச்சு வார்த்தையின் பயனாக தற்போதுள்ள ஊதியத்தில் 20 விழுக்காடு இடைக்கால உயர்வாகக் கொடுப்பதென்றும், 20—3—1972 அன்று தொழிலாளர்கள் அனைவரும் வேலைக்குத் திரும்புவது என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

இறுதியாக ஊதிய நிர்ணயம் செய்வதற்குமுன் சென்னை உற்பத்தித் திறன் குழு தொழிலாளர் செய்ய வேண்டிய வேலை அளவை நிர்ணயம் செய்யும்.

[1972 மார்ச் 24]

அதற்குப் பின்னால் வேலை அளவுக்கு உரிய ஊதியத்தை சமரசப் பேச்சு மூலமாகவோ அல்லது நடுவர் தீர்ப்பு அல்லது தொழில் கோர்ட் மூலமாகவோ முடிவு செய்யப்படும்.

இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் சுமார் 7,000 தொழிலாளர்கள் பயனடைவார்கள்.

(4) மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள்.—நிதி இடர்ப்பாடு காரணமாக 1971-ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டன :—

ஆலையின் பெயர். மூடப்பட்ட நாள். தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.

1 சோமசுந்தரம் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.	1- 5-1971	1,300
2 காளீஸ்வரர் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.	30- 5-1971	1,749 (கதவடைப்பு)
3 ஜனார்த்தன ஆலை, கோயம்புத்தூர்.	23- 6-1971	1,200 (கதவடைப்பு)
4 சாரதா ஆலை, கோயம்புத்தூர்.	13- 9-1971	750

ஏற்கெனவே மூடப்பட்ட கீழ்க்காணும் ஆலைகள், அந்த ஆலைகளுக்கு எதிரே காட்டப்பட்டுள்ள தேதிகளில், இப்போது மீண்டும் திறக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆலையின் பெயர். மூடப்பட்ட நாள். தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை. மீண்டும் வேலை ஆரம்பிக்கப் பட்ட நாள்.

1 கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.	1- 5-1968	932	26- 6-1971
2 கீதாஞ்சலி ஆலை, சங்கரன் கோயில்.	5- 5-1968	289	30- 8-1971
3 திரு. சண்முகர் ஆலை, இராஜபாளையம்.	18- 7-1970	400	15- 9-1971
4 ஜனார்த்தன ஆலை, கோயம்புத்தூர்.	23- 6-1971	820	6-10-1971
5 புதுக்கோட்டை பஞ்சாலை, நமன சமுத்திரம்.	30- 3-1970	450	29-11-1971

சென்னை தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம், கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலையை எடுத்துக் கொள்வதற்கு 8-4-1971-ம் நாளிட்ட, தொழில்துறை அரசு ஆணை எண் 959 மூலம் அரசு ஆணை பிட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 24]

கீழ்க்காணும் பஞ்சாலைகள், சென்னை, தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு அதிகாரமளிக்குமாறு இந்திய அரசின் வெளிநாட்டு வர்த்தக அமைச்சரகத்தை, இந்த அரசு எழுதிக் கேட்டுள்ளது:—

1. காளீஸ்வரர் ஆலை விமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
2. சோமசுந்தரம் ஆலை (பிரைவேட்) விமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
3. கோயம்புத்தூர் நூற்புநெசவு ஆலை விமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
4. பங்கஜா ஆலை, கோயம்புத்தூர்.
5. திரு பாலமலை ரெங்கநாதர் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள 13 பஞ்சாலைத் தொழிற்சங்கங்களின் கூட்டுச் செயற்குழு 19 கோரிக்கைகள் அடங்கிய பட்டியல் ஒன்றை வெளியிட்டு அவை நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் 12—2—1972 முதல் மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்துப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவார்கள் என்று அறிவித்தது. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை பரிவுடன் கவனித்து ஆவன செய்வதாக அரசின் சார்பாக உறுதி கூறியும் கூட, தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை திரும்பப் பெறவில்லை. அதன் பின்னர், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பிப்ரவரி 18, 19 தேதிகளில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். தொழிலாளர் தலைவர்கள் முதலமைச்சருடைய ஆலோசனைகளையும் நிராகரித்து வேலை நிறுத்தத்தையும், ஆர்ப்பாட்டத்தையும் தொடர்ந்து நடத்தினர். மீண்டும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முன்பாக நடந்த பேச்சுக்களையடுத்து, நிர்வாகத்தினரும் தொழிலாளர் சங்கங்களும் முதலமைச்சருடைய ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டதன் பின்னர் இறுதியாக 11/12-ம் தேதி இடைப்பட்ட நள்ளிரவிலிருந்து வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டுத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர். ஒப்பந்தப்படி, அடிப்படை ஊதியத்தை மாற்றியமைத்தல், பஞ்சப்படி ஆகிய இரு கோரிக்கைகளும் 'சமரசக் குழு'வின் தீர்வுக்கு விடப்படும். தென்னிந்திய ஆலைச் சொந்தக்காரர்களின் சங்கத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஆலைகள் 10 நாள் மொத்த ஊதியத்தைத் தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்காலத் தொகையாக அளிக்கும். இத் தொகையை எவ்வாறு சரி செய்வது என்பதை சமரசக் குழுவின் தீர்வுக்கு விடப்படும். கோவை மாவட்டத்தில்

[1972 மார்ச் 24]

முடப்பட்டுள்ள ஆறு ஆலைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கும் மொத்தமாக முதலமைச்சருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூபாய் 5 லட்சம் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அளிப்பதற்காக, கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அவர் அதை, சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, கூட்டுச் செயற்குழுவைச் சார்ந்த சங்கங்களையும் மற்றைய சங்கங்களையும் கலந்து பகிர்ந்து அளிப்பார்.

(5) பஞ்சாலைத் தொழிலில் சிக்கனச் சீரமைப்பு.—1971-ல் துறையின் உதவியோடு சிக்கனச் சீரமைப்புத் தொடர்பான 40 தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டன. 18 தகராறுகள் நேரடிப் பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் தீர்க்கப்பட்டன.

(6) நடுவர் மன்ற முடிவு.—குறிப்பாக வேலையிலிருந்து விடுவித்தல், தள்ளி விடுதல், அகற்றி விடுதல், ஆட்குறைப்பு செய்தல் முதலியவற்றை நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்ப இசையுமாறு தகராறு குறித்த இருதரப்பினரும் பொதுவாக ஆலோசனை கூறப்பட்டனர். 1971-ம் ஆண்டில் 32 வழக்குகள் முறையின் மரபில் நடுவர் மன்ற முடிவுக்கு விடப்பட்டன. இவ்வழக்குகளின் கீழ், வேலையிலிருந்து விடுவித்தல், விவக்கல், ஆட்குறைப்பு செய்தல் முதலியன வருவதோடு, உத்தியங்கள், பூரிப்பு உத்தியங்கள், பணிச் சுமை போன்ற பெருவாரியான நிதிப் பொறுப்புள்ளவைகளும் இதன் கீழ் வருகின்றன.

(7) நடுவர் தீர்ப்பு.—1970-71-ம் ஆண்டுகளில் சென்னை-1 தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள், சென்னை, மதுரை தொழிலாளர் கூடுதல் நீதி மன்றங்கள் ஆகியவற்றிற்கு வந்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை, அந்த ஆண்டுகளில் அந்த நீதிமன்றங்களால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகளின் எண்ணிக்கை ஆகிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	தீர்ப்பளிப்பதற்காக வந்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.		தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	
	1970	1971	1970	1971
தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை.	88	81	87	132
தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள்.	582	380	445	435
மொத்தம்..	670	461	532	567

1972 மார்ச் 24]

மேலே குறிப்பிட்ட தீர்ப்புகளுக்குக் கூடுதலாக, 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (2) பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர்களால் 1970-ல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 2,788 விண்ணப் பங்களுக்கு தீர்ப்பு கூறியிருக்க, 1,592 விண்ணப்பங்கள் குறித்து தொழிலாளர் நீதிமன்றங்களால் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

(8) பொதுப்பயன் குறித்த பணிகள் பற்றிய தொழிற்சாலைகள் என அறிவித்தல்.—பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலை நீங்கலாக, பொதுப் பயன் பணிகள் பற்றிய தொழிற்சாலைகள் என்று ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள், நடப்பாண்டிலும், அது போன்று நீடித்து வந்தன.

(9) வழக்குத் தொடருதல்.—தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் கீழ், 1971-ம் ஆண்டில், 8 வழக்குகள் தொடர் அரசு ஒப்பளித்துள்ளது.

(10) வசூல்கள்.—1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின், 33-c (1) பிரிவின்கீழ், தொழிலாளர்களுக்கு வழங்க வேண்டியுள்ள நிலுவைகளை வசூலிப்பதற்காக, 127 வழக்குகளில், மொத்தத் தொகை ரூ. 2,06,788-77 வசூல் செய்வதற்கு, அரசு 1971-ல் ஆணைகள் பிறப்பித்தது.

(11) ஊதியக் குழுக்கள்.—(i) பஞ்சாலைகள்—பஞ்சாலைத் தொழில் குறித்த இரண்டாவது ஊதியக் குழு செய்த பரிவுரைகள், நேரடி உடன்பாட்டின் மூலமாகவும் சமரச அதிகாரிகளின் முன்பு ஏற்பட்ட உடன்பாடுகள் மூலமாகவும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்நாள்வரை, இப்பிரச்சினைகள் குறித்து உடன்பாட்டின் கீழ் வந்த ஆலைகளால் எண்ணிக்கையும், இதில் தொடர்பு கொண்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

பஞ்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 102

தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 93,000

(ii) பொறியியல்.—பொறியியல் ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகள் ஒருமுகமானதாக இல்லாததால், ஊதியக் குழுவின் தலைவர் சுயேச்சை உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் செய்த பரிவுரைகளை ஏற்றுச் செயல்படுத்துவது என்று இந்திய அரசு தீர்மானித்தது. பிரிவு வாரியாக, மேற்கூறிய பரிவுரைகள் குறித்து கலந்துரையாடி ஓர் உடன்பாட்டிற்கு வருமாறு நிர்வாகிகளையும், சங்கங்களையும்

[1972 மார்ச் 24]

கேட்டுக்கொண்டு தமிழ் நாடு அரசு பத்திரிகைகளில் செய்தி ஒன்று வெளியிட்டது. தீர்வு காண இயலாதபோது, தகராறுகள் குறித்து தொழில் தகராறுகளின் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுவதன் மூலமும் தேவையான வழக்குகளில் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்காக அனுப்புவதன் மூலமும் அவற்றிற்குத் தீர்வு காணப்படுகிறது.

(iii) சர்க்கரை.—இத் தொழில் தொடர்பாக, இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளை விவரத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமாறும், அதுபோன்று செயல்படுத்தப்படும் பொழுது ஏற்படும் பிரச்சினைகள் குறித்து பிரிவு மட்டத்தில் தீர்த்துக்கொள்ளுமாறும், தொழில்துறைகள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு அறிவுரை கூறி தமிழ்நாடு அரசு, பத்திரிகைக் குறிப்பு ஒன்று வெளியிட்டது. பிரிவு அளவில் உடன்பாட்டுக்கு வர அவர்களால் இயலவில்லை. எனவே, ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைக் குறித்து விவாதம் செய்து, அவற்றைச் செயல்படுத்துவது குறித்து இறுதி முடிவெடுக்க, தொழிலாளர் நலத் துறை ஆணையாளரை அமைப்பாளராகக் கொண்ட முத்தாப்புக் குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டது. இப்பொருள் குறித்து ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க தீர்வுக்கு வர இக்குழுவுக்கு இயலாததால், 22-12-1971-ல் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரால் கூட்டமொன்று கூட்டப்பட்டது. ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தி, தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய சம்பள நிலுவைத் தொகையை 10-1-1972-க்குள் கொடுத்து விட வேண்டுமென்றும், பின்னர் பிற பிரச்சினைகள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் தொழில்துறைகளுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டது.

ஆனால் பின்னர் கூறப்பட்ட பிரச்சினைகள் குறித்து உடன்பாட்டுக்கு வர இயலாததால், மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள், தொடர்புள்ள தரப்பினர்களுடன் பல முறை பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார். அதன் விளைவாக, 25-2-1972-ல் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது.

(iv) சாலைப் போக்குவரத்து.—சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில் குறித்த ஊதியக் குழுவின் இறுதியான பரிவுரைகள் இந்திய அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பரிவுரைகள்

1972 மார்ச் 24]

ஆணைத்தாம் ஒருமனதாகச் செய்யப்பட்டவை. இதுவரையில், ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளை 298 பிரிவுகள் செயல்படுத்தியுள்ளன. இதனால் 11,945 தொழிலாளர்கள் பயனடைகின்றனர்.

இந்தப் பரிவுரைகளை விரைவில் செயல்படுத்தும்படி எஞ்சியுள்ள நிர்வாகங்களை வற்புறுத்துமாறு துறை அதிகாரிகளுக்கு கட்டளை யிடப்பட்டுள்ளது.

இப்பொருள் குறித்து விவாதம் மேற்கொள்வதற்காக, 19—6—1971-ல் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரால் கூட்டமொன்று கூட்டப்பட்டது. மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சரும் இக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார். இக்கூட்டத் தில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர், ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தத் தொழிலதிபர்களுக்கு 1971 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் தேதி வரையில் காலக் கெடு கொடுத்தார். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சருடைய கருத்துக்கிணங்க தொழிலதிபர்கள் நடந்து கொள்ளாமையால், மேற்கண்ட பரிவுரைகளுக்கு சட்டப்பூர்வமாகச் செல்திறனளிப்ப தற்காகச் சட்டமொன்றை இயற்ற அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

(v) மின்சாரம்.—மின்சாரம் குறித்து ஊதியக் குழுவின் இறுதி யான பரிவுரைகளை இந்திய அரசும், தமிழ்நாடு அரசும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில், இதுவரை, மாண்புமிகு தமிழ் நாடு முதல் அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரில், கட்சிகளுக்கிடையே உடன்பாடு ஒன்று 1970-ல் ஏற்பட்டது.

மத்திய ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளை மதுரை, கோயம்புத்தூர், பொள்ளாச்சி, கரூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய நகராட்சி மின்சார நிறுவனங்களில் செயல்படுத்துவது குறித்து பரிசீலனை செய்வதற்காக, அதிகாரிகள் குழுவொன்றை அரசு அமைத் துள்ளது. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் பணியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சம்பள வீதங்களுக்கு நிகராக இருக்கும் விதத்தில் மேற்கண்ட நகராட்சி மின்சார நிறுவனத் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பள வீதங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அதி காரிகள் குழு தெரிவித்துள்ள பரிவுரைகளின் பேரில், அரசு அதற் கான ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

[1972 மார்ச் 24]

(vi) தோல் தொழில்.—இதுவரையில், 10,921 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள 231 நிறுவனங்கள் தோல் தொழிலுக்கான ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தியுள்ளன. வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் நீங்கலாக இம்மாநிலத்திலுள்ள தோல் பதனிடதல் தொழிற்சாலைகள் குறித்து 1970 மார்ச் திங்கள் 11-ல் தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் வழங்கப்பட்ட நடுவர் தீர்ப்பில் ஊதியத்தைத் திருத்தியமைக்கும் பிச்சிணையும் வருகிறது. எஞ்சியுள்ள தொழில் பிரிவுகளில் இவை செயல்படுத்தப்படுவது குறித்த மூன்னேற்றம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(vii) கனரக இரசாயனம்.—இம் மாநிலத்திலுள்ள கனரக இரசாயனத் தொழிலைச் சேர்ந்த 8 பிரிவுகளில், 3,255 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள 6 பிரிவுகள் கனரக இரசாயனம் உட்கத் தொழில் குறித்த ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளை இதுவரையில் செயல்படுத்தியுள்ளன.

12. தொழிற் சங்கங்கள்.—1971-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் அன்று இருந்த பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 1,856 ஆகும். நடப்பாண்டில் 299 சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 117 சங்கங்களின் பதிவுகள் நீக்கப்பட்டன. இரண்டு நேர்வுகளில் இணைப்புக்காக ஆணையிடப்பட்டது ; 3 சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டன. அதன் மூலம் நடப்பாண்டின் இறுதியில் இயங்கும் தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 2,033 ஆக ஆனது. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் அமைக்கும் கருத்தை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

13. தொழிற்சாலையில் ஒழுங்கு முறை விதிக் கோவை—ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவை முதலியவற்றைச் செயல்படுத்தும் பணி மாநில மதிப்பீடு செயல்படுத்துக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒழுங்குமுறை விதிக் கோவையின் விதித் துறைகள் அச்சிடப்பட்டு, வேலை அளிப்போருக்கும், தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. பல்வேறு தொழில் உரிமையாளர்கள், பணியாளர் சங்கங்கள், மத்திய நிறுவனங்களுடன் இணைக்கப்படாத உள்ளூர் சங்கங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டு, ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவைக்கு ஏற்பளிக்கும்படி, அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுமாறு தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள், தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளார்கள். தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளின் நன் முயற்சி

1972 மார்ச் 24]

கனிஞல் 299 தொழிற் சங்கங்கள் ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையை தாம் ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக 1971-ல் எழுத்து மூலம் தெரிவித்துள்ளன. 1971 டிசம்பர் 31 வரையில் 260 நிர்வாகங்களும், 24 உள்ளாட்சி மன்றங்களும் ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன.

ஒழுங்குமுறை விதிக் கோவையை மீறுதல், தீர்ப்புகளைச் செயற்படுத்தாமை, சங்கங்களுக்கு ஏற்பளிக்காமை முதலியவற்றிற்காக தொடரப்பட்ட 76 வழக்குகளில் (1971 ஜனவரி திங்கள் 1 ஆம் நாள் அன்று முடிவுறு நிலையில் உள்ள வழக்குகள் 41; 1971-ல் அறிவிக்கப்பட்ட வழக்குகள் 35) 1971-ல் 43 வழக்குகள் முடிக்கப்பட்டன. ஆண்டு முடிவில் 33 வழக்குகள் பற்றி புலனாய்வு செய்யப்பட்டு வந்தன.

1970, மே திங்களில் கூட்டப்பட்ட தொழிலாளர் நல ஆலோசனை குழுக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தையொட்டி, மாநில மதிப்பீடு-செயல்படுத்துக் குழுவின் ஒழுங்குமுறைக் கோவையினை மீறிய, தொழிலதிபர்கள் சங்கங்களின் பெயர்கள் தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நலப் பத்திரிகையில் வெளியிடப்படுகின்றன.

மாநில மதிப்பீடுதல்-செயற்படுத்துதல் குழு 1971, ஏப்ரல் 12, 1971, செப்டம்பர் 21, 1971, டிசம்பர் 27 ஆகிய நாட்களில் மூம் முறை கூடி, ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையினை மீறுதல், சங்கங்களுக்கு ஏற்பளித்தல், மதிப்பீடுதல், செயற்படுத்துதல் தொடர்பான பணிகள் ஆகியவற்றைப்பற்றி விவாதித்தது. இக்குழு 1970-ல் மீண்டும் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் இதன் தலைவர் ஆவார். சென்னை, தொழிலாளர் தனித் துணை ஆணையாளர் இக் குழுவின் செயலாளராவார்.

14. 1965-ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடை வழங்கல் சட்டம்—இச் சட்டத்தின் 19-வது பிரிவின்கீழ் ஊதியக்கொடை வழங்குவதற்கான கால அளவை நீட்டிக்க, தொழிலாளர் நல ஆணையாளருக்கு அரசு அதிகாரம் வழங்கியுள்ளது. 1971-ல், 70 தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் (1 கூட்டுறவு நிறுவனம் உட்பட) கால நீட்டிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1965-ம் ஆண்டு ஊதியக் கொடை வழங்கல் விதிகளின் 3 (b) விதியை 1965-ம் ஆண்டு ஊதியக்கொடை வழங்கல் சட்டத்தின்

[1972 மார்ச் 24]

2 (1) பிரிவுடன், சேர்த்துப் படிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ள வசது நிர்வாகத்தினர் தங்களது கணக்கு ஆண்டை மாற்றிக் கொள்வதற்கு ஒரு நிறுவனத்தை அனுமதித்து இவ்வாண்டில் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் ஆணை பிறப்பித்தார்.

IV

சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இயற்றாதல்.

1923-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம்.—1970-ம் ஆண்டில் 1,024 விண்ணப்பங்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கையில், இவ்வாண்டில், 1,057 விண்ணப்பங்கள் பதிவாகியுள்ளன. 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ம் நாளின்படி 360 விண்ணப்பங்கள் முடிவுறு நிலையில் உள்ளன. மொத்தம் 1,417 விண்ணப்பங்களில் 1971-ல் 941 விண்ணப்பங்கள் மீது முடிவெடுக்கப்பட்டன. (1970-ல் 1,092 விண்ணப்பங்கள் மீது முடிவெடுக்கப்பட்டன). 1971 முடிவில் 476 விண்ணப்பங்கள் முடிவுறு நிலையில் இருந்தன.

தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின்கீழ் இழப்பீடு கோருகின்ற ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவர்களைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு அரசுச் செலவில் வழக்குரைஞர் பணியை ஏற்படுத்தித் தருவதற்காக 1975-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 28 ஆம் நாள் வரையிலான ஐந்து ஆண்டுக்கால அளவிற்கு இவ்வரசு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000 வழங்க ஏற்பாடு செய்துள்ளது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளரின் ஆணைகளுக்கு எதிராக தொழில் நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தினர் மேல் முறையீடு செய்யும்பொழுது, தொழிலாளர் உயர் நீதி மன்றத்தில் அதை எதிர்த்து வழக்காடுவதற்காக, காயமடைந்த பணியாளருக்கோ அல்லது இறந்துவிட்ட பணியாளரைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கோ வழக்குரைஞரை நியமிப்பதற்கான உதவியும் வழங்கப்படுகிறது. (ஆனால், இத்தகைய நேர்வுகளில் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளரின் முன்பு வழக்கு நடப்பதற்காக ஏற்கனவே இத்தகைய உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்). 1971-ல் ஒரு வழக்கில் சட்ட உதவிக்காக ரூ. 50 வழங்கப்பட்டது.

இவ்வாண்டில் தொழிலாளர் இழப்பீட்டு விதிகளின் 10-வது விதி திருத்தப்பட்டது. மரணமடைந்த தொழிலாளரைச் சார்ந்து வாழ்பவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய இழப்பீட்டுத் தொகை, இந்திய

1972 மார்ச் 24]

ஸ்டேட் வங்கியிலாவது பட்டியில் கண்ட யாதொரு வங்கியிலாவது அல்லது இது காரியத்திற்காக மாநில அரசால் குறிப்பிடக்கூடிய பிற நிதி நிறுவனங்களிலாவது முதலீடு செய்யப்படுவதற்கு அத்திருத்தம் வகை செய்கிறது. மாணமடைந்த தொழிலாளரைச் சார்ந்து வாழ்பவர்கள் அந்த இழப்பீட்டுத் தொகை எவ்வாறு முதலீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று எழுத்து மூலமாக கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

2. 1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால நலச் சட்டம்.—1961 ஆம் ஆண்டு பேறு கால நலச் சட்டம் (மத்தியச் சட்டம்) அதன்கீழ் செய்யப் பட்ட விதிகள் இவற்றின் விதித் துறைகளின்கீழ் பெண் தொழிலாளர்களுக்கான பேறுகால நலன் வழங்குதல் 1967-ம் ஆண்டு சேப்டம்பர் திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வாண்டில், இச்சட்டத்தின் கீழ் உள்ள விதித்துறைகளை மீறியதற்காக நிர்வாகங்கள் மீது 5 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 5 வழக்குகள் குறித்தும் முடிவெடுக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் ரூ. 115 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது.

3. தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி—குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிச் சட்டம், 1952.—தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பும், உரிய நேரத்தில் பண உதவியும் கணிசமான அளவுக்குக் கிடைக்க வகை செய்வதில், 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம் தொடர்ந்து முக்கியமானதோர் பங்கை வகித்தது. 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டத்தின் வரலாற்றில் மற்றுமொரு மைல்கல், தொழிலாளர் குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம் என்ற புதியதோர் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்துள்ளதாகும். முதுமையடைவதற்கு முன்பே இறந்துவிடும் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு நீண்ட காலப் பாதுகாப்பளிக்க அத்திட்டம் வகை செய்கிறது. அத்தகைய தொழிலாளர்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய நீண்ட நாளையத் தேவையை இத்திட்டம் நிறைவு செய்கிறது.

குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம், தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியின் உறுப்பினர்களுக்குப் பொருத்தமானவையாக செய்யப்பட்டுள்ளது. 1—3—1971 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு வருங்கால வைப்பு நிதி உறுப்பினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட

[1972 மார்ச் 24]

எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் அது கட்டாயமாகப் பொருந்தும். இத்தேதியன்று இத்திட்டத்தின் உறுப்பினர்களாயிருந்த தொழிலாளர்களுக்கு, புதிய திட்டத்தின் கீழ் வருவதற்கு அல்லது ஏற்கெனவேயுள்ள வருங்கால வைப்புநிதிப் பயன்களைத் தொடர்ந்து பெறுவதற்கு விருப்ப உரிமை அளிக்கப்பட்டது. அதற்கிணங்க, 84,000 தொழிலாளர்கள் இதுவரை குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தின்கீழ் வர விருப்பம் தெரிவித்தார்கள். 2,000 தொழிலாளர்கள் புதிய திட்டத்தின் கீழ் கட்டாயமாகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளனர்.

1971-ம் ஆண்டில், தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதிச் சட்டம் கீழ்க்கண்ட இரண்டு தொழில்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது:—

(i) தொழிலறிவு, ஆலோசனைப் பணி அளிக்கும் நிறுவனங்கள்.

(ii) கயிறு முறுக்குதலும், நூல் சுற்றுவதும்.

இவ்வாறாக, 1970, டிசம்பர் 31-ல் 126 தொழில்கள்/வகை நிறுவனங்கள் இச் சட்டத்தின்கீழ் வந்தன. 1970-ல் இச்சட்டத்தின் கீழ் வந்த நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 121 ஆகும்.

நிறுவனங்களுட், சந்தாதாரர்களும்—தமிழ்நாட்டில் 6,765 தொழிற்சாலைகள்/நிறுவனங்கள் 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதிச் சட்டத்தின்கீழ் வந்தன. இந்த நிறுவனங்களில் இருந்த தொழிலாளர்கள்/சந்தாதாரர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை முறையே 6,69,370-ம் 5,00,049-ம் ஆகும்.

வருங்கால வைப்புநிதி பங்குத் தொகைகளின் சட்டபூர்வமான வீதம் சம்பளத்தில் $6\frac{1}{4}$ சதவீதமாகும். ஆனால், 50 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் பணியாற்றும் நிறுவனங்கள் தொடர்பாக, 82 தொழிற்சாலைகளில், பங்குத் தொகை வீதம், சம்பளத்தில் 3 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

பங்குத் தொகைகளின் தற்போதைய வீதத்தை முறையே 8 சதவீதமாகவும், 10 சதவீதமாகவும் உயர்த்தலாமென்று தொழிலாளர் குறித்த தேசிய ஆணைக் குழு பரிவுரை செய்துள்ளது. இக்கருத்து இந்திய அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

1972 மார்ச் 24]

4. தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி பாக்கித் தொகைகள் குறித்த கேட்பு/வசூல்/நிலுவை குறித்த புள்ளி விவரங்கள்.

நிலுவையின் தன்மை.

கேட்பு. வசூல். 1-10-1971 அன்று நிலுவை.

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

நடப்புப் பங்குத் தொகைகள்.	724.13	588.19	135.94
முந்திய சேர்மானத் தொகைகள்.	21.20	7.95	13.25
நிர்வாகச் செலவு	19.39	16.59	2.80
ஆய்வுச் செலவு	2.40	2.36	0.04

5. நிலுவைகளை வசூலித்தல்.—தமிழ் நாட்டில், 30-9-1971 அன்றுள்ளபடி, நடப்பு பங்குத் தொகைகளை செலுத்தத் தவறிய நிறுவனங்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படாமலுள்ள தொகை ரூ. 1.36 கோடியாகும். 31-3-1971 அன்றைய நிலவரப்படி, வசூலிக்கப் படாமலிருந்த தொகை ரூ. 1.20 கோடியாகும். மொத்த நிலுவையில், ரூ. 1.16 கோடி பஞ்சாலைகளிலிருந்தும், பொறியியல் தொழிற்சாலைகளிலிருந்தும் மட்டுமே வசூலிக்க வேண்டியுள்ளது. இக் தொழில்களில் பாதகமான பொருளாதார நிலைமைகள் நிலவியதும், பல பஞ்சாலைகள் தவணைத் திட்டத்தை அனுசரித்து நடந்து கொள்ளாமையும் நிலுவைகள் உயர்ந்துள்ளதற்கு முக்கிய காரணமாகும். தவணைத் திட்டத்தின் நிபந்தனைகளைப் பின்பற்றி நடக்கத் தவறிய தொழிலாளர்கள்மீது, நிலவரி நிலுவைகளை வசூலிப்பது போலவே பங்குத் தொகை நிலுவைகளை வசூலிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அத்துடன் அரசு ஒப்பளித்துள்ள நேர்வுகளில் நிறுவனங்களின் மீது வழக்குகள் தொடரப்பட்டன.

தவணைத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுவதை மறு ஆய்வு செய்தல், பஞ்சாலைகள் மீது மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கை பற்றி கருத்தறிவித்தல் ஆகிய காரியங்களுக்காகவேன்றே தமிழ் நாடு அரசு ஒரு குழுவையும் அமைத்துள்ளது. இந்தக் குழு இதுவரை இரண்டு முறை கூட்டம் நடத்தி. பல்வேறு ஆலைகளிடமிருந்து வந்த முறையீடுகளை ஆலோசித்துப் பார்த்து, ஒவ்வொரு பிரிவின் நிதி உறுதிப்பாட்டைப் பொறுத்து, அதற்குப் பொருந்தத்தக்க வகையில், நிலுவைகளைப் படிப்படியாகத் தீர்ப்பதற்கான திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டது.

[1972 மார்ச் 24]

இந்த வட்டாரத்தில், தமிழ் நாடு அரசு நிவாரணம் அளிக்கப் படவேண்டிய நிறுவனங்கள் என்ற முறையில் 5 பஞ்சாலைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இந்த ஆலைகளின் அதிகார உரிமை பெற்ற கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகள், இந்த ஆலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட தேதி முதற்கொண்டு, வருங்கால வைப்புநிதி நிலுவைகளை உரிய காலத்தில் செலுத்தி வருகின்றன. ஆனால், மாநில அரசு வழங்கிய தவணை ஒத்திவைப்பு மூலம், ரூ. 41.87 லட்சம் அளவிற்கு கடந்த கால நிலுவைகளைச் செலுத்துவது, இரண்டாண்டு காலத்திற்கு தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கலைக்கப்பட்டு வரும் நிறுவனங்களைப் பொறுத்த வரையில், பிற எல்லாக் கடன்களைக் காட்டிலும், தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி நிலுவைகளுக்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று, அரசின் கலைப்பு அதிகாரி, தேவையான உரிமைக் கோரிக்கைகளைத் தாக்கல் செய்துள்ளார்.

தவணைத் திட்டம் பொருந்துகிற பொறியியல், பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகள் அல்லாத பிற தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில், நிலுவைகளை நிலவரி பாக்கியைப்போல் கருதி வசூலிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அத்துடன், 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின் 14-வது பிரிவின் கீழ் வழக்குகளும் தொடரப்பட்டன. வருங்கால வைப்புநிதி நிலுவைகள் வசூலிப்பதை விரைவு படுத்தும் பொருட்டு, இந்த நிலுவைகளை வசூலிப்பதற்கென்றே மாநில அரசுத் துறைகளில் தனி வசூல் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு இறுதிக்கட்டத்திலுள்ளது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் விரைவிலேயே அத்தகைய ஒரு பிரிவு அமைக்கப் படும்.

6. வட்டி வீதம்.—1971-72-ம் நிதி ஆண்டிற்கு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியில் ஒவ்வொருவரின் கணக்கிலும் உள்ள தொகைக்காக 5.80 சத வீதம் வட்டி வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளது. முந்தைய ஆண்டில் 5.70 சத வீத வட்டியே அனுமதிக்கப்பட்டது என்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

7. முன்பணங்கள்.—இந்த ஆய்வு ஆண்டில் திரும்ப வசூலிக்காத முன்பணமாக ரூ. 66.31 லட்சம் வரையில் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 24]

8. வருங்கால வைப்புநிதிக் கணக்குகளைத் தீர்த்து இறுதியாகத் தொகை கொடுத்தல்.—1970-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் செப்டம்பர் திங்கள் 30-ம் நாள் வரை உள்ள கால அளவில் வருங்கால வைப்பு நிதியிலிருந்து கணக்குத் தீர்த்து பணம் கொடுக்கும் வகையில் ரூ. 234.55 லட்சம் வழங்கப்பட்டிருக்கையில், 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் அக்டோபர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரையுள்ள கால அளவில் இவ்வகையில் ரூபாய் 272.39 லட்சம் வழங்கப்பட்டது. தவிர, இறந்துவிட்ட 2,700 உறுப்பினர்களின் வாரிசுகளுக்கு/நியமனதாரர்களுக்கு மரண நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 7.54 லட்சம் வழங்கப்பட்டது.

9. ஆண்டுக் கணக்கு விவரம் அளித்தல்.—உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய 1970-71-க்கான ரூ. 4.94 லட்சம் ஆண்டுக் கணக்கு விவரத்தில் 1970-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரை ரூ. 0.81 லட்சத்திற்கான கணக்கு விவரம் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியுள்ள கணக்குகளைக் கூடிய விரைவில் அளிப்பதற்கான அனைத்து முயற்சியும் செய்யப்படுகிறது.

10. வட்டாரக் குழு-தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதி—தமிழ் நாடு.—தமிழ் நாடு வட்டாரத் தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்புநிதியின் வட்டாரக் குழு ஆய்வு ஆண்டில் 1971-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 19-ஆம் நாளிலும், ஆகஸ்ட் திங்கள் 9-ம் நாளிலும், டிசம்பர் திங்கள் 27-ஆம் நாளிலும் கூடியது. இக் கூட்டம், தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி, குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம் செயல்படுவது தொடர்பான பல்வேறு இன்றியமையாத உடனடி தேவையுள்ள பொருள்கள் பற்றி விரிவாக விவாதித்தது.

11. 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டத்திற்கு முக்கியமான திருத்தங்கள்:—

(i) அசலையும் வட்டியையும் திருப்பிச் செலுத்துவது தொடர்பாக பொருத்தமான அரசால் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட ஈட்டுறுதிப் பத்திரங்களை, பிற அரசு ஈட்டுறுதிப் பத்திரங்களுக்குச் சமமாக, சட்டப்படி நிறுவப்பட்ட நிதிக்கு மாற்ற அனுமதிக்கும் வகையில், 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் 28 (2) பத்தி திருத்தப்பட்டுள்ளது.

(ii) 1971-ம் ஆண்டு குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தின்கீழ், 31-A என்ற புதிய பத்தி சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஓர் உறுப்பினர் இரண்டு ஆண்டுகள் என்ற குறைந்த அளவு காலத்

[1972 மார்ச் 24]

திற்கு குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிக்குப் பங்குத் தொகை செலுத்துவதற்கு முன் இறந்து விடுவாரேயானால், உறுப்பினரின் பங்குத் தொகைகளின் பங்கினை, அதன்மீது $5\frac{1}{2}$ சதவீத வட்டியுடன், பயனடையும் நபருக்குத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு இந்தப் புதிய பத்தி வகை செய்கிறது.

(iii) 1971-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தில், (2-A) என்ற ஒரு துணைப்பத்தி சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட பருவங்களில் செயல்படும் நிறுவனங்களின் தொடர்பாக, விருப்ப உரிமையைச் செயலாற்றுவதற்கான கால அளவு 30—4—1972 வரை அதன்மூலம் நீட்டிக்கப்பட்டது.

(iv) 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் 8-வது பத்தியின் கீழ் (IV) என்ற புதிய துணைப்பத்தி சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் பொருந்துகிற ஒரு நிறுவனம் அல்லது விலக்களிக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனம் தொடர்பாக எந்தத் தொழிலதிபர் மேற்படி சட்டத்தின்கீழ் அல்லது திட்டத்தின்கீழ் மத்திய வாரியத்திற்கு அல்லது மேற்படி நிதிக்குச் செலுத்தவேண்டிய நிவுணைகளைச் செலுத்தத் தவறுகிறாரோ அத் தொழிலதிபர், வட்டாரக் குழுவின் ஒரு பொறுப்பாளராக அல்லது உறுப்பினராக நியமிக்கப்படுவதற்கு அல்லது அவ்வாறு பொறுப்பாளராக அல்லது உறுப்பினராக இருப்பதற்குத் தகுதியற்றவராக்கும் பொருட்டு அந்த புதிய துணைப்பத்தி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

(v) 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் 9-வது பத்தி திருத்தப்பட்டுள்ளது. வட்டாரக் குழுவின் ஒரு பொறுப்பாளர் அல்லது உறுப்பினர் விலக்களிக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனம் அல்லது இத்திட்டம் பொருந்துகிற ஒரு நிறுவனம் தொடர்பாக ஒரு தொழிலதிபராக இருந்து, மேற்படிச் சட்டத்தின்கீழ் அல்லது மேற்படி திட்டத்தின்கீழ் வாரியத்திற்கு அல்லது நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டிய நிவுணைகளைச் செலுத்துவதில் தவறியிருந்தால், அவரை அப்பொறுப்பாளர் பதவியிலிருந்து அல்லது உறுப்பினர் பதவியிலிருந்து அகற்ற இந்திய அரசுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதே இப்புதிய பத்தியை அமைத்துக் கொண்டதன் நோக்கமாகும்.

1972 மார்ச் 24]

(vi) வருங்கால வைப்பு நிதியின் விலக்களிக்கப்பட்ட, விலக்களிக்கப்படாத சேர்மானத் தொகைகளை முதலீடு செய்வதற்கென இந்திய அரசு கீழ்க்கண்ட முறையீடு முறைகளை வரையறுத்துள்ளது:—

(a) மத்திய அரசில்—45 சதவீதத்திற்குக் குறையாமல்.

(b) மாநில அரசின் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள்.

மத்திய அரசு அல்லது மாநில அரசுகள் உத்திரவாதமளித்துள்ள கடன் ஈட்டுப் பத்திரங்கள், வரி விலக்களிக்கப்பட்டுள்ள சிறு சேமிப்புப் பத்திரங்கள், அஞ்சலகங்களிலுள்ள ஓராண்டு, மூன்றாண்டு, ஐந்தாண்டிக் கால கையடைத் தொகைகள் ஆகியவற்றில்—எஞ்சியது.

(vii) 1971-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் 4 (2) பத்தி திருத்தப்பட்டது. 1971, மார்ச் 1-ஆம் நாளிலிருந்து ஆறு திங்களுக்குள் விருப்ப உரிமை செயலாற்றப் படுவதை அனுமதித்து அத்திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

(viii) 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் 26-வது பத்தி திருத்தப்பட்டுள்ளது. ஒரு தொழிலாளர் வேலையில் திரந்தாமாக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டால், உடனடியாக அவரை வருங்கால வைப்புநிதி உறுப்பினராகச் சேர்த்துக் கொள்ள அந் திருத்தம் வகை செய்கிறது. அத்தகைய நேர்வில், அவர் தொடர்ந்து ஓராண்டுப் பணியை முடிக்காமலிருந்தாலும் சரி, அல்லது முடித்திருந்தாலும் சரி அல்லது ஓராண்டில் 240 வேலை நாட்களே பணி செய்திருந்தாலும் சரி, அவர் மேற்சொன்னவாறு வருங்கால வைப்புநிதியின் உறுப்பினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட அத்திருத்தத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

12. தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம்.—1971 டிசம்பர் 31 அன்றைய நிலவரப்படி, இம்மாநிலத்தில் 39 இடங்களில் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. 3,94,250 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சுமார் 16 லட்சம் மக்கள் இத்திட்டத்தின் கீழ்ப் பயனடைகின்றனர். தற்போது சென்னை மாநகரில் ஒன்றும், கோயம்புத்தூரில் ஒன்றும், மதுரையில் ஒன்றுமாக 3 தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டங்களுடனானவனாகவும், முழுநேர மாநில காப்புறுதி மருந்தகங்கள்

[1972 மார்ச், 24]

93-ம், இயல் ஊர்தி மருந்தகங்கள் 3-ம், தொழில் உரிமையாளர்கள் பயன் பாட்டு மருந்தகங்கள் 3-ம், பகுதி நேர மருந்தகங்கள் 2-ம் இத்திட்டத்தின் கீழ்ச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

1971-72-ல், அரசு இத்திட்டத்தைக் கீழ்காணும் பகுதிகளுக்கு அவற்றிற்கெதிரே கொடுத்துள்ள தேதிகளிலிருந்து நீட்டித்துள்ளது. அதன் விவரம் வருமாறு:—

(1) சேலம் மாவட்டத்தில் போத்தனூர், நல்ல கவுண்டன்பட்டி, வீரக்கல்புதூர் கிராமங்கள். 30—5—71

(2) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உசிலம் பட்டி (மணப்பாறை.) 27—6—71

(3) மதுரை மாவட்டத்தில் பழனி, தேய்காரப் பட்டி. 27—6—71

(4) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மேல திருவேங்கட நாதபுரம் கிராமம். 29—8—71

(5) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கும்பகோணம் வட்டத்தில் பண்டாரவாடை—பெருமாண்டி கிராமம். 29—8—71

(6) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சோமனூர், கியாமனாபுரம், நீலாம்பூர், அரசூர். 29—1—72

சென்னை மாநகர், கோயம்புத்தூர், மதுரை, கோயில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறும் வசதி உட்பட, முழு மருத்துவ வசதிகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. பிற இடங்களில், காப்புறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறும் வசதி அளிக்கப்படவில்லை.

13. மருத்துவமனை.—சென்னை, அயனாவரத்தில் தொழிலாளர் நல காப்புறுதிப் பிணியாளர்களுக்கென்றே மருத்துவ வசதிகள் அனைத்தும் நிறைந்த மருத்துவ மனையொன்று, 1962-ஆம் ஆண்டு எப்ரலிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னையிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும் தொழிலாளர்களது குடும்பங்களுக்கு இத்திட்டத்தை நீட்டித்துள்ளதையொட்டி, அம்மருத்துவமனையில் படுக்கைகளின்

1972 மார்ச் 24]

எண்ணிக்கை 625-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூரில், 300 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் நல சட்டுறுதித் திட்ட புதிய மருத்துவமனை ஒன்று, 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 31-ஆம் நாளிலிருந்து தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இதைப்போன்ற மருத்துவமனை ஒன்று, 1971-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 13-ஆம் நாளிலிருந்து மதுரையில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

வார்டுகளும் இணைப்புகளும்.—தாம்பரம், அரசினர் காச நோய் நலம் பேண் மருத்துவமனையில் 52 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் நல சட்டுறுதி வார்டுகள் இரண்டு நிலையாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. சிவகாசி, அரசினர் மருத்துவ மனையில், 12 படுக்கைகளுடன் கூடிய தொழிலாளர் நல சட்டுறுதிப் பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர் நல சட்டுறுதிப் பிரிவினரர்களின் பயனுக்கென்றே வால்குடியில் உள்ள அரசு மருத்துவமனையில் 10 படுக்கைகளுடன் கூடிய வார்டு ஒன்று முடிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில்பட்டியில் உள்ள அரசு மருத்துவமனையில் 32 படுக்கைகளுடன் கூடிய தொழிலாளர் நல காப்புறுதிப் பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. நாகர்கோயிலில் உள்ள அரசு மருத்துவமனையில் 26 படுக்கைகளுடன் கூடிய தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதிக் காச நோய் வார்டு ஒன்றைக் கட்டவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. அதேபோல் வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், பெண்ணாத்தூரில் உள்ள காச நோய் நலம் பேண் மருத்துவமனையில் 16 படுக்கைகளுடன் கூடிய காச நோய் வார்டு ஒன்றைக் கட்டவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. நாகர்கோயிலில் உள்ள காச நோய் வார்டு செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் காவேரிநகரிலும், உசிலம் பட்டியிலும் 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்றைக் கட்டவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

14. தொழிலாளர் நல சட்டுறுதி மருந்தகங்கள்.—கீழ்க்கண்ட இடங்களில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் தொழிலாளர் நல சட்டுறுதி மருந்தகங்கள் தற்போது செயல்படுகின்றன :—

1. தண்டையார்பேட்டை.
2. பெரம்பூர்.
3. செம்பியம்.
4. சிங்காநல்லூர்.

[1972 மார்ச் 24]

5. ஒண்டிப்புதூர்.
6. செளரிப்பாளையம்.
7. உப்பிலிப்பாளையம்.
8. வெள்ளலூர்.
9. சிவகாசி.
10. இராஜபாளையம்.
11. தூத்துக்குடி.
12. விக்ரமசிங்கபுரம்.
13. காவேரி நகர்.
14. இராமஜி நகர்.
15. மேட்டூர் அணை (மேல் நிலை).
16. மேட்டூர் அணை (கீழ் நிலை).
17. கொண்டித்தோப்பு.
18. கீழ்ப்பாக்கம்.
19. திருவொற்றியூர்.
20. செங்குன்றம் (Redhills)
21. அம்பத்தூர்.
22. ஆவடி.
23. திருநகர்.
24. பொன்னகரம்.
25. பழங்காநத்தம்.
26. பரவை.
27. உடுமலைப்பேட்டை.
28. பல்லாவரம்.
29. முனிச்சாலை ரோடு.
30. திருப்பூர்-I.
31. கும்பகோணம்.
32. கோவில்பட்டி..
33. சூளை.
34. திருவல்லிக்கேணி.

1972 மார்ச் 24]

பணியாளர்கள் குடியிருப்புகளுடன் கூடிய மேற்சொன்ன 34 மருந்தகங்கள் ரூ. 206 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டுள்ளன.

15. செலவு.—தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகள் அளிப்பதற்கு ஆகும் செலவு முதலில் மாநில அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, 7:1 என்ற விகிதத்தில் மாநில அரசும், தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகமும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. கட்டிட செலவு முழுவதையும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்கிறது.

1971 ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரையில் கொடுக்கப்பட்ட ரொக்கப் பண உதவி புள்ளி விவரம் வருமாறு:—

	ரூ. பை.
(அ) தற்காலிக ஏலாமை நல உதவி	12,65,123.29
(ஆ) நிலையாக ஏலாமையுற்றோர் நல உதவி	10,56,383.73
(இ) நம்பியுள்ளோர் நல உதவி	1,29,724.11
(ஈ) நோய்க்கால உதவி	1,11,79,629.90
(உ) பேறுகால நல உதவி	5,18,270.60
(ஊ) நாள் பட்ட நோய்க்கால உதவி	6,80,676.00
(எ) இறுதிச் சடங்குகளுக்கான செலவுத் தொகை	60,091.95
(ஏ) பிற பல்வகை நல உதவிகள்	30,450.84
மொத்தம்	1,49,21,350.42

இத் திட்ட உதவியை நீட்டிக்கவும், சமூக நல நடவடிக்கை யின்கீழ் அதிகப்படியான பகுதியைக் கொண்டுவரவும் அதிகமான தொழிலாளர்களையும் அவர்தம் குடும்பத்தினரையும் பயனடையச் செய்யவும் அரசு விரும்புகிறது. எனினும், தொழிலாளர்கள் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் விதித்த மருத்துவ வசதிச் செலவுக்கான மேல் வரம்பு காரணமாக இக்குறிக்கோள் அளவை அடைய முடிய வில்லை. தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம், இத் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு தொழிலாளருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வரையில்தான் மருத்துவ வசதி வழங்கவேண்டும் என்று தொடக்கத்தில் மேல் வரம்பு பதித்தது. முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் தலைமையில் அனுப்பப்பட்ட மாநிலக் குழு இந்திய அரசிடம் குறிப்பு ஒன்றைக் கொடுத்து மேல்வரம்பை நீக்கும்படி கோரியதன்

[1972 மார்ச் 34]

பயனாக, வரையறுக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதிகளாக தொழிலாளர் குடும்பம் ஒன்றிற்கு 50 ஆகவும், விரிவு படுத்தப்பட்ட மருத்துவ வசதிக்கு ரூ. 54 ஆகவும், மருத்துவமனை தங்கல் வசதி உட்பட முழு மருத்துவ வசதிக்கு ரூ. 64 ஆகவும் மேல் வரம்பைத் தொழிலாளர் நல சட்டுறுதிக் கழகம் திருத்தியமைத்தது எனினும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் இந்த மேல் வரம்பை விட மருத்துவ செலவு அதிகப்படுமேயானால் அச்செலவை மாநில அரசே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். தொழிலாளர் நல சட்டுறுதிக் கழகம் அச் செலவில் ஒரு பகுதியைக் கூட ஏற்காது. திருத்தி அமைக்கப் பட்ட மேல்வரம்பின் விளைவாக மாநில அரசு கூடுதலாக ரூ. 114 லட்சம் செலவு ஏற்க வேண்டியிருக்கும்.

16. தொழிலாளர் நல சட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் குடும்ப நலத் திட்டம்.—சென்னை அப்பளவாத்திலுள்ள தொழிலாளர் நல சட்டுறுதி மருத்துவமனை, முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கருத்தடை அறுவை மருத்துவம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை அமைக்கப்பட்ட மருத்துவ நிலையமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் நல சட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ், சட்டுறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட்டு வருகின்ற இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள எல்லா மருத்துவ சாலைகளிலும் குடும்ப நலத் திட்ட மருந்தகங்கள் அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

17. அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்.—1946-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் வரம்பெல்லைக்குட்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கும், நிலக்கரி, மைக்கா சுரங்கங்களைத் தவிர ஏனைய சுரங்கங்களில் பணி புரிகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு வசதி கிடைக்கும் வகையில், தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை அமைக்கும் நோக்கத்துடன் அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை இந்திய அரசு தொடங்கியது. இத் திட்டத்தின்கீழ், மாநில அரசு, சட்டப்படிக்கான வீட்டு வசதி வாரியம், தொழிலதிபர்கள், தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகியவற்றிற்கு கடனாகவும், உதவித் தொகையாகவும் இந்திய அரசு நிதி உதவி வழங்குகிறது.

1972 மார்ச் 24]

18. பொதுத்துறை.—பொது, தனியார், கூட்டுறவுத் துறைகளுக்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 150 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் வீட்டு வசதிக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஏறக்குறைய 50 சதவீதத்தைக் குறைக்குமாறு திட்ட ஆணைக் குழுவின் ஆலோசகர் பின்னர் பரிந்துரை செய்துள்ளார். குறைத்துப் பரிந்துரை செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு வருமாறு:—

திட்டத்தின் பெயர்.

நான்காவது
ஐந்தாண்டுத்
திட்டம்.

ரூ.

அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் (பொதுத் துறை). 45 லட்சம்

அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் (தனியார் துறை). 20 லட்சம்

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம். 5 லட்சம்.

1970-71, 1971-72 ஆம் ஆண்டுகளில் அடைந்த முன்னேற்றம் பின்வருமாறு:—

1970-71-ல் பிளமேட்டில் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் 12 வீடுகளுக்கான கட்டட பணிகளுக்காக ரூ. 0.28 லட்சம் செலவிடப்பட்டு தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தினால் பணியும் முடிக்கப்பட்டுவிட்டது.

நடப்பாண்டில் (1971-72), பொதுத் துறையில் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 9 லட்சமும் திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 8.59 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், உண்மையில் நடைபெற்ற வேலை முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1971-72-ல் ரூ. 4.61 லட்சம் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ரூ. 7.92 லட்சம் செலவில் திருப்பூரில், பொதுத் துறையில், அரசு உதவிபெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொன்றிலும் 4 அங்கணங்களைக் கொண்ட இரண்டு அடுக்குக் கட்டிடம் (108 அங்கணங்கள்) கட்டும் திட்டத்திற்கு அரசு இப்போது ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. ரூ. 19.66 லட்சம்

மதிப்பீட்டுச் செலவில், அம்பத்தூர், மாதவரம், காட்பாடி, மதுரை, திண்டுக்கல், கும்பகோணம். அரசுக்கோணம், திருவெறும்பூர், காரக்கலூர் ஆகிய இடங்களில் ஓர் அறை கொண்ட 138 அங்கணங்கள் கட்டும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இப்பணியை, தொழில்துறை நிறைவேற்றத் துக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

19. தனிப்பட்ட தொழில் உரிமையாளர் திட்டங்கள்.—1970-71-ல் தனியார்துறைத் திட்டங்களுக்கு ரூ. 0.24 லட்சம் செலவாகியது. விளாங்குடி, ஸ்ரீ விசாலாட்சி ஆலை நிர்வாகத்தினர் இவ்வாண்டில், 8 வீடுகள் கட்டி முடித்தனர்.

1971-72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் முண்டியம்பாக்கம் திருவாளர்கள் தென் இந்தியா உருக்கு சர்க்கரை லிமிடெடினால் கட்டப்பட்டுவரும் 10 வீடுகள் அடித்தளம் வரையில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

தனியார் துறையின்கீழ் 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 3.00 லட்சமாகும். திட்ட இலக்கு 310 அங்கணங்களாகும்.

தனியார் துறையில், அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ், கோயம்புத்தூர் திருவாளர்கள் சக்தி சர்க்கரை லிமிடெட் நிறுவனத்திற்கு இரண்டு சிறிய அறைகளை உடைய 120 அங்கணங்களைக் கொண்ட இரண்டு அடுக்குக் கட்டிடங்களையும் டால்மியாபுரம், திருவாளர் டால்மியா சிமிட்டி (பாரத்) லிமிடெட் நிறுவனத்திற்கு 60 சிறிய இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட அங்கணங்களும், 36 முறையான அளவுள்ள இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட பல அடுக்குக் கட்டிடங்களையும், மேட்டூர் அணை, திருவாளர் மேட்டூர் கெமிக்கல், இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் நிறுவனத்திற்கு முறையான இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட 40 அங்கணங்களைக் கொண்ட இரண்டு அடுக்குக் கட்டிடங்களையும் கட்டுவதற்காக அரசு ஏற்பளித்துள்ளது.

வேலூர், வட ஆர்க்காடு மாவட்ட கூட்டுறவு நூற்பாலை லிமிடெட் நிறுவனத்திற்கு 54 அங்கணங்களைக் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் ஆய்விலுள்ளது.

1972 மார்ச் 24]

• கீழ் குறிப்பிட்டுள்ள நிறுவனங்களிடமிருந்து வந்துள்ள விண்ணப்பங்கள் ஆய்வில் உள்ளன :—

- (1) கெமிகல்ஸ்-பிளாஸ்டிக்ஸ் லிமிடெட்—60 வீடுகள்.
- (2) சேலம் கூட்டுறவு தூற்பாலைகள் லிமிடெட்—24 வீடுகள்.
- (3) ஆம்பூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் லிமிடெட்—44 வீடுகள்.

அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் நிதிகளுக்குத் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியாவார். தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியமும், தொழில்-வணிகத் துறை இயக்குநரும் இதனை நிறைவேற்றும் முகவரமைப்புகளாயிருந்தனர்.

பொதுத் துறையில், அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் பணியை விரைவுபடுத்தும் நோக்கத்துடன், தொழிலாளர் நலத் துறையின் 15—11—71-ஆம் தாளிட்ட 1493-ஆம் எண் அரசு ஆணையில் (வீட்டு வசதி) அரசு கீழ்க்கண்டவாறு ஆணை யிட்டுள்ளது :—

(i) பொதுத் துறையில் அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் நிதிகள், மூன்பணம் வழங்குவதன் மூலம், நேரடியாக தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

(ii) நிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் பணி, தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டும்.

(iii) தொழில்-வாணிகத் துறை இயக்குநரால் நிறைவேற்றப் படும் திட்டங்கள் தொடர்பான நிதிக் கட்டுப்பாடு அவரிடமே ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

20. மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்.— இத்திட்டம், மலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களது தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டித் தருவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. அவ்விடுகள் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 3 200 செலவில் கட்டப்படுகின்றன. அத்தொகையில் 50 கடனாகவும், 37½ சதவீதம் உதவித் தொகையாகவும் இருக்கும்

[1972 மார்ச் 24]

குறைக்கப்பட்ட நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இத் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ் நாட்டிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 5.00 லட்சம் 1971-72-ற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 2 லட்சம் ஆகும்.

வீடுகள் கட்டுவதற்காக, கீழ்க்காணும் மலைத்தோட்ட உரிமையாளர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

மலைத்தோட்டத்தின் பெயர்.	உதவியின் தன்மை.	
	கடன் 50%	உதவித் தொகை 37½%
	ரூ.	ரூ.
1 சேர்வராயன் எஸ்டேட், ஏற்காடு (12 வீடுகள்.)	19,200	14,000
2 எர்ணி எஸ்டேட், பட்டி வீரன்பட்டி (10 வீடுகள்.)	16,000	12,000
3 பி.ஆ.கே. ஜோசப்ஸ் காப்பி எஸ்டேட் (4 வீடுகள்.)	6,400	4,800
4 வாட்டர் பால்ஸ் எஸ்டேட் (4 வீடுகள்.)	6,400	4,800
5 அய்யர் தோட்டம் (6 வீடுகள்.)	9,600	7,200
6 லியனாடு எஸ்டேட், பட்டிவீரன் பட்டி (4 வீடுகள்.)	6,400	4,800
7 சிவசைலம் எஸ்டேட்-II (6 வீடுகள்.)	9,600	7,200
8 சிவசைலம் எஸ்டேட்-III (5 வீடுகள்.)	8,000	6,000
9 மகம்மது பீக் எஸ்டேட் (13 வீடுகள்.)	20,800	15,600
10 காவேரி பீக் எஸ்டேட், ஏற்காடு (8 வீடுகள்.)	12,800	9,600
11 எம். எஸ். பி. நாடார் சன்ஸ், ஏற்காடு (4 வீடுகள்.)	6,400	4,800
12 மாணம் போலி எஸ்டேட், வால் பரறை (32 வீடுகள்.)	51,200	38,400

1972 மார்ச் 24]

31—12—1970 அன்றுள்ளபடி, 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டங்கள் தொழிலாளர் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மலைத் தோட்டங்கள் அனைத்திலும், தனித்து வசிக்கும் தொழிலாளர்கள் 4,932 பேரும், 32,207 தொழிலாளர் குடும்பங்களும் இருந்தன. தமிழ்நாடு 1955-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளின் 52-வது விதிக்கிணங்க, தனித்து வசிக்கும் தொழிலாளர்கள் நான்கு பேருக்கு ஒரு வீடு வீதமும், ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ஒரு வீடு வீதமும் குடியிருப்பு வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும். மேற்சொன்ன, தனித்து வசிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும், குடும்பங்களுக்கும் 33,400 தரநிலை வீடுகள் தேவைப்பட்டன; அவற்றில், வரையறுத்த தரநிலையுடைய 31,880 வீடுகள் தொழிலதிபர்களால் கட்டித் தரப்பட்டன; இப்புள்ளி விவரம் 31—12—70 உடன் முடிவடைந்த அரையாண்டு முடிவில் உள்ளபடியான தகவலாகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில், முன்னர் செயலில் இருந்த மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் நீட்டிக்கப்பட்ட கடன் உதவியைக் கொண்டு தொழிலதிபர்கள் 195 வீடுகளைக் கட்டி முடித்துள்ளனர்.

1971-ல், நான்கு தோட்டத் தொழிலதிபர்களிடமிருந்து வீடுகள் கட்டுவதற்காக வந்துள்ள திட்டங்களுக்கு சென்னையிலுள்ள மலைத்தோட்டங்கள் தலைமை ஆய்வாளர் ஏற்பளிப்பு வழங்கியுள்ளார்.

21. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனை வாரியம்.—மலைத்தோட்டங்கள் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனை வாரியம், தொழிலாளர் நலத்துறை அரசுச் செயலாளர் தலைமையில் 12—2—71 அன்று கன்னியாகுமரியில் கூடியது. அவ்வமயம் விவாதிக்கப்பட்ட பொருள்களாவன: மலைத் தோட்டங்களில் வசித்து வரும் தொழிலாளர்களில் வீட்டு வசதி செய்து தரப்படாமலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வாடகை கொடுத்தல், வீட்டு வாடகைப்படி வழங்குதல், பொழுது போக்கு அறை, கால்நடைத் தொழுவம், கால்நடைப் பட்டியாள், (Cattle Keeper) குளியலறை, கழிப்பறைகள், குழந்தைக் காப்பகங்கள், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம், மலைத் தோட்டப் பணியாளர் வீடுகளுக்கு தரங்களைக் குறிப்பிடுதல், மலைத் தோட்டப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருதல், வண்டி வலவர்கள், தச்சர்கள், வாட்டு பைபன்கள் போன்று கைவினைஞராயுள்ள தொழிலாளர்

[1972 மார்ச் 2]

களுக்குக் கூடுதல் வீட்டு வசதியளித்தல், குடியிருப்பு இல்லங்களில் மின் இணைப்புத் தருதல், வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கு ஏற்பளிப்பு வழங்குதல், வீட்டு வசதிக்குத் தரங்களும் குறிப்பீடுகளும் வரையறுத்தல், தொழிலாளர்கள் குடியிருப்புக் களில் தாழ்வாரங்களுக்கு மறைப்புச் சுவர் கட்டுதல், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தில் மெட்ரிக் அலகுகளைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியன.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனை வாரியத்தின் சிறப்புக் கூட்டமொன்று 25-5-1971-ல் உதகமண்டலத்திலும், 4-8-1971-ல் ஏற்காட்டிலும் நடைபெற்றது. அக்கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்ட பொருள்கள் பற்றி விவாதிக்கப் பட்டன.

மலைத் தோட்டப் பணியாளர்களுக்கான வீடுகளின் தரங்களை நிர்ணயித்தல், மலைத் தோட்டப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்குதல், இது குறித்து அரசின் ஆணைகளை மலைத் தோட்ட அதிபர்கள் செயல்படுத்தாமல் இருப்பது, வலவர்கள் போன்ற கைவினைப் பணியாளர்களுக்கு கூடுதல் இடவசதி ஏற்பாடு செய்தல், மாநிலத் துறையிலிருந்து மத்தியத் துறைக்கு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் குடியிருப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததன் மூலம் விளைவு, ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்டு முடிக்கப்பட்டுள்ள குடியிருப்புத் திட்டங்களுக்கு கடன் உதவித் தொகை அளித்தல், பணியாளர்களின் குடியிருப்புத் தொகுதிகளில் மின்சார இணைப்பு கொடுத்தல், தொழிலாளர் குடியிருப்புத் தொகுதிகளுக்குக் குடிநீர் வசதி ஏற்படுத்தல், தாசில்தார்களிடமிருந்து சரிபார்த்து அறிக்கையைப் பெறுதல், இரண்டாம் முறை அடகு வைத்தலைப் பணையமாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளில் தாழ்வாரங்களுக்கு மறைப்புச் சுவர் கட்டுதல், குளியல்-கொல்லையறைகள் கட்டுதல், தொழிலாளர்களின் வீடுகளுக்கு ஓடு மூடுதல், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளில் பழுது பார்த்தல், காலி நிலங்களில் பயிர் செய்தல், கால்நடை வளர்ப்பு-கால்நடைக் கொட்டில்களைக் கட்டுதல், வீட்டு வாடகை போன்றவை.

இவ்வாண்டில், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளைச் சுற்றி தேருவில் மின்சார விளக்குகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கான வழிவகையைக் குறித்து ஆராய், அரசு, ஐவர் குழுவொன்றை

1972 மார்ச் 24]

அடைந்துள்ளது. மேற்சொன்ன குழு அதனுடைய அறிக்கையை 31-12-1971-ல் அரசிடம் அளித்தது. இக்குழுவின் அறிக்கை அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

மலைத் தோட்டப் பணியாளர்களுக்கான வீடுகள் பற்றிய தரங்களை நிர்ணயிப்பது பற்றி விவாதிப்பதற்காக, ஆய்வாணடில், குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டது.

22. தொழிலாளர் கல்வித் திட்டம்.—தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டம், இந்திய அரசால் நாடு முழுமையிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, ஆய்வினுள்ள இந்த ஆண்டில் (1971-72) தொடர்ந்து வெற்றி கரமாகச் செயற்படுத்தப்பட்டது.

இத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதில் எதிர்படும் பிரச்சினை பற்றி விவாதிக்க, தொழிலதிபர்கள், தொழிற் சங்கங்கள் ஆகியோருடைய பிரதிநிதிகளின் கூட்டம் ஒன்றை தொழிலாளர் நல அமைச்சர் 20-4-71-ல் கூட்டினார். இவ்வகையில் தமிழ் நாட்டிலேயே முதன் முறையாக நடைபெற்ற இக் கூட்டத்திற்குத் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர் நல அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தனர். தொடக்க உரையில் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள், தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அப்போது, தொழிலதிபர்களும் தொழிற் சங்கங்களும் மேலும் ஒத்துழைத்தால், தொழிலாளர்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் உள்ள எல்லாத் தொழிற் பிரிவுகளும் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்குள் இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்படுவது இயலும் என்று எடுத்துரைத்தார்.

சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள வட்டார நிலையங்கள் தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் கீழ்க்கண்டவாறு பயிற்சி அளிக்கின்றன:—

	சென்னை.	மதுரை.	கோயம்புத்தூர்.
முடிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்-ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகளின் எண்ணிக்கை.	4	32	3
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை.	84	96	120
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	5,049	7,390	4,711

[1972 மார்ச் 24]

தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் மூன்று வட்டாரக் குழுக்களின் தலைவராகத் தொடர்ந்து பணியாற்றுகிறார்.

() சென்னை.—தொழிலாளர்களிடையே, இத்திட்டத்தைப் பரப்புவதற்காக ஒரு நாள் பள்ளித் திட்டங்கள், மூன்று நாள் கருத்தரங்குகள், கல்வி மன்றங்கள், குறுகிய காலப் பயிற்சித் திட்டங்களை இந்நிலையம் நடத்தியது. 1971-72-ல் (31-12-1971 முடிய) நடைபெற்ற அத்தகைய திட்டங்கள், அதனால் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு :—

	சிறப்பு வகுப்புகள்.	பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர் கள்.
(a) ஒரு நாள் பள்ளிகள்	26	952
(b) மூன்று நாள் கருத்தரங்குகள்.	1	17
(c) கல்வி மன்றங்கள்	1	20
(d) முழுநேரப் பிரிவு மட்ட வகுப்புகள்.	2	72
(e) தொழிலாளர்—ஆசிரியர்களுக்கு நினைவூட்டப் பயிற்சி வகுப்புகள்.	1	19
(f) தொழிலாளர்களுக்கு நினைவூட்டப் பயிற்சி வகுப்புகள்.	5	128
(g) பணிக் குழுக்களும் இணை நிர்வாகப் பயிற்சி குழுக்களும்.	1	8
(h) தொழிற் சங்கத் தலைவர் பயிற்சி வகுப்புகள்.	4	105

சென்னை வட்டார இயக்குநரகம், தொழிற்சங்கத் தலைவர் ஒரு வார முழுநேரப் பயிற்சி வகுப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்தது. தொழிலாளர்—தொழிலதிபர் தொழில் உறவு பற்றிய துறையில் ஏற்பட்டுள்ள அண்மைக் கால வளர்ச்சிகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள உதவும் என்ற நோக்கத்தில் அது ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. பலதரப்பட்ட தொழிற் சங்கங்கள் காட்டிய மிகுந்த ஆர்வத்தினைக் கண்டதனால், இவ் வகுப்பைத் தொடர்ந்து நடத்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில், இத் திட்டத்தின் கீழ் நான்கு பிரிவுகளில் 105 தொழிற்சங்க அலுவலர்கள் பயிற்சி பெற்றனர்.

1972 மார்ச் 24]

நவீன போதன உத்திகளிலும், தொடர்பான பாடங்களிலும், பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களுக்கு நினைவூட்டுப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன.

ஆய்விவள்ள இந்த ஆண்டில், பல்வேறு வகையான கல்வித் திட்டங்களை வகுக்கவும், செயற்படுத்தவும் தொழிற்சங்கங்களுக்கு, மத்திய தொழிலாளர் நல வாரியம், நிதி உதவியளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் மொத்தம் ரூ. 15,000 அளித்தது.

(ii) மதுரை.—இந்நிலையத்தைச் சேர்ந்த உள்ளூர்க் குழுவின 14-வது, 15-வது கூட்டங்கள், முறையே, 12-8-1971-லும் 1-12-1971-லும் நடத்தப்பட்டன. இந்நிலையத்தின் பணிகளின் பன்னேற்றத்தைக் குழு ஆய்வு செய்தது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், கள விளம்பர அலுவலகம் முதலிய அமைப்புகளின் உடனுழைப்புடன் இந்த வட்டார நிலையம் ஏற்பாடு செய்த பல்வேறு சிறப்புத் திட்டங்களைப் பாராட்டியது. 1-12-1971-ல் மதுரையில் நடைபெற்ற விழாவில் 1970-ம் ஆண்டிற்கான வட்டாரத் தகுதிப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. உள்ளூர்க் குழுவின தலைவரான, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

‘ஹைவேஸ் எஸ்டேட்’ தொழிலாளர்களுக்காக இரண்டு நாள் சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம் ஒன்றை இந்த வட்டார இயக்குநரகம் 17-4-1971-லும் 18-4-1971-லும் நடத்தியது.

29-11-1971, 30-11-1971 ஆகிய இரண்டு நாட்களிலும் மதுரையில், “தொழிற் சங்கங்களும் தேசியப் பாதுகாப்பும்” என்பது பற்றிக் கருத்தரங்கு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. இவ் வகையான கருத்தரங்கு இந்நாட்டில், அப்போதுதான் முதன் முதலாக நடந்தது. பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களின் தலைவர்களும், அலுவலர்களும் இரண்டு நாட்களிலும் இக் கருத்தரங்கிற்கு வருகை புரிந்தனர்.

(iii) கோயம்புத்தூர்.—முதன் முதலாக, 1971 மே 7-ல், நீலகிரி அரவங்காட்டில், தொழிலாளர் கல்வி மத்திய வாரியத்தின் தலைவர்கள் கூட்டமொன்று (42-வது கூட்டம்) நடைபெற்றது. கூட்டத்திற்குப் பின், தொழிலாளர் கல்வி மத்திய வாரியத்தின் தலைவர், உறுப்பினர்கள் பிரிவு அளவில் (unit level) நடந்த

[1972 மார்ச் 24]

வகுப்புகளை அரவங்காடு வெடி மருந்துத் தொழிற்சாலையிலும், ஒரு பிரிவு மட்ட வகுப்பினை, கூனூர் மின்சார வாரியத்திலும் பார்வையிட்டனர்.

30-6-1971-ல் “தொழில் உறவுகள்-தகராறுகளைத் தீர்த்தல்” என்பது பற்றிய கருத்தரங்கு, இந்திலைபத்தில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. முதன்மை வாய்ந்தத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும், தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களும் இக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டனர்.

தொழிற்சங்க அலுவலர்களுக்காக, இந்திலைபம், இரண்டு சிறப்புக் கருத்தரங்குகளை ஏற்பாடு செய்தது. முதற் கருத்தரங்கு, “தொழிலாளர் சல்கி மத்திய வாரியத்தின் உதவி மானியம்” என்பது பற்றி, தமிழ் நாடு மின்சார வாரிய கணக்குகள் சார்நிலைப் பணியாளர்களுக்காகும். இதுபோல், தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம் காசாளர் சங்கத்தின் நன்மைக்காக கருத்தரங்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

19-11-71-ல் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களுக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்க சிறப்பு விழாவொன்றை இந்திலைபம் ஏற்பாடு செய்தது. சான்றிதழ் வழங்கும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் பயனுள்ள வகையில் தொழிற் சங்கங்கள் செயல்படுவதற்குத் தொழிலாளர் கல்வியின் பங்கினைப் பாராட்டினார்.

23. நுகர்வோர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளும் நியாய விலைக் கடைகளும்.—இருதூற்றைம்பது அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர் பணிபுரிகின்ற தொழில் நிறுவனங்களும், மலைத் தோட்டங்களும் அங்குப் பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்களின் பயனுக்கென நுகர்வார் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள்/நியாய விலைக் கடைகளை அமைக்கும்படிக் கேட்கப்படுகின்றனர். இது வரை இத்தகைய பண்டகசாலைகள்/கடைகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை :—

பண்டசாலைகள்—189.

கடைகள்—166.

.1972 மார்ச் 24]

24. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் சஞ்சிகை.—‘தமிழ் நாடு தொழிலாளர் அரசிதழ்’ என்பது ‘தமிழ் நாடு தொழிலாளர் சஞ்சிகை’ என்ற பெயர் பெற வேண்டுமென அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

தொழில் தகராறுகள், வேலை முடக்கம், தொழிற் சங்கங்கள், முக்கியமான ஒப்பந்தங்கள், தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள், சென்னை தொழில் நடுவர் மன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புகள் உயர்நீதி மன்றம், தலைமை நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புகள், தொழிலாளர்களுக்கான நுகர்வோர் பொருள் விலைக் குறிப்புகள், முதலியவை பற்றிய பயனுள்ள தகவல்களையும், புள்ளி விவரங்களையும் இந்தத் திங்கள் வெளியிடு தருகிறது. அத்துடன், தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகள், தொழில் நிர்வாகம் பற்றிய சுட்டுரைகளையும், அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவன அறிக்கைகள், இந்திய தொழிலாளர் மாநாடு, தொழிலாளர் நிலைக்குழு, மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு முதலியவற்றின் தீர்மானங்கள், பரிஷைகள் ஆகியவற்றையும் இது வெளியிடுகிறது. இச் சஞ்சிகையின், முக்கியப் பகுதியாகிய புள்ளிவிவரம் பகுதி இப்போது தமிழில் அச்சிடப்பட்டு வருகிறது.

23—9—1971-ல் திருச்சியில் நடைபெற்ற மாநில தொழிலாளர்கள் ஆலோசனை வாரியத்தின் 21-வது கூட்டத்தில், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் சிலர், குறிப்பிட்ட காலத்தில் சஞ்சிகை வெளியிடப்படுகெதில்லை என்று கூறினார்கள். குறித்த காலத்தில் சஞ்சிகை வெளியாக வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தமிழ் நாடு தொழிலாளர் சஞ்சிகையை அச்சிடும் பணியை 1971 மே முதல் தனியார் அச்சகம் ஒன்றில் ஒப்படைக்க அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. அதற்கேற்ப, டான்சி அச்சகத்தில் அச்சிடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

25. வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி.—இம் மாநிலத்திலுள்ள தொழில் நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் அக விலைப்படி மொத்தத்தில் சென்னை மாநகரத்தின் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியுடன் இணைந்துள்ளது. 1970-ல், சென்னை மாநகரில் உள்ள தொழிலாளர்களின் 1960-ம் ஆண்டிற்கான வாழ்க்கைச் செலவுப்புள்ளி, வல்லுநர்கள் குழுவின் பரிவுரைகளுக்கிணங்க, 132 புள்ளிகளைக் கட்டுவதன் மூலம் திருத்தப்பட வேண்டுமென அரசு

[1972 மார்ச் 24]

முடிவு செய்தது. இதனால் 1960-க்கான சராசரி வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி 476 ஆக உயர்ந்துள்ளது. இந்தகைய திருத்தத் திற்குப் பிறகு வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி 1936 சென்னை வரிசையில் இருந்து சிம்லா, தொழிலாளர் கழக இயக்குநர் தொகுத்த 1960 ஆணைத்திந்தியப் புள்ளிக்கு 1970-ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 1-ம் நாள் இருந்து மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும் அரசு முடிவு செய்தது. கோயம்புத்தூர், மதுரை, நாகர்கோவில், கடலூர், திருச்சிராப்பள்ளி போன்ற வெளியூர்களின் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியைத் தக்கவாறு மாற்றுவது பற்றி மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்துடன் அரசு கலந்துலோசித்தது. இந்த இடங்களுக்கு வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியையும் 1-10-1970 முதல் சென்னையில் செய்தது போலவே திருத்தங்கள் செய்த பிறகு, 1960 அடிப்படை ஆண்டிற்கு மாற்றும்படி அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. 23-9-71-ல் நடைபெற்ற மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தின் கூட்டத்தில், வாரியத்தின் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள், வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி, சென்னையைப் போல், வெளி நகரங்களிலும், 1-2-70 முதற்கொண்டே செயலுக்கு வரும் வகையில், 1960 அடிப்படைக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்றும், அதனால் அந்தக் கால அளவிற்குத் தொழிலாளர்கள் பொருத்தமான அகவிலைப் படியைப் பெறுவார்கள் என்றும் கருத்துத் தெரிவித்தனர். திருத்திய வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி, 1-2-70-லிருந்து வெளி நகரங்களுக்கும் செயலுக்கு வரும் பொருட்டு, இது குறித்து மறு ஆய்வு செய்ய தலைவர் (தொழிலாளர் நல அமைச்சர்) ஒப்புக் கொண்டார். இப்பொருள் குறித்து அரசு மறு ஆய்வு செய்தது. சென்னை மாநகருக்குரிய வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி மாற்றியமைக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல் வெளி நகரங்களுக்குரிய வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி, 1-2-1970-லிருந்து செயலுக்கு வரும் வகையில் 1936-ம் ஆண்டுத் தொடரிலிருந்து 1960-ம் ஆண்டுத் தொடருக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

26. மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம்.—தொழிலாளர் நல அமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம், மாநில அளவில் முதன்மை வாய்ந்த முக்கூட்டு ஆலோசனை மன்றமாகும். தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கின்ற முக்கியமான பிரச்சினைகள் யாவும் இம் மன்றத்திற்கு ஆலோசனைக்காக அனுப்பப்படுகின்றன.

1972 மார்ச் 24]

இவ்வாரியத்தின் 21-வது கூட்டம், 23-9-1971-இல் திருச்சியில் நடைபெற்றது. அக் கூட்டத்தில், பணிக் குழுக்கள் தொடர்பாகத் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தைத் திருத்துவது, சங்கங்களை அங்கீகரிப்பதற்கான சட்டம் இயற்றுவது, சர்க்கரை, போக்குவரத்துத் தொழில்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிச் சட்டத்தை நீட்டிப்பது, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கான உதவித் தொகை பெறும் தொழிலாளர் வீட்டுவசதித் திட்டம், கைத்தறி நெசவாளர் சிக்கன நிதிக்கு நிதி வழங்கல், தற்காலிக பதவி நீக்கத்தின்போது உணவும் அளித்தல், சாலேப் போக்குவரத்துத் தொழிலுக்கான ஊதிய வாரியத்தின் பரிசுரைகளைச் செயற்படுத்தல் முதலிய பொருள்கள் பற்றி வ்வாதிக்கப்பட்டது. வாரியத்தின் 22-வது கூட்டம், 14-2-1972, 15-2-1972-ஆம் நாட்களில் மதுரையில் நடைபெற்றது.

27. துறை அதிகாரிகளின் கூட்டம்.—1971, ஆகஸ்டு 10, 11-ஆம் நாட்களில் குற்றாலத்தில் தொழிலாளர் நலத்துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளின் கூட்டம் நடைபெற்றது. தொழிலாளர் நிர்வாகத்தின் பல்வேறு பொருள் பற்றிக் கலந்தாலோசிக்கவும் தொழிலாளர் சட்டங்களை மேலும் சிறந்த முறையில் செயற்படுத்தவும் அது நடைபெற்றது. அக் கூட்டத்தைத் துவக்கி வைத்த, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இரண்டு நாட்களிலும் கலந்து கொண்டார்.

28. தொழிலாளர் நல நிதி.—இந்திய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் நல நிதிக்குழு, தேசியத் தொழிலாளர் ஆணைக்குழு ஆகியவற்றின் பரிந்துரைகளுக்கேற்ப, தமிழ் நாடு அரசு, முதலில் மாநில நிதிகளிலிருந்து ரூ. 5.00 லட்சம் மானியத்துடன் தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்றை அமைத்தது. மேலும், தொழிலாளர் நல அமைச்சரைத் தலைவராகவும், தொழிலாளர், நிர்வாகம் ஆகியோருடைய பிரதிநிதிகளை உறுப்பினராகவும் கொண்ட தொழிலாளர் நல வாரியம் ஒன்றையும் அமைத்தது.

தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் முதற் கூட்டம், 1971 பிப்ரவரி 20-ஆம் நாள் சென்னையில் நடைபெற்றது. இரண்டாவது கூட்டம், 2-12-1971-இல் தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இரண்டாவது கூட்டத்தில், சென்னையில் இரண்டும் (திரு. வி. க. நகர் அல்லது செம்பியத்தில்

[1972 மார்ச் 24]

ஒன்றும், அம்பத்தூரில் ஒன்றும்) மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொன்றும் ஆகத் தொழிலாளர் நல நிலையங்களை நிறுவுவது என்பது ஏற்கப்பட்டது. 15-1-1972-இல் சென்னை அம்பத்தூரிலும், 19-1-1972-இல் கோயம்புத்தூரிலும், 21-1-1972-இல் மதுரையிலும் தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் சென்னையில் மற்றுமொரு தொழிலாளர் நல நிலையத்தைத் தொடங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. இந்நிலையங்களில், பெண் தொழிலாளர்களுக்கும், தொழிலாளர்களின் மனைவியர்க்கும் தையல் வகுப்புக்கள் நடத்தவும், குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுச் சாதனங்கள் அமைக்கவும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

பம்பாயில் உள்ளதுபோல், கலை அரங்கு, உள்ளிருந்தும், வெளியிலும் விளையாடுவதற்கான வசதிகள், நீச்சல் குளம் ஆகிய வசதிகள் நிறைந்த விளையாட்டரங்கு ஒன்றைத் தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக அமைப்பது என்று, 2-12-1971-இல் நடைபெற்ற தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் கூட்டத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. வாரியத்தின் உறுப்பினர்கள் பம்பாய்க்குச் சென்று, அங்குள்ள தொழிலாளர்களின் விளையாட்டரங்கு, நல நிலையங்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டு அவற்றின் செயல் முறையை அறிய வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு செல்வது 1972 ஏப்ரல் திங்களில் ஆக இருக்கக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொழிலாளர் நல நிதியின் வரைவுச் சட்ட முன்வடிவை அரசு வெளியிட்டுள்ளது. அதில் ஏனையவற்றுடன் தொழிலாளர்கள் தொழிலதிபர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து தொழிலாளர் நல நிதிக்கு பங்குத் தொகைகள் பெறுவது பற்றியும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

29. தொழிலாளர் நல மானியங்கள்.—(i) காப்பித் தொழில் வாரியத்தின் மானியம்.—காப்பித் தொழில் வாரியம், பட்டிவீரன் பட்டி அரசினர் மருத்துவமனைக்குக் கருவிகளும் சாதனங்களும் வாங்குவதற்கு ரூ. 2,000, பண்ணைக்காடு அரசினர் மருத்துவமனையில் வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக ரூ. 20,000 ஆகியவற்றை அதனுடைய 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்திலிருந்து தமிழ்நாடு அரசிற்கு வழங்கியது. அரசும் அம்மானியம் பெற ஒப்புக்கொண்டது.

1922 மார்ச் 24]

இருப்பினும், பண்ணைக்காடு அரசினர் மருத்துவமனையில் வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக காப்பித் தொழில் வாரியத்தால் வழங்கப்பட்ட தொகை ரூ. 20,000-ஐ, அவ்வாரியத்தின் ஒப்புதல் பெற்றுத் தற்போது பண்ணைக்காடு அரசினர் மருத்துவமனையில் அகநிலை நோயாளிகள் பகுதியை விரிவாக்கப் பயன்படுத்தும்படி அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

(ii) தேயிலை வாரிய மானியம்:--தேயிலை வாரிய நிதியினைக் கொண்டு, தேயிலைத் தோட்டங்களைச் சேர்ந்த ஒன்பது பேர்களுக்கு கோயம்புத்தூர் அரசினர் மருத்துவமனையில் துணைச் செவிலியர்-மருத்துவச்சிப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளரின் குழந்தைகளுக்கு, கூலார் தையல் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

கடைசியாக நடந்த துணைச் செவிலியர்-மருத்துவச்சிப் பயிற்சி வகுப்பு, 1-8-1970 முதல் 31-7-1971 வரை, சேலம் தலைமையிட மருத்துவமனையில் நடத்தப்பட்டது.

30. தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டம்.—தொழிலாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மகளிருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் புதிய வலுவினையும் உயிர்ச்சத்தினையும் தர இம் மாநிலத்தில், 'கேர்' (CARE) நிறுவனத்தினரின் உதவியோடும், தொழில் நிர்வாகத்தினரின் ஒத்துழைப்போடும், தொழிலாளர்கள் சத்துணவுத் திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. தொழிலாளர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த, பள்ளி செல்லும் வயதடையாத சிறார்கள், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோருக்குச் சீரான உணவு வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இவ்வகையில், இந்தியாவில் இதுவே முதல் முயற்சியாகும். இத்திட்டம், இம்மாநிலத்திலுள்ள பல தொழில் நிறுவனங்களில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. தற்போது, இத்திட்டம் 71 தொழிற்சாலைகளிலும் மலைத் தோட்டங்களிலும் செயலிலுள்ளது. அதன் மூலம் 26,629 பேர் நன்மையடைகிறார்கள்.

31. எடைகளும், அளவைகளும்.—தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு எடைகள், அளவைகள் (செயற்படுத்துதல்) சட்டம் எடைகள் அளவைகளின் தரத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கும் அது தொடர்

[1972 மார்ச் 24]

பானவற்றிற்கும் வகை செய்கிறது. இச் சட்டம் மாநில முழுமைக்கும் பொருந்துகிறது. தொழிலாளர் ஆய்வாளர் அலுவலகம், தொழில்துட்பத் தொழிலாளர்க்கான சட்டங்கள் பிற அல்லாத தொழிலாளர் சட்டங்களைத் தவிர எடைகள்—அளவைகள் சட்டத்தையும் அதன்கீழ்ச் செய்யப்படும் விதிகளையும் தொடர்ந்து செயற்படுத்தி வருகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் மெட்ரிக் முறை படிப்படியான திட்டத்தின் கீழ்ச் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1967 டிசம்பர் முதல் நாளிலிருந்து எல்லாவகைச் சரக்குகள் பற்றிய வணிக நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் மெட்ரிக் அளவுகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

1971-ஆம் ஆண்டில் 91 தயாரிப்பாளர்கள், 512 விற்பனையாளர்கள், 189 எடைகள்—அளவைகள் பழுதுபார்ப்போர் ஆகியோருக்கு எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி உரிமங்கள் வழங்கியுள்ளார்; புதிதாக வழங்கப்பட்ட உரிமங்களும், புதுப்பிக்கப்பட்ட உரிமங்களும் இதில் அடங்கும். முன்னிரு ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட உரிமங்களின் நிகரான எண்ணிக்கைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	1969.	1970.
தயாரிப்பாளர்கள்	108	101
விற்பனையாளர்கள்	522	518
பழுதுபார்ப்பவர்கள்	191	193

கடந்த ஆண்டுகளைப் போல் மாநிலம் முழுவதும் 28—12—1971 முதல் 3—1—1972 ஆம் நாள் வரை மெட்ரிக் முறையில் விளம்பர வாரம் கொண்டாடப்பட்டது. விளம்பர வாரம் தொடர்பாக தமிழ் நாடு எடைகள்—அளவுகள் கட்டுப்பாடு அதிகாரி “தினசரி வாழ்க்கையில் மெட்ரிக் முறை” என்பது பற்றி அனைத்திந்திய வாளுலியில் 1972 சனவரித் திங்கள் 3ஆம் நாளன்று தமிழில் உரையாற்றினார்.

தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு எடைகள்—அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் விதித் துறைகளையும், அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளையும் மீறியதற்காக 1971-இல் 378 பேர்களின்

1972 மார்ச் 24]

மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. இந்த 373 வழக்குகளில், 296 வழக்குகள் குற்றத்தீர்ப்பு கண்டு தண்டனையில் முடிந்தன. மூன்று வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். எஞ்சியுள்ள வழக்குகளில் 1971 ஆம் ஆண்டு முடிவு வரை நீதி மன்றத்தில் விசாரணை முடியவில்லை.

தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகள் கூட்டம், 1971 ஆகஸ்டு திங்கள் 10, 11 ஆம் நாட்களில் குற்றாலத்தில் நடைபெற்றது. அதில், நிறுக்கும் பாலங்களைச் சோதனையிட்டு முத்திரையிடும் பணிக்குக் கூடுதலாக, மருந்து அளவுக் குழாய்களைச் சரிபார்த்து முத்திரையிடுதல், லாரிகளில் பொருத்தப்பட்ட தொட்டிகளின் கொள்ளளவை மதிப்பிட்டாய்தல் பணியை, தொழிலாளர் துணை இன்ஸ்பெக்டர்களிடம் ஒப்படைக்க முடிவெடுக்கப்பட்டது. இத் தீர்மானம் 1-11-1971 முதல் செயலுக்கு வருமாறு செய்யப் பட்டது.

தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணி.—I. வேலை வாய்ப்புகள்.—சென்னை-35, தொழில் நிர்வாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம், சென்னை-35-லிலுள்ள உடல் ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம், அண்ணாமலைநகர், சென்னை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள 3 பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்பு தகவல் வழி காட்டிக் கழகம் ஆகிய சிறப்பு அலுவலகங்களும், திண்டுக்கல், ஈரோடு, புதுக்கோட்டை, காஞ்சிபுரம், மண்டபம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள 5 துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களும் உட்பட தமிழ்நாட்டில் 26 வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் தேசிய வேலை வாய்ப்பு பணியின்கீழ் உள்ளன.

இக்கால அளவில், அம்பத்தூரில் இன்னொரு துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. அது விரைவில் தொடங்கப்பட இருக்கிறது.

1970-71-ல் நிகரான கால அளவை ஒப்புநோக்கும்போது அறிக்கைக் கால அளவில் பதிவு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை, வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை, செயல் பதிவு ஏட்டில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை, அறிவிக்கப்பட்ட கால இடங்களின் எண்ணிக்கை, வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின்

[1972 மார்ச் 24]

பணியைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட அரசு, தனியார் துறை வேலை கொடுப்பவர்கள் ஆகியோரின் விவரம் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

தொடர் எண்ணும், விவரங்களும்.	அறிக்கை ஆண்டில், 1971 ஏப்ரலி லிருந்து, நவம்பர் வரை.	1970—71 வரவு-செலவு திட்ட ஆண்டில், (1970 ஏப்ரலி லிருந்து 1971 நவம்பர் முடிய உள்ள கால அளவுக்கு.)
-----------------------------	--	---

1. பதிவு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை.	307,305	279,457
2. வேலையிலமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	29,195	28,552
3. அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங்களின் எண்ணிக்கை.	40,074	38,762
4. வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தைப் பயன்படுத்தும் வேலை கொடுப்போரின் சராசரி எண்ணிக்கை— (அ) அரசு (பொதுத்துறை). (இ) ஏனையோர்கள் (தனியார் துறை).	1,237 201	1,167 227
5. 30—11—71-ல் செயல்பதிவேட்டிலுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.	460,259	413,479

II. உடல் ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம்.—இவ்வலுவலகம் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள உடல் ஊனமுற்றோர்களை (குருடர், செவிடர், முடவர்) பதிவு செய்து அவர்களுக்கு பொருத்தமான வேலை வாய்ப்பு உதவிகளை வழங்குகிறது. பல்வேறு வகையான உடல் ஊனமுற்ற பதிவாளர்களுக்குப் பொருத்தமான வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில் இவ்வலுவலகம் தனிமுயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறது. அரசு இதன் பொருட்டு அரசு தனியார் வேலை கொடுப்பவர்களிடம் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளவும் அதைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் செய்கிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்களை இத்தகைய சிறப்பு முயற்சிகள் மூலமாகவும் வேலை கொடுப்பவர்களின் ஒத்துழைப்பினாலும் மட்டுமே அவர்களுக்குப் பொருத்தமான பணிகளில் அமர்த்த முடிந்துள்ளது.

1972 மார்ச் 24]

இவ்வலுவலகம் ஏப்ரல் 1971 முதல் நவம்பர் 1971 வரையுள்ள கால அளவில் 392 உடல் ஊனமுற்றோர்களைப் (63 குருடர், 54 செவிடர், 275 ஏனையோர்) பதிவு செய்து, 121 பேரை (4 குருடர், 1 செவிடர், 116 ஏனையோர்) வேலையில் அமர்த்தியுள்ளது 30-11-1971 தேதியில் அலுவலக செயல் பதிவேட்டில் 950 பேர் (166 குருடர், 121 செவிடர், 663 ஏனையோர்) வேலை வாய்ப்பை எதிர்பார்த்து உள்ளனர்.

III. தொழில்—நிர்வாக வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம்.—இந்த அலுவலகம் தமிழ்நாட்டில் தொழில், அறிவியல், பொறியியல், நிர்வாகம், மேற்பார்வையியல் போன்ற பல வகைகளில் உயர் கல்வியும் தேர்ச்சியும் பெற்றிருப்பவர்களின் வேலை வாய்ப்புத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதுடன், அவர்களுக்கு ஏற்ற வேலைகளைக் கண்டறிந்து நல்ல பொருத்தமான பணிகளில் அவர்களை அமர்த்துவதற்காக, இந்த அலுவலகம் அரசு தனியார் துறையிலுள்ள வேலை கொடுப்பவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்கிறது. இவ்வலுவலகம் அறிக்கை காலத்தில் உயர்ந்த கல்வித் தகுதி பெற்றிருக்கும் 3,532 பேரை பதிவு செய்து, 557 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது. 30-11-1971 தேதியில் 3,514 பேர் அலுவலக செயல் பதிவேட்டில் வேலைவாய்ப்பை எதிர்பார்த்து உள்ளனர்.

வேலை காலி இருப்பது பற்றி அறிந்துகொள்ளவும், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுத்து அனுப்புவதற்கும் இவ்வலுவலகம் மாநில வேலை வாய்ப்பு ஒருங்கிணைந்த அலுவலகமாகவும் செயல்படுகிறது.

IV அண்ணாமலை, சென்னை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களில் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிக்காட்டிக் கழகம்—இக்கழகங்கள் பல்கலைக் கழக பட்டதாரிகள் மாணவர்கள் ஆகியோருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டி நடவடிக்கைகளை தொடர்வதுடன் இது போன்ற வேலை வாய்ப்பு உதவியை நாடுபவர்களையும் பதிவு செய்து கொள்கிறது.

1971 ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை, அண்ணாமலைநகர், சென்னை, மதுரை பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டிக் கழகங்கள் 3,532 பேரை பதிவு செய்து 557 பேரை வேலையில்மர்த்தியது, 30-11-1971 தேதியில் இக் கழகங்களின் செயல் பதிவேட்டில் வேலைவாய்ப்பை எதிர்பார்த்து 3,514 பேர் உள்ளனர்.

[1972 மார்ச் 24]

வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டுவதும், வேலை வாய்ப்புப் பற்றி ஆலோசனை கூறுவதும்—நீலகிரி, தர்மபுரி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களைத் தவிர ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் பிரிவுகள் செயல்படுகின்றன. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் பிரிவுகள் விண்ணப்பதாரர்களின் நன்மைக்காக, தொழில்கள், வேலை வாய்ப்புகள், வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சி வசதிகள், உதவியாளர் பதவிகள், பற்றிய பயனுள்ள தகவல் தருவதுடன், வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டி நிலையங்களாகச் செயல்படுகின்றன. மாவட்டங்களிலுள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் பிரிவுகளிலுள்ள தொகுதியினருக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருப்பதுடன் விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஆலோசனை நல்குகின்றன. அவை மாவட்டங்களிலுள்ள பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பிற கல்வி பயிற்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, பள்ளிகள் கல்லூரிகளிலுள்ள இறுதி வகுப்பு மாணவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தொழில்கள் குறித்து உரை ஆற்றுகின்றன. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் இந்த பிரிவுக்காக இளைஞர்களின் நன்மைக்காக தொழில், வேலை வாய்ப்புத் தகவல்களைத் திரட்டித் தருவதுடன், “மாவட்டங்களில் தொழில் வேலை வாய்ப்புகள் பயிற்சி வாய்ப்புகள்” என்பது பற்றி காலாண்டுச் செய்தி எட்டிணையும் வெளியிடுகின்றன.

இத்திட்டத்தின் பயனை திட்ட காலத்தில் பயன்படுத்திக் கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

அலுவலகத்தின் பெயர்.	(1)	(2)	(3)	(4)
1 சென்னை-35	..	..	29,075	474
2 செங்கற்பட்டு	..	..	9,109	2,415
3 நெய்வேலி	..	..	2,979	7
	..	..		242

கூட்டாகப் பலருக்கு வழி காட்டுதல் திட்டத்திற்குச் சென்றவர்களின் எண்ணிக்கை.

பய தனிப்பட்டவர்களுக்கு உள்ள ஆலோசனை.

தனிப்பட்டோர் ஆலோசனை.

1972 மார்ச் 24]

அலுவலகத்தின் பெயர்.

கூட்டாகப் பஞ்சுக்கு வழி
காட்டுதல் திட்டத்திற்குச்
சென்றவர்களின் எண்
ணிக்கை.தனிப்பட்டவர்களுக்கு பய
னுள்ள ஆலோசனை.

தனிப்பட்டோர் ஆலோசனை.

(1)

(2)

(3)

(4)

4 தஞ்சாவூர்	4,428	380	101
5 திருச்சிராப்பள்ளி	6,789	10	93
6 கோயம்புத்தூர்	7,361	248	..
7 சேலம்	2,586	587	203
8 திருநெல்வேலி	2,349	354	6
9 நாகர்கோவில்	4,064	649	117
10 மதுரை	4,851	420	55
11 இராமநாதபுரம்	3,671	320	38
12 வேலூர்	8,826	614	..
13 கடலூர்	9,315	424	..
14 தருமபுரி	3,981	32	1
15 நீலகிரி	64	6	..
மொத்தம்	99,448	6,940	856

இயக்குநரகத்திலுள்ள மாநிலத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு, நடப்புக் காலத்தில் மாவட்டங்களில், தொழில், வழிகாட்டித் திட்டத்தின் நடவடிக்கைகளை இணைத்தல், கண்காணித்தல், மதிப்பிடுதல், ஆகிய பணிகள் குறித்துத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. அறிக்கை கால அளவில் அம்பத்தூர், வட சென்னை, கடலூர், அரியலூர், கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகியவிடங்களிலுள்ள தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் பணிகளின் செயல்திறனைக் குறித்த ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. 21 தேர்வு செய்யப்பட்ட தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களிலும், கிண்டி, மாதிரி பயிற்சி நிலையத்திலும், 1971 ஆகஸ்டு மாதத்தில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கான ஆர்வத் தேர்வுத் திட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. அறிக்கை கால அளவில் 26,762 விண்ணப்பதாரர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டனர்.

[1972 மார்ச் 24]

புதுடில்லி, மத்திய வேலைவாய்ப்பு ஆராய்ச்சி--பயிற்சி நிலையத்தில் 11-5-1971 முதல் 23-5-1971 வரை ஆர்வுத் தேர்வு திட்டத்தின் பயிற்சி-பொருட்காட்சியில் உதவி இயக்குநர் (தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு) கலந்து கொண்டார். லட்சுமண புரியில் முன்னாள் ராணுவத்தினரின் புதுவாழ்வு குறித்த பொருட்காட்சியிலும் 24-5-1971 முதல் 28-5-1971 வரை உதவி இயக்குநர் கலந்து கொண்டார். இவற்றைத் தவிர சென்னை பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்பு தகவல் ஆலோசனை நிலையத்தினால் நடத்தப்பட்ட தொடர்பு அதிகாரிகளுக்கான மறுபயிற்சி வகுப்பிலும் தொழில் வழிகாட்டும் முறையைப்பற்றி உதவி இயக்குநர் உரையாற்றினார்.

சென்னை விவேகானந்தர் கல்லூரியிலும், அண்ணாமலைநகர் பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனை நிலையத்தினாலும் தொழில் வாய்ப்புப் பற்றிப் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன. (Blow-up charts) தயாரிக்க அரசு ரூ. 5,000-க்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களிலும், பொருட்காட்சிகளிலும் வைப்பதற்காக இந்த (Blow-up charts) தயாரிக்கப் பட்டு வருகின்றன.

மதுரை அண்ணாமலைநகர் பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்பு தகவல் ஆலோசனை நிலையங்களையும் கோயம்புத்தூரிலுள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவையும், உதவி இயக்குநர் (வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு) பார்வையிட்டு ஆர்வு நடத்தினார்.

அறிக்கை காலத்தில் இப்பிரிவினால் கீழ்க்கண்ட வேலைவாய்ப்பு பற்றிய வெளியீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டன:--

(a) அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் விண்ணப்பதாரர்களுக்குக் கிடைக்கும் சலுகைகள்.

(b) தமிழ்நாட்டில் அரசுப் பணிகளுக்காக வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட ஏற்பளிக்கப்பட்டிருக்கும் பல்வேறுபட்ட கல்வித் தகுதிகளுக்குச் சமமான கல்வித் தகுதிகள்.

(c) “சொந்தத் தொழில் நடத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் தமிழ்நாட்டில் இதற்காக நிதியுதவி அளிக்கும் நிறுவனங்கள்” என்ற தலைப்பில் புத்தகம்.

1972 மார்ச் 24]

(d) பட்டதாரிகளுக்கு கணக்குத் துறையில் உள்ள வேலை வாய்ப்பு (சிறு வெளியீடு).

(e) முன்னாள் ராணுவத்தினருக்கும், ராணுவத்தினருக்குமான சிறு வெளியீடுகள் :—

(1) ராணுவப் படையில் உள்ள வேலைவாய்ப்புகள்.

(2) ஊனமுற்றோர்களுக்கு நிகடக்கும் சலுகைகள்.

VI. வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டம்.—1971-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து, 1971-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் வரையிலான காலத்தில் வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டத்தின்கீழ் இரண்டு காலாண்டு விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டன. 1971 செப்டம்பர் திங்களுடன் முடிவடையும் காலாண்டு வேலைவாய்ப்பு நிலவரத்தகவல் விசாரணை 1971, நவம்பரில் செவ்வனே நடந்தது. 1971 மார்ச், 1971 ஜூன் மாதங்களுடன் முடிவடையும் காலாண்டு வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் விசாரணை முடிந்தாவிட்டது. கீழ்க் காணும் அட்டவணை, மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு காலாண்டுகளில் கடிதம் அனுப்பப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை, பதில் அனுப்பியவர்களின் எண்ணிக்கை, பதில் அனுப்பியவர்களின் சதவீதம் ஆகியவற்றைக் காண்பிக்கிறது :—

கீழ்க்காணும் திங்களுடன்
முடிவடைந்த
காலாண்டு.

கடிதம் அனுப்பப்பட்ட
நிறுவனங்களின் எண்
ணிக்கை.

பதில் அனுப்பியவர்களின்
எண்ணிக்கை.

பதில் அனுப்பியவர்களின்
சதவீதம்.

(1)

(2)

(3)

(4)

மார்ச் 1971

17,185

15,129

88.0

ஜூன் 1971

17,347

15,422

88.9

30—9—1969, 30—9—1970 நாட்களோடு முடிவடையும் இரண்டுக்கொருமுறையான தனியார் துறை, அரசுத்துறை வேலை வாய்ப்புத் தகவல் சேகரிப்புப் பணி இந்த அறிக்கை ஆண்டில் முடிவடைந்தது. வேலைவாய்ப்பு குறித்து சேகரித்த தகவல்கள், மாநில வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவில் ஆய்வு செய்து,

[1972 மார்ச் 24]

தொகுக்கப்பட்டு, இயந்திர முறையில் பட்டியல் படுத்துவதற்காக புதுடி-லியிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு-பயிற்சித் தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. 1971-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களோடு முடிவடையும் இரண்டாண்டுக்கொரு முறையான தனியார் பிரிவுகள் குறித்து நடத்தப்படும் வேலை வாய்ப்புத் தகவல் சேகரிப்பு பணியும் அறிக்கை ஆண்டிலும் நடைபெற்று வந்தது.

கீழ்க்காணும் சிறப்பு ஆய்வுகள் அறிக்கை காலத்தில் செவ்வனே நடந்து வருகின்றன :—

(1) பொறியியல் பட்டதாரிகளிடையே நிலவும் வேலை வாய்ப்பின்மையைப்பற்றி ஆய்வு நடத்துதல்.

(2) பட்டதாரிகளுக்கான வேலைவாய்ப்பு பற்றிய அமைப்பு.

(3) வேலைப் பற்றாக்குறை பற்றிய ஆழ்ந்த ஆய்வு.

(4) தமிழ் நாட்டிலுள்ள உப்பளங்களில் வேலைவாய்ப்பு மதிப்பீட்டு ஆய்வு.

(5) சிமிட்டி பயன்படுத்தப்படும் அடிப்படையில், கட்டுமானத் தொழிலில் வேலை வாய்ப்பு மதிப்பீட்டு ஆய்வு.

(6) அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் விண்ணப்பதாரர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள வேலை, காலியிடங்களைப்பற்றிய ஆய்வு.

கீழ்க்கண்ட குறிப்புகள் அரசுக்கும், பிற நிறுவனங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளன :—

(1) வேலைவாய்ப்பு-பயிற்சித்துறையின் கீழ் இயங்கும் வளர்ச்சித்திட்டங்களைப்பற்றிய குறிப்பு.

(2) தமிழ் நாட்டில் 1970-71-ல் வேலைவாய்ப்பு நிலைமை.

(3) கிராமப்புற மக்களுக்கான வேலைவாய்ப்பு சந்தர்ப்பங்கள்.

(4) தமிழ்நாட்டில் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களைப்பற்றிய குறிப்பும், அதைச் செயல்படுத்தியதன் மூலம் ஏற்பட்ட சாதனைகளும், செயல் படுத்திய விதமும்.

மாநில வேலைவாய்ப்புத் தகவல் பிரிவில் புள்ளி விவரங்களை முறைப்படுத்தும் கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதற்காக, அவ்வியந்திரங்களை வழங்குவதற்கான வழங்கல் ஆணை, அனைத்து நாடுகள் கம்ப்யூட்டர் நிறுவனத்தாருக்கு கொடுக்கப்பட்டு, அவ்வியந்திரங்கள் விரைவில் வந்து சேரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 24]

மாநில வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவில், புள்ளிவிவர ஆய்வாளர் (மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அதிகாரியின் பதவித் தரத்தில்) இளநிலை வேலைவாய்ப்பு அதிகாரி, தட்டெழுத்தர் ஆகியோரைக்கொண்ட ஆழ்ந்த ஆய்வுப்பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு, அது 1971, டிசம்பரில் செயல்படத் தொடங்கியது. அவ்வப் போது தேவைப்படும் பணியாட்களின் பல்வேறுபட்ட நிலைகளைப் பற்றி ஆழ்ந்த ஆய்வு நடத்துவதற்காக குறிப்பாக இப்பிரிவு அமைக்கப்பட்டது.

VII. மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு:— அறிக்கை ஆண்டில், மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, தொழில் ஆய்வு, பகுப்பாய்வு பணி ஆகியவற்றில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தது. இப்பிரிவு கீழ்க்காணும் இனங்களில் பணிகள் முடித்துள்ளது. செவ்வனே செய்துவருகிறது:—

(1) “வானொலி தொழில் நுட்பம்”; “துப்புரவு ஆய்வாளர்” ஆகிய வாழ்க்கைத் தொழில் நிலைகளைப்பற்றிய புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளன.

(2) கடல்வாழ் பிராணிகளின் உடற்கூறுகள், உயிரியல் ஆகிய துறைகளில் உள்ள வேலைவாய்ப்பு நிலைமைகளைப்பற்றிய நூல்கள் வெளியிடும் பணி செவ்வனே நடந்து வருகிறது.

(3) “நூலகர்” பணியில் வாழ்க்கைத் தொழில் வாய்ப்புகளை தொகுத்து புத்தகமாக்கும் பணி செவ்வனே நடந்து வருகிறது.

(4) “வானொலி, டெலிவிஷன் இயந்திரக் கம்மியர்”; “குளிருட்டுதல் சீர் வளி சாதன அமைப்பு இயந்திரக் கம்மியர்” ஆகிய இரு துறைகளில் தொழில் வாய்ப்பு குறித்து சிறு புத்தகங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட்டு, புதுடில்லி, வேலைவாய்ப்பு—பயிற்சித் துறை தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு அறிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

(5) “மீனவத்துறை”-யைப் பற்றிய சிறப்பு தொழில்—வேலை வாய்ப்பு குறித்த ஆய்வு, கேள்விகளுக்கான பதில்கள் மூலம் கிடைத்த தகவல்கள் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டு செவ்வனே நடந்த வருகிறது.

(6) “விளம்பர ஓவியர்கள்”, “கருவிகள் செய்பவர்”, “தொழிற்சாலை-உற்பத்திப் பொறியாளர்” ஆகியவற்றில் தொழில்

1972 மார்ச் 24]

வாய்ப்பு குறித்த சிறு நூல்கள் திருத்தியமைக்கும் பணி செவ்வனே நடந்து வருகிறது.

தொழில்களைப் பற்றி ஆய்வு நடத்துவதற்கு, தொழில் வாய்ப்புகள் குறித்து தகவல் தயாரிப்பது முதலியவைகளுக்கும் வல்லுநர்களோடு கலந்துரையாடல் நடத்தியதோடு, புதிய தொழில்களைக் கண்டறிவதற்கும், வேலைப் பகுப்பாய்வுகளை நடத்துவதற்கும் இம்மாநிலத்திலுள்ள நிறுவனங்களுடன் மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்பு அதிகாரி தொடர்பு கொண்டார்.

சென்னை-5-ல் உள்ள வேலை வாய்ப்பு தொடர்பு அலுவலகத்தின் நடவடிக்கைகள்.—ஆய்வு ஆண்டில், 1,230 பர்மா அகதிகளும், 1,944 இலங்கை அகதிகளும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள வேலை செய்துள்ளனர். 257 பர்மா அகதிகளும், 131 இலங்கை அகதிகளும் அறிக்கை காலத்தில் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டனர். 1971-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30-ம் நாள் நிலவரப்படி, 1,496 பர்மா அகதிகளும், 1,975 இலங்கை அகதிகளும் வேவாய்ப்பு அலுவலகச் செயல்பதிவு ஏடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டு வேலைவாய்ப்பு எதிர்பார்த்துள்ளனர்.

தேயிலை, ரப்பர் சின்கோடு மலைத் தோட்டங்களில் வேலை வாய்ப்புக்காக, 1,060 இலங்கை அகதிகளின் பெயர்கள், அவர்களது தகுதி விவரங்களுடன் காடுகள் துறை தலைமைக் கண்காணிப்பாளருக்கு பரிவுரை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துத்துறை, எழுதுபொருள்—அச்சத்துறை இயக்குநர், சென்னை—துறைமுக பொறுப்புக் கழகம், கோயம்புத்தூரிலுள்ள இந்திய அரசினர் அச்சகம் ஆகிய விடங்களுக்கு தகுதியான வேலைவாய்ப்பு உதவிக்காக 15 பர்மா அகதிகள் பற்றிய தகுதி விவரங்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

கும்மிடிப்பூண்டி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழில் முன்னோடி பயிற்சி நிலையத்தில் 52 அகதிகள் 3 திங்கள் பயிற்சிப் பெற்றனர். தகுதியான தொழிற் பிரிவுகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்காக முறையான தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு இவர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் தற்போதைய வகுப்புகளில் 29 அகதிகள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

1972 மார்ச் 24]

அறிக்கைக்காலத்தில் பயிற்சிபெற மாணு தொழில் நுட்ப பயிற்சி நிலையத்துக்கு 172 அகதிகள் அனுப்பப்பட்டனர்.

நங்கல், கோட்டா ஆகியவிடங்களிலுள்ள தொழில்-நுட்ப பயிற்சி நிலையங்களுக்கு மண்வாரி கனரக இயந்திரம் இயக்குவதில் பயிற்சி பெற 29 அகதிகள் அனுப்பப்பட்டனர். அவர்கள் தங்கள் பயிற்சியை முடித்துவிட்டனர்.

அறிக்கைக் காலத்தில், கோட்டாவிலுள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் 10 அகதிகள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். கோட்டா, தொழில் நுட்ப பயிற்சி நிலையத்துக்கு அனுப்பப்படுவதற்கு முன்னால் இந்த அகதிகள் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக்குழகத்தில் 3 மாதங்கள் தொடக்கப் பயிற்சியைப் பெற்றனர்.

புட்னி, டிராக்டர் பயிற்சி சோதனை நிலையத்தில், டிராக்டர் இயந்திரம் குறித்து இதுவரை 5 அகதிகள் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

ராமகுண்டம், கரீம் நகர் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, நெல்லூர் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை ஆகியவற்றில் பணி புரிய 76 அகதிக் குடும்பங்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த அகதிகளை ஆலைகளுக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அகதிகள் புது வாழ்வுத் துறை இயக்குநர் ஆணைகள் பிறப்பித்து கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்.

கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன:—

(1) திருத்தணி, சரஸ்வதி ஆலையில் வேலைக்கு அமர்த்தப் படுவதற்காக 100 அகதிகளுக்கு தொடக்கப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம்.

(2) “கொதிகலப் பணியாளர்” தொழிலின் 50 அகதிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம்.

(3) சென்னை—18, ஆழ்வார்ப்பேட்டை, சிமிட்டிப்பணி நிலுவளத்தில், கான்கிரீட் தொழில் நுட்பம் பற்றி 20 அகதிகளுக்குக் குறுகிய கால பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம்.

[1972 மார்ச் 24]

(4) மீனவத்துறையின் படகு கட்டும் தலத்தில் 200 அகதிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம். இதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் தச்சுத் தொழிலில் ஓராண்டுப் பயிற்சியை முடித்தபிறகு படகுகட்டும் கலத்தில் 6 மாத சிறப்பான பயிற்சிக்காக, இவர்கள் மீனவத்துறை இயக்குநரிடம் அனுப்பப்படுவர்.

(5) உணவு தயாரிப்புமுறை தொழில்நுட்ப நிலையத்தில் உணவு பதப்படுத்துதல் (உணவைக் கொள்கலன்களில் அடைத்தல்) பணியாளர்களாகச் செயல்படுதல் ஆகியவற்றில் அகதிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம்.

IX. சென்னையிலுள்ள மாநில இயக்குநரகத்தில் பணியாளர்கள் பயிற்சி பிரிவு.—மாநிலத்திலுள்ள தேசிய வேலைவாய்ப்பு பணியின் அரசிதழ் பதிவு பெறாத பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்த இயக்குநரகத்தில் பணியாளர்கள் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்திய அரசினால் வகுக்கப்படும் தேசியக் கொள்கைகளுக்கேற்றவாறு, வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களினால் பின்பற்றப்படவேண்டிய அலுவலக நடைமுறை, பணிகள் ஆகியவற்றில் இந்த பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு, பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும். அறிக்கைக் காலத்தில் இப் பிரிவு 3 பணியாளர் பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்தியது இப்பிரிவின் விரிவுரையாளர்களான துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் சிறப்பான பொருள்கள் குறித்து இவ்வகுப்புகளில் உரையாற்றவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

X. மாநில இயக்குநரகத்தில் ஆய்வுப்பிரிவு.—மாநிலத்திலுள்ள வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் விரிவான ஆய்வு நடத்துதல், அவற்றின் பணித் திறன்களைப்பற்றி அறிதல், அவற்றின் பணிகளை மேம்படுத்துவதற்கு தகுதியான மாற்று நடவடிக்கை பணிகள் குறித்து கருத்துரை நல்குதல் ஆகியவை மாநில இயக்குநரகின் பொறுப்பாகும். வரைமுறைகளின்படி, ஆறு திங்களுக்கொரு முறை வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பொதுவான ஆய்வுகள் நடத்தப்படவேண்டும். முறையாக ஆய்வுப் பணிகளை மேற்கொள்ளுதல், நன்முறையில் பொது மக்களுக்கு பணி செய்வதைக் கருத்திற்கொண்டு ஆய்வு அறிக்கைகளின் மீது தொடர்ந்து எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் சரியாக எடுத்தல் ஆகியவற்றுக்காக மாநில இயக்குநரகத்தில் ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. சென்னை-35, வட சென்னை,

[1972 மார்ச் 24]

இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, உதகமண்டலம், தஞ்சாவூர், மதுரை, நாகர்கோவில், வேலூர், சேலம், கிருஷ்ணகிரி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள், சென்னை-35-லுள்ள உடல் ஊனமுற்றோருக்கான வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் ; சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலைநகர் பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்பு தகவல்-ஆலோசனை நிலையங்கள்; திண்டுக்கல், ஈரோடு, புதுக்கோட்டை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய விடங்களிலுள்ள துணை வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் ஆகியவை குறித்த தொடக்க ஆய்வுக் குறிப்புகளை மாநில இயக்குநரகத்தின் ஆய்வுப்பிரிவு தயாரித்தது.

XI. சென்னையிலுள்ள உடல் ஊனமுற்றோருக்கான மாநில வாரியம்.—உடல் ஊனமுற்றோர்களின் புதுவாழ்வுகுறித்த பிரச்சினைகளின் அளவை அறிதல், உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கு முழு அளவில் புதுவாழ்வு கொடுப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அரசுடனும், ஏனைய நிறுவனங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்துதல் ஆகியவற்றுக்காக சென்னையில் உடல் ஊனமுற்றோருக்கான மாநில வாரியம் ஒன்றை அமைப்பதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவ்வாரியம் 17-5-71-லிருந்து செயல்படத் தொடங்கியது. இது தொடக்க நிலையில் உள்ளது. இவ்வாரிய உறுப்பினர்களை நியமிப்பது குறித்த செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளன. உடல் ஊனமுற்றோருக்குக் கொடுக்கப்படும் பல்வேறு வரைவு விதிகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பயிற்சி வாய்ப்புகள், வேலை வாய்ப்பு நிலைமை ஆகியவற்றை அறிவதற்காக, உடல் ஊனமுற்றோருக்குப் புதுவாழ்வளிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களின் பணிகளைக் குறித்த விவரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

XII. தொழில்நுட்பக் கல்வித்தகுதி பெற்றவர்களுக்கிடையேயுள்ள வேலைவாய்ப்பின்மையைப் போக்குவதற்கான திட்டத்தைச் செயல்படுத்த சிறப்புப் பிரிவு,—பொறியாளர்கள், தொழில் துட்பத் தகுதி பெற்றவர்கள், கைவினைஞர்கள் ஆகியவர்களிடையேயுள்ள வேலை வாய்ப்பின்மையைப் போக்குவதற்குத் தற்காலிக திட்டமாக வேலையில்லா பொறியியல் பட்டதாரிகள் தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்கள், கைவினைஞர்கள் ஆகியோர்களுக்கு வேலை பழகும் பயிற்சியினைக் கொடுப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு

[1972 மார்ச் 24]

ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்தினைச் செயல்படுத்த இயக்குநரகத்தில் ஒரு சிறப்புப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப் பயிற்சிக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு, வேலைவாய்ப்புப் பயிற்சித்துறை இயக்குநரைக் கூட்டுநராகக் (Convener) கொண்ட வாரியம் ஒன்று உள்ளது. மாநிலத்திலுள்ள வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் கொடுத்த பட்டியல்களிலிருந்து 261 பட்டதாரிகள், 734 தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்கள், 800 கைவினைஞர்கள் ஆகியோரை இவ்வாரியம் தேர்வு செய்தது. வேலை பழகும் பயிற்சியில் சேர்ந்துள்ள பயிற்சியாளர்களின் நிலை மேற்க்கண்ட அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது :—

எண்.	துறை.	பட்டம் பெற்றவர்கள்		தகுதிப்பட்டயம் பெற்றவர்கள்.		கைவினைஞர்கள்.	
		தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள்.	சேர்ந்துள்ளவர்கள்.	தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள்.	சேர்ந்துள்ளவர்கள்.	தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள்.	சேர்ந்துள்ளவர்கள்.
(1)	(2)	(a)	(b)	(a)	(b)	(a)	(b)
1.	பொதுப்பணித் துறை.	31	14	200	68	172	81
2.	நெடுஞ்சாலை கிராமப் புறப் பணிகள்.	5	1	164	73	..	..
3.	மக்கள் நல.. வாழ்வுத்துறை பொறியியல் நகராட்சிப்பணிகள்.	5	3	55	23	267	127
4.	மாநில வீட்டு வசதி வாரியம்.	..	..	40	16	..	..
5.	தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறை.	50	20	100	35	..	..
6.	தமிழ்நாடு மின் வாரியம்.	170	85	175	74	362	87
7.	வேளாண்மைத் துறை.	100	..	50	..	..	..
8.	தொழில்-வர்த தகத் துறை.	6	..	..	..	..	..

1972 மார்ச் 24]

		பட்டம் பெற்றவர்கள்.		தகுதிப்பட்டயம் பெற்றவர்கள்.		கை வினைஞர்கள்.	
		தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள்.		தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள்.		தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள்.	
எண்.	துறை.	(3)	(4)	(5)			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)			
9.	தமிழ்நாடு சிறு தொழிற் கழகம்.	90	..	..	136	..	
10.	தமிழ்நாடு போக்குவரத்துத் துறை.	50	..	..	..	..	

கீழ்க்கண்ட தொழில்நுட்பத் தகுதி பெற்றவர்களை பல்வேறு துறைகளில் பணிக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது:—

		பட்டம் பெற்றவர்கள்.		தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்கள்.		கை வினைஞர்.	
		(2)	(3)	(4)			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)			
1	வேளாண்மைத் துறை.	100	இயந்திரப் பொறியியல் பட்டதாரிகள்.	50	..	..	
2	தொழில் வணிகத் துறை.	5	(இயந்திரப் பொறியியல்)	..	..	..	
		1	(இரசாயனப் பொறியியல்).				
3	தமிழ்நாடு சிறு தொழில் கழகம்.	80	முதல் 90 பட்டதாரிகள். இயந்திரப் பொறியாளர் 60 சதவீதம் மின் பொறியாளர் 40 சதவீதம்.	..	136		
4	தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை.	50	இயந்திரப் பொறியாளர்கள்.	50	..		

மேற் சொன்ன பயிற்சி இடங்களை நிரப்புவதற்குத் தகுதியுள்ளோரை எடுத்துக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

[1972 மார்ச் 24]

XIII. தொழில் துட்பத் தகுதியுள்ள பயிற்சி பெற்ற வேலை யில்லா கைவினைஞருக்கான கடனுதவித் திட்டம்.—தொழில் துட்ப பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி பெற்று வேலை இல்லாமல் உள்ள தொழில் துட்பத் தகுதி பெற்ற கைவினைஞர் 3,000 பேர்களுக்கு கருவிகள் சாதனங்கள் வழங்குவதற்கான கடன் உதவித் திட்டத் திற்கு அரசு ஒப்புளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் சொந்தமாக தொழில் நடத்துவதற்காக, பயிற்சி பெற்ற ஒவ்வொரு கைவினைஞர்களுக்கும், வட்டியில்லாமல், ரூ. 1,000 மதிப்புள்ள கருவி களும் சாதனங்களும் வழங்கப்படும்.

XIV. ஆட்படை ஊற்றத்திட்டங்களும் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங் களும்—சாதனைகள்.—1969-70 ஆம் ஆண்டிலும் 1970-71 ஆம் ஆண்டிலும் தொடங்கப் பட்ட கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் 1971-72-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன:—

(a) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று நிறுவுதல்.

(b) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் ஆய்வுப்பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

(c) மதுரையில் பல்கலைக்கழக வேலை வாப்ப்புத் தகவல் ஆலோசனை நிலையம் ஒன்றை அமைத்தல்.

(d) திண்டுக்கல், ஈரோடு, புதுக்கோட்டை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய ஊர்களில் துணை வேலைவாய்ப்பு நிலையங்களை அமைத்தல்.

(e) பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்பு—தகவல் ஆலோசனை நிலையத்தில் தொழில் துட்ப உதவியாளரை நியமித்தல்.

(f) ஒரு தொழில்துட்ப உதவியாளரையும் ஓர் உதவி யாளரையும் நியமிப்பதன் மூலம் மாநிலத் தலைமையிடத்திலுள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் மாநிலப் பிரிவைப் பலப் படுத்துதல்.

(g) தொழில்களில் அமர்வது குறித்து “வாழ்க்கை வழி காட்டி” என்னும் சிறு நூல்களை அச்சிடுதல்—இத்திட்டத்தின்கீழ் குறிப்பிடத்தக்க திட்டக் குறிக்கோள் எதுவும் வரையறுக்கப்பட வில்லை. ஆனால், “வாழ்க்கை வழிகாட்டி” என்னும் சிறுநூல்களை அச்சிடுவதற்கான செலவுக்காக ரூ. 25,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 24]

உடல் ஊனமுற்றோரின் பயனுக்காக, நூல் கட்டும் தனிப் பிரிவு ஒன்றை அமைப்பது குறித்த இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட விருக்கின்றது. கட்டிடம் ஒன்றைப் பெற்று இளநிலை முதலாள் ஒருவரை நியமித்து இப்பிரிவை தொடங்குவது குறித்த பணி வாங்குவதன் மூலம், இத்திட்டம் நிறைவேற்றப் படவிருக்கின்றது.

அதோடு, மாநில வேலை வாய்ப்புத் தகவல் பிரிவில் புள்ளி விவரக் கணக்கீடு பொறியை அமைப்பது குறித்த இத்திட்டம், புள்ளி விவரக் கணக்கீடு பொறி இயந்திரத்தை விரைவில் வாங்குவதன் மூலம், இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படவிருக்கின்றது.

புள்ளி விவரங்களை ஆழ்ந்து பகுப்பாய்வு செய்வதன்மூலம், மாநில வேலைவாய்ப்புத் தகவல் பிரிவு, வேலைவாய்ப்பு நிலவரம் பற்றிய தகவல் திட்டத்தை மேம்படுத்தல் ஆகியவற்றை வலுப் படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு 1971-ஆம் ஆண்டில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த ஆய்வுப் பிரிவு செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. மேலும், அம்பத்துரில் துணை வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்றைத் தொடங்க அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. அது விரைவில் திறக்கப்படும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு—8—அ

1971-ஆம் ஆண்டில் மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள்

ஆலையின் பெயர்.	மூடப்பட்ட நாள்.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.
1 சோமசுந்தரம் ஆலை, கோயம்புத்தூர்	1— 5—1971	1,300
2 காலீஸ்வரா ஆலை, கோயம்புத்தூர்	30— 5—1971	1,749
3 சாரதா ஆலை, கோயம்புத்தூர்	13— 9—1971	750

கடந்த ஆண்டுகளில் மூடப்பட்டு 1971-ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் திறக்கப்பட்ட பஞ்சாலைகள்.

ஆலையின் பெயர்.	மூடப்பட்ட நாள்.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	மீண்டும் தொடங்கப்பட்ட நாள்.
1 கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை	1— 5—1968 (முன்பே மூடப்பட்டவை).	932	26— 6—1971
2 கீதாஞ்சலி ஆலை	5— 5—1968	289	30— 8—1971
3 சண்முகர் ஆலை	18— 7—1970	400	15— 9—1971
4 ஜனார்த்தன ஆலை	23— 6—1971	820	6—10—1971
5 புதுக்கோட்டை பஞ்சாலை, நமணசமுத்திரம்.	30— 3—1970	450	29—11—1971

1951-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (வளர்ச்சி முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தால் இதுவரையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பஞ்சாலைகள்.

- (1) ஸ்ரீரெங்க விலாஸ் பஞ்ச அடித்தல்—நூல் நூற்றல் நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- (2) கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை, கோயம்புத்தூர்.
- (3) கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- (4) ஓம் பராஈக்தி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- (5) கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

முக்கியமான புள்ளி விவரங்கள்.

972 மார்ச் 24]

(1) 1948-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம்:—

ஆண்டு.						நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கு ஆமர்த்தப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட உரிமைக் கட்டணம்.
(1)						(2)	(3)	(4)
								ரூ.
1969	..	..	..	..	..	6,218	3,92,558	16,83,261.00
1970	..	..	..	..	..	6,365	4,22,640	17,42,254.00
1971	..	..	..	..	..	6,412	4,32,488	19,45,320.00

(2) தமிழ்நாடு 1947-ஆம் ஆண்டு கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டம் :—

(ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்)

1970	..	..	..	..	..	2,09,260	1,97,695	இதற்கு இடமில்லை.
1971	..	..	..	..	..	2,11,190	2,15,155	„
1972	..	..	..	..	..	2,15,887	2,15,816	„

(3) தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு உணவு வழங்கல் நிறுவனங்கள் சட்டம் :—

(ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்)

1970	..	..	..	..	..	19,720	68,608	1,22,592.50
1971	..	..	..	..	..	19,776	70,069	1,39,452.00
1972	..	..	..	..	..	19,811	70,996	1,52,275.00

இணைப்பு

இணைப்பு 8—ஆ—தொடர்ச்சி.
முக்கியமான புள்ளி விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

(1)

(2)

(3)

(4)

(4) 1951-ஆம் ஆண்டு மலேத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம் :—

1969	..	..	..	..	..	309	85,267	இதற்கு இடமில்லை.
1970	..	..	..	..	..	307	85,528	"
1971	..	..	..	..	..	319	85,583	"

(5) 1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம் :—

1969—70	..	..	..	..	..	1,139	5,542	14,591.00
1970—71	..	..	..	..	..	909	1,183	12,517.00
1971—72	..	..	..	..	..	623	5,031	15,720.50

(6) 1961-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்து தொழிலாளர் சட்டம் :—

1969	..	..	..	..	..	1,061		33,552.50
1970	..	..	..	..	..	1,138		43,716.25
1971	..	..	..	..	..	1,155		37,233.75

(7) 1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம் :—

1969	..	..	..	..	..	18,555	5,08,636	இதற்கு இடமில்லை.
1970	..	..	..	..	..	27,197	5,38,299	"
1971	..	..	..	..	..	18,717	5,59,677	"

(8) 1948-ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டம் :—

1969	..	..	..	..	..	9,704	1,69,494	இதற்கு இடமில்லை.
1970	..	..	..	..	..	8,748	1,55,562	"
1971	..	..	..	..	..	9,052	2,42,948	"

(9) 1926-ஆம் ஆண்டு தொழிற் சங்கச் சட்டம் :—

(சனவரி முதல் நான் அன்றிருந்த தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை)

1970	1971	1972
1,758 ₁	1,856	2,033

(10) 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம் :—

(வேலை நிறுத்தங்களும்—கதவடைப்புகளும்).

ஆண்டு.						(1)
1969	..	..	..	..	..	..
1970	..	..	..	..	..	..
1971	..	..	..	..	..	..



வேலை நிறுத்தங்கள்—
கதவடைப்புகள்
ஆகியவற்றின்
எண்ணிக்கை.

(2)

174

277

308

விரயமான உழைப்பு
நாட்கள்.

(3)

6,83,059

10,33,377

22,86,507

(தற்காலிகமாக)

இணைப்பு 8—இ

1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதி குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிச் சட்டம்.

ஆண்டு.	இச் சட்டத்தின்கீழ் வரும் நிறுவனங் களின் எண்ணிக்கை.*	இச் சட்டத்தின்கீழ் வரும் பணியாளர் களின் எண்ணிக்கை*.	வழங்கப்பட்ட நன் கொடைத் தொகைகள்*.	நிர்வாகச் செலவுகள்.	ஆய்வுச் செலவுகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
				(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
1968-69	5,589	497,471	883.47	21.02	2.80
1969-70	5,834	524,359	1,018.52	25.81	3.18
1970-71	6,271	541,126	1,017.02	26.37	3.03
1971-72	6,896	650,181	618.48	14.78	2.31
(31—12—1971 வரை)					

* ஒவ்வொரு ஆண்டின் இறுதியிலும் இருந்தவாறு.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(1) தொழிலாளர் நல சட்டுறுதிச் சட்டம்:—

ஆண்டு.

(1)

1970

.. .. .

1971

.. .. .

இதன் கீழ்வரும்
நிறுவனங்களின்
எண்ணிக்கை.

(2)

32

39

இதன்கீழ்வரும் பணியாளர்கள்.

சட்டுறுதி செய்து
கொண்ட நபர்கள்.குடும்பப்
பிரிவுகள்.

(3)

352,000

390,150

(4)

329,350

390,150

நாட்பட்ட நோய்
களுக்கு நீட்டிக்கப்
பட்ட நலன்கள்
உட்பட நோய்க்
கால நலன்கள்.

(ரூபாய் லட்சத்தில்).

(5)

128.31

159.47

(2) தொழில் காயம் குறித்த நலன்கள் முதலியன:--

ஆண்டு.

(1)

தற்காலிக
இயலாமை
குறித்த நலன்கள்.

(2)

ரூ. பை.

1970 15,05,775 75

1971 16,67,160 51

நிலையான
இயலாமை
குறித்த நலன்கள்.

(3)

ரூ. பை.

13,26,264 05

14,49,973 07

சார்ந்துள்ளோர்
குறித்த நலன்கள்.

(4)

ரூ. பை.

1,63,355 21

1,76,742 70

மகப் பேறு
குறித்த நலன்கள்.

(5)

ரூ. பை.

6,21,700 20

6,85,693 65

மருத்துவ
வசதிக்கு வகை
செய்வதற்கான
செலவு.

(6)

ரூ.

2,75,80,461

3,27,49,670